

การควบคุมการทำงานของลิฟต์โดยใช้พีแอลซี

Lift Model Controlled By Programmable Logic Controller

โรงเรียน คณะวิศวกรรมศาสตร์	14043522
วันที่รับ... 26 เม.ย. 2544	
เลขทะเบียน... 4400194	
เลขเรียกหนังสือ... TJ	
เลขที่... 1370	
เลขที่... 81342	2543

นายณัฐพล พันธุ์บัว รหัส 40362337

นายวันดี สุขเกษม รหัส 40362451

นายโตมร นันทนพิบูล รหัส 40362709

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2543

การควบคุมการทำงานของลิฟต์โดยใช้พีแอลซี
Lift Model Controlled By Programmable Logic Controller

นายณัฐพล พันธุ์บัว รหัส 40362337
นายวันดี สุขเกษม รหัส 40362451
นายโตมร นันทนพิบูล รหัส 40362709

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2543

ใบรับรองโครงการงานวิจัย

หัวข้อโครงการ : การควบคุมการทำงานของลิฟต์โดยใช้พีแอลซี
Performance : Lift Model Controlled By Programmable Logic Controller (LMP.)

ผู้ดำเนินโครงการ : นายณัฐพล พันธุ์บัว รหัส 40362337
นายวันดี สุขเกษม รหัส 40362451
นายโตมร นันทนพิบูล รหัส 40362709

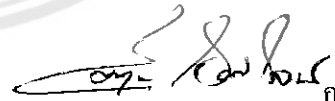
อาจารย์ที่ปรึกษา : อ. สมยศ เกียรติวนิชวิไล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : นายเสริมเกียรติ ชนิตสุขการ (ครูช่าง)

สาขา : วิศวกรรมไฟฟ้า
ภาควิชา : วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อนุมัติให้โครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาดำรงหลักสูตร วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

คณะกรรมการสอบโครงการงานวิจัย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ สมยศ เกียรติวนิชวิไล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สมชาย โชคมาวิโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ แครีญา อัดตุงนีน)

Project Title : Lift Model Controlled By Programmable Logic Controller (LMP.)

Name : Mr.Nuthapol Punbua ID. 40362337
Mr.Wanal Sukkasam ID. 40362451
Mr.Tomon Nantapiboon ID. 40362709

Project Advisor : Mr.Somyot Keatvanitvilai

Co-Project Advisor : Mr.Sermkiat Chanitsookkan

Field of Study : Electrical Engineering

Department : Electrical and Computer Engineering

Academic Year : 2000

Abstract

This Project to present program control lift by PLC for being useful to education and adapting to working of PLC with other machines that started with;

1. Building lift model
2. Learning and writing program of PLC
3. Testing program and lift model

The result of testing is program PLC can work with lift model efficiently as the same time, it might has problem case of program PLC that has limitation of input and output. So, working of program is not quite complete. However, this project make us to know about the range in working of PLC through the main of writing and adapting of program PLC.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำโครงการนี้ลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือหรือเป็นอย่างคึกจาก อาจารย์สมยศ เกียรติวนิชวิไล อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่ให้คำแนะนำรวมทั้งข้อคิดเห็นต่างๆอันเป็นประโยชน์ในการทำโครงการนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ส่งเสียค่าเล่าเรียนและเป็นกำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังขอขอบคุณ อาจารย์เสริมเกียรติ ชนิตสุขการ (ครูช่างภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า) และอาจารย์ทุกๆท่านที่ให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ให้ความเอื้อเฟื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำโครงการนี้

นายณัฐพล พันธุ์บัว

นายวินัด สุขเกษม

นายโตมร นันทนพิบูล

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองโครงงานวิจัย	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของ โครงงาน	1
1.2 วัตถุประสงค์ของ โครงงาน	1
1.3 ขอบข่ายของ โครงงาน	1
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.6 งบประมาณที่ใช้	2
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี	3
2.1 ความหมายและคุณสมบัติพีแอลซี	3
2.2 ความแตกต่างระหว่าง พีซี กับ พีแอลซี	3
2.3 ประวัติความเป็นมาของ พีซี	4
2.4 คุณสมบัติของ พีซี	5
2.5 การแบ่งขนาดของพีซี	5
2.6 วงจรตรรก	6
2.7 พิชคณิตบูลีน	10
2.8 วงจรลอจิกและ โปรแกรมลอจิก	11

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.9 สัญลักษณ์หน้าสัมผัส	12
2.10 คำสั่งการใช้งานโปรแกรมเมเบิล ลอจิก คอนโทรลเลอร์	13
บทที่ 3 หลักการเขียนโปรแกรม PC	27
3.1 การวิเคราะห์และการวางระบบงาน	27
3.2 การวางระบบโปรแกรม	27
3.3 การเขียนและการทดสอบโปรแกรม	28
3.4 การจัดทำเอกสารประกอบ	34
3.5 การออกเนบระบบ PC	40
3.6 ตัวอย่างโปรแกรม PC	52
บทที่ 4 PLC ควบคุมการทำงานของลิฟต์	60
บทที่ 5 การสร้างลิฟต์	62
บทที่ 6 ทดสอบโปรแกรม	66
6.1 ผลที่ได้จากการดำเนินงาน	66
6.2 ปัญหาที่พบ	66
บทที่ 7 บทสรุป	67
7.1 สรุปผล	67
7.2 แนวทางในการพัฒนาต่อ	67
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. โปรแกรมพีแอลซีควบคุมลิฟต์	69
บรรณานุกรม	
ประวัติผู้ทำโครงการ	

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1.1	ชั้นตอนดำเนินงาน	2
ตารางที่ 2.1	ตัวอย่างเหตุการณ์ของสภาวะลอจิกแบบบวกและแบบลบ	6
ตารางที่ 2.2	การปฏิบัติการลอจิก AND	7
ตารางที่ 2.3	การปฏิบัติการสวิตช์ของลอจิก AND	7
ตารางที่ 2.4	การปฏิบัติการลอจิก OR	8
ตารางที่ 2.5	การปฏิบัติการสวิตช์ของลอจิก OR	8
ตารางที่ 2.6	การปฏิบัติการลอจิก NOT	9
ตารางที่ 2.7	การปฏิบัติการสวิตช์ของลอจิก NOT	9
ตารางที่ 2.8	การปฏิบัติการลอจิก NAND	9
ตารางที่ 2.9	การปฏิบัติการลอจิก NOR	10
ตารางที่ 2.10	การปฏิบัติการลอจิก XOR	10
ตารางที่ 2.11	สัญลักษณ์บูลีน	11
ตารางที่ 3.1	ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม	28
ตารางที่ 3.1	(ต่อ)ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม	29
ตารางที่ 3.2	รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอินพุต/เอาต์พุต	31
ตารางที่ 3.3	แสดงอุปกรณ์ภายใน	32
ตารางที่ 3.4	รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอินพุต	37
ตารางที่ 3.4	(ต่อ)รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอินพุต	38
ตารางที่ 3.5	รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอุปกรณ์ภายใน	38
ตารางที่ 3.6	รายละเอียดของตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุต	46
ตารางที่ 3.6	(ต่อ)รายละเอียดและตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุต	47
ตารางที่ 3.7	หน่วยอุปกรณ์ภายใน	47
ตารางที่ 3.7	(ต่อ)หน่วยอุปกรณ์ภายใน	48

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.29 โปรแกรมสัญญาณนาฬิกา	54
รูปที่ 3.30 โปรแกรมตรวจสอบสถานะการเปลี่ยนหน้าสัมผัสรีเลย์	55
รูปที่ 3.31 โปรแกรมรักษาสภาพคิดของขดลวดรีเลย์	55
รูปที่ 3.32 โปรแกรมสวิตช์กดคิดกดดับ	56
รูปที่ 3.33 โปรแกรมทดแทนรีเลย์ที่มีกระแสไฟฟ้าสองทิศทางในวงจรรีเลย์	57
รูปที่ 3.34 โปรแกรมป้องกันรีเลย์ไม่ให้คิดหรือดับพร้อมกัน	57
รูปที่ 3.35 โปรแกรมป้องกันรีเลย์ไม่ให้คิดหรือดับพร้อมกัน	58
รูปที่ 3.36 โปรแกรมหลอดไฟสัญญาณแจ้งเหตุและเตือนภัย	58
รูปที่ 3.37 โปรแกรมวัดช่วงเวลาสแกนของ PC	59
รูปที่ 4.1 การดำเนินงานของลิฟต์	61
รูปที่ 5.1 ภาพมองมุมสูงของโครงสร้างลิฟต์	62
รูปที่ 5.2 ภาพมองด้านหน้าของโครงสร้างลิฟต์	64
รูปที่ 5.3 ภาพมองด้านข้างของโครงสร้างลิฟต์	65
รูปที่ 6.1 การต่อโครงลิฟต์เพื่อทดสอบโปรแกรม	66

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.7 ระบบควบคุมแบบรีเลย์	35
รูปที่ 3.8 อุปกรณ์รีเลย์ในระบบ PC	36
รูปที่ 3.9 โปรแกรม	39
รูปที่ 3.10 ผังโครงสร้างของระบบ	40
รูปที่ 3.11 ผังโปรแกรมการผสมสาร AและB	41
รูปที่ 3.12 การผสมสารขั้นตอนที่ 1	42
รูปที่ 3.13 การผสมสารขั้นตอนที่ 2	42
รูปที่ 3.14 การผสมสารขั้นตอนที่ 3	42
รูปที่ 3.15 การผสมสารขั้นตอนที่ 4	43
รูปที่ 3.16 การผสมสารขั้นตอนที่ 5	43
รูปที่ 3.17 การผสมสารขั้นตอนที่ 6	43
รูปที่ 3.18 การผสมสารขั้นตอนที่ 7	44
รูปที่ 3.19 การผสมสารขั้นตอนที่ 8	44
รูปที่ 3.20 การผสมสารขั้นตอนที่ 9	44
รูปที่ 3.21 การผสมสารขั้นตอนที่ 10	45
รูปที่ 3.22 การผสมสารขั้นตอนที่ 11	45
รูปที่ 3.23 การผสมสารขั้นตอนที่ 12	45
รูปที่ 3.24 การเปรียบเทียบอุณหภูมิ	46
รูปที่ 3.25 โปรแกรม PC ในกระบวนการควบคุมแบบเบตซ์	50
รูปที่ 3.25 (ต่อ)โปรแกรม PC ในกระบวนการควบคุมแบบเบตซ์	51
รูปที่ 3.26 โปรแกรมการใช้รีเลย์ภายใน	52
รูปที่ 3.27 ขดลวดรีเลย์ทำงาน	53
รูปที่ 3.28 โปรแกรมสภาวะรีเลย์มีผลตรงกันข้ามกับสภาวะปัจจุบัน	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

จะเห็นได้ว่าปัจจุบัน โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ได้ใช้พีแอลซีในการควบคุมการผลิต พีแอลซีจึงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ ดังนั้นเราควรจะศึกษาเพื่อให้เข้าใจในหลักการทำงานของพีแอลซี รวมทั้งสามารถมาประยุกต์ใช้ได้จึงขอจัดทำอย่างการประยุกต์ใช้พีแอลซีกับการทำงานของลิฟต์ โดยการที่ยกตัวอย่างของลิฟต์นี้ขึ้นมาเพราะว่าสามารถเข้าใจได้ง่าย ซึ่งจุดประสงค์สำคัญของโครงการนี้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและเข้าใจในพีแอลซีและการนำมาประยุกต์ใช้งานได้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาพีแอลซีและการประยุกต์การใช้งาน
- 1.2.2 เพื่อศึกษาออกแบบและสร้างแบบจำลองของลิฟต์โดยใช้การควบคุมจากพีแอลซี

1.3 ขอบข่ายของโครงการ

- 1.3.1 ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับพีแอลซี
- 1.3.2 ออกแบบระบบควบคุมการทำงานของลิฟต์โดยใช้พีแอลซี
 - 1.3.2.1 เขียนผังการทำงานของลิฟต์
 - 1.3.2.2 เขียนภาษาแลดเดอร์
 - 1.3.2.3 ทดสอบโปรแกรม
- 1.3.3 สร้างแบบจำลองของลิฟต์ 1 ชุดจำนวน 5-7 ชั้น
- 1.3.4 ทดสอบการใช้งาน
- 1.3.5 วิเคราะห์และสรุปผลการทดสอบ

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 ขั้นตอนดำเนินงาน

หัวเรื่อง	มี. ค.	เม. ย.	พ. ค.	มิ. ย.	ก. ค.	ส. ค.	ก. ย.
1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับPLC	←→						
2. รวบรวมข้อมูล ประมวลผลและแบ่ง ส่วนการทำงานออกเป็น 2 ส่วน							
2.1 PLC			←→				
2.2 แบบจำลองลิฟต์				←→			
2.3 คอนแทคเตอร์					←→		
3. โปรแกรมควบคุมลิฟต์					←→		
4. จำลองแบบและทำการทดลอง หาข้อ ผิดพลาด					←→		
5. สรุปผลการทำโครงการและเสนอ ผลงาน						←→	

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 โปรแกรมที่เอไลน์การควบคุมลิฟต์

1.5.2 แบบจำลองลิฟต์

1.6 งบประมาณที่ใช้

16.1 ค่าวัสดุสำนักงาน 1,205 บาท

16.2 ค่าวัสดุก่อสร้าง 4,520 บาท

16.3 ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ 3,810 บาท

รวม 9,535 บาท

บทที่ 2

ความหมายและคุณสมบัติของพีแอลซี

2.1 ความหมาย

พีซีหรือโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์เป็นอุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรหรือกระบวนการต่างๆ โดยที่ภายในมีไมโครโปรเซสเซอร์เป็นมันสมองสั่งการที่สำคัญพีซีที่ส่วนที่เป็นอินพุตและเอาต์พุตที่สามารถต่อไปใช้งานได้ทันที ตัวตรวจวัดหรือสวิทช์ต่างๆจะต่อเข้าที่อินพุต ส่วนเอาต์พุตจะใช้สร้างวงจรหรือแบบของการควบคุมได้โดยการป้อนเป็นโปรแกรมคำสั่งเข้าไปใน พีซีโปรแกรมนี้จะทำหน้าที่เหมือนวงจรของรีเลย์ตัวตั้งเวลาและตัวนับที่เคยใช้ตามปกติเมื่อกดสวิทช์บังคับให้ พีซีเริ่มทำงานมันจะทำงานเหมือนวงจรรีเลย์ที่เราป้อนเข้าไป

พีซีจะสร้างอุปกรณ์ควบคุมต่างๆภายในเองเช่น รีเลย์ ตัวตั้งเวลาตัวนับ ซึ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะอยู่ในรูปของซอฟต์แวร์ สิ่งเหล่านี้ไม่มีตัวตนในรูปของวัตถุ แต่จะปรากฏในรูปของฟังก์ชัน การทำงานที่ตรงกับของจริง นอกจากนี้การต่อสายเชื่อมโยงอุปกรณ์เหล่านี้เข้าหากันเป็นวงจรถักทำได้โดยซอฟต์แวร์ทั้งสิ้น

ในปัจจุบันนี้พีซีเป็นอุปกรณ์ควบคุมที่สามารถ ใช้ในงานควบคุมทุกประเภท สามารถติดต่อกับพีซี หรือระบบควบคุมอื่น ๆ พร้อมทั้งจัดทำรายงานแผนการผลิต มีระบบตรวจสอบจุดบกพร่องของตัวเอง ทำให้พีซีถูกใช้งานอย่างกว้างขวางในงานอุตสาหกรรมทุกสาขา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

2.2 ความแตกต่างระหว่าง พีซี กับ พีแอลซี

พีแอลซีหรือโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์จะเป็นอุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรหรือระบบกระบวนการต่าง ๆ ที่มีลักษณะการทำงานเป็นแบบลอจิกหรือแบบซีควีนซ์ คือ เปิด-ปิด หรือ สุนัข กับ หนึ่ง เท่านั้นแต่พีซีจะรวมเอาการควบคุมที่มีสัญญาณเป็นแบบอนาล็อก ตัวเลข การควบคุมตำแหน่ง การควบคุมแบบ พีไอดี รวมทั้งการติดต่อสื่อสารกับอุปกรณ์ภายนอกเข้าไปด้วย เพราะฉะนั้นพอจะสรุปได้ว่าพีแอลซีจะมีขนาดที่เล็กกว่า พีซี หรือ กล่าวได้ว่าพีแอลซีจะเป็นส่วนหนึ่งของพีซีนั่นเอง

2.3 ประวัติความเป็นมาของ พีซี

พีซีได้ถูกสร้างขึ้นครั้งแรกจากฝ่ายวิศวกรรมของบริษัทเจนเนอรัลมอเตอร์ (General motor) ในปี ค.ศ. 1968 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือสำหรับควบคุมเครื่องจักร โดยมีลักษณะดังนี้

ต้องมีประสิทธิภาพดีกว่าแผงรีเลย์ที่ใช้งานอยู่ในตอนนั้น และต้องมีขนาดเล็กกว่าแผงรีเลย์ เนื่องจากต้องประหยัดเนื้อที่ในการใช้งาน

ซ่อมบำรุงรักษาได้ง่าย และสามารถแยกเป็น module ได้

ง่ายต่อการโปรแกรม และแก้ไขโปรแกรมตลอดเวลา ในกรณีงานที่ต้องที่การเปลี่ยนแปลงแก้ไขโปรแกรมตลอดเวลา

ราคาของ พีซีเมื่อเปรียบเทียบกับแผงรีเลย์แล้วจะต้องถูกกว่าหลังจากนั้นแล้วพีซีก็ได้รับการเริ่มมาตามประวัติดังนี้

ค.ศ. 1968 บริษัท GENERAL MOTOR ได้คิดออกแบบพีซีซึ่งนำมาใช้แทนแผงรีเลย์ของเดิมที่ใช้งานอยู่

ค.ศ. 1969 พีแอลซีตัวแรกได้ถูกผลิตขึ้นมาสำหรับใช้งานกับอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ ซึ่งโรงงานได้นำมาแทนแผงรีเลย์เดิมที่ใช้กันอยู่

ค.ศ. 1971 ได้เริ่มมีการนำเอา พีแอลซี ไปใช้งานกับอุตสาหกรรมรถยนต์

ค.ศ. 1973 ได้มีการเปิดตัวพีซีเป็นครั้งแรกโดยแนะนำคุณสมบัติต่าง ๆ ของมันเช่นการคำนวณทางคณิตศาสตร์การพิมพ์ข้อมูลทางจอซีอาร์ที เป็นต้น

ค.ศ. 1975 ได้มีการเปิดตัว อนาคตโมดูล ซึ่งเป็น โมดูลพิเศษ โดยที่มันสามารถใช้งานได้กับ โมดูลคัปเปิล หรือเครื่องตรวจวัดความดัน

ค.ศ. 1976 มีการใช้พีซีครั้งแรกในการควบคุมระบบที่เรียกว่า ฟูลลีออโตเมชันซิสเต็ม

ค.ศ. 1977 ได้มีการเปิดตัวพีซีขนาดเล็กใช้ไมโครโปรเซสเซอร์เข้ามาช่วย

ค.ศ. 1979 การทำงานของเครื่องจักรทั้งหมดในโรงงานสามารถสื่อสารผ่านพีซีได้เป็นครั้งแรก

ค.ศ. 1980 ได้มีการเปิดตัว อินพุท/เอาต์ โมดูล ,ระบบตรวจนับความเร็วสูงซึ่งสามารถทำให้ที่ผลิตขึ้นมาที่มีความถูกต้อง แม่นยำสูงและยังผลผลิตที่สูงอีกด้วย

2.4 คุณสมบัติของ พีซี

ภายในจะใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ และซอฟต์แวร์แทนรีเลย์ ตัวตั้งเวลา ตัวนับ และองค์ประกอบของวงจรซีเคิวนซ์ อีกมากมายซึ่งจำนวนของอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ขึ้นอยู่กับขนาดของพีซี

1. โปรแกรมแทนการเดินสาย

วงจรรีเลย์ต้องการการเดินสายระหว่างรีเลย์และอุปกรณ์ต่างๆเพื่อประกอบวงจรการควบคุมแต่พีซีใช้โปรแกรมรูปวงจรในหน่วยความจำจึงไม่มีการเดินสายระหว่างอุปกรณ์จริง ๆ ให้ง่าย

2. เปลี่ยนวงจรขยายระบบง่าย

โปรแกรมในพีซีสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่ายและถ้าต้องการขยายระบบง่ายเช่นเดียวกัน

3. ลดเวลาในการออกแบบและสร้าง

อุปกรณ์ของ พีซี เป็นมาตรฐานสามารถประกอบใส่ตู้ควบคุม ได้รวดเร็วการออกแบบวงจรและการ โปรแกรมทำได้รวดเร็ว นอกจากนั้นยังสามารถทดสอบวงจรโดยทดลองในพีซี ได้ทำให้การทดลองวงจรเป็นได้โดยรวดเร็ว

พีซีมีเสถียรภาพดีกว่าแบบรีเลย์

ชิ้นส่วนภายในของพีซีเป็นโซลิดสเตท วงจรควบคุมไม่มีการเดินสายจึงไม่มีปัญหาเรื่องสายขาด , หน้าสัมผัสหลวม , หน้าสัมผัสไม่ดี นอกจากนั้นในพีซี ยังมีโปรแกรมที่สามารถทดสอบตัวเองได้อีกด้วย

มีหน่วยอินพุท/เอาต์พุท หลายแบบ

ในปัจจุบันพีซีมีหน่วยอินพุทหลายแบบสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน เช่นลอจิก อินพุท/เอาต์พุท ,อนาล็อกอินพุท/เอาต์พุทเป็นต้น

สามารถติดต่อกับอุปกรณ์ภายนอก

ปัจจุบันพีซีได้ถูกพัฒนาและออกแบบให้มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับอุปกรณ์ภายนอกอย่างอื่น ๆ เช่น ปริ้นเตอร์ ,คอมพิวเตอร์

2.5 การแบ่งขนาดของพีซี

ปัจจุบันพีซีมีหลายขนาด ผู้ผลิตหลายบริษัทพยายามผลิตและออกแบบให้เหมาะสมกับงานในแต่ละประเภทการแบ่งขนาดของพีซีในที่นี้จะแบ่งตามขนาดของหน่วยอินพุท/เอาต์พุทซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ขนาดด้วยกัน

1. พีซีขนาดเล็ก มีหน่วยอินพุท/เอาต์และหน่วยความจำจำกัดจะรวมถึงพีแอลซีที่ใช้แทนอุปกรณ์รีเลย์ในการควบคุมแบบเปิด-ปิด ไม่เชื่อมโยงกับคอมพิวเตอร์และพีซีขนาดเล็กจะมีจำนวนอินพุท/เอาต์พุทไม่เกิน 128 จุด

2. พีซีขนาดกลาง มีหน่วยอินพุท/เอาต์พุทประมาณ 64-1024 จุดมีการควบคุมแบบอนาล็อก การคำนวณพื้นฐานทางคณิตศาสตร์การจัดการข้อมูลและสามารถเชื่อมโยงกับคอมพิวเตอร์

3. พีซีขนาดใหญ่ ใช้กับระบบควบคุมขนาดใหญ่ มีข้อมูลและจำนวนอินพุทมากและการคำนวณจึงมีความซับซ้อน พีซีขนาดใหญ่มีจำนวนอินพุท/เอาต์พุทประมาณ 2048 จุด

4. พีซีขนาดใหญ่พิเศษ ประกอบด้วยหน่วยอินพุท/เอาต์พุทประมาณ 4096 จุดทำหน้าที่เป็นส่วนควบคุมหลักแทนคอมพิวเตอร์ ในระบบควบคุมส่วนใหญ่จะใช้พีซีหลายเครื่องทำงานร่วมกัน

ข้อเสียที่สำคัญของพีซีในปัจจุบันนี้พีซียังมีราคาแพงแต่ถ้าพิจารณาแง่มุมอื่น ๆ ประกอบด้วยกันก็จะเห็นว่าไม่มีราคาแพงมากนัก

2.6 วงจรตรรก

วงจรตรรกหมายถึง วงจรไฟฟ้าที่ประกอบด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือรีเลย์ที่มีสัญญาณเพียง 2 ระดับแทน 2 เหตุการณ์ที่ต่างกัน เช่นการปิดและเปิดวงจรไฟฟ้าและสวิตช์หรือหน้าสัมผัสของรีเลย์ การสว่างและดับของหลอดไฟฟ้า การเปิดและปิดวาล์ว

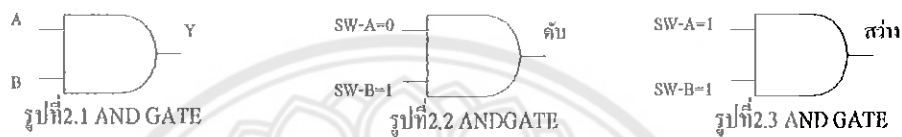
วงจรตรรกมี 2 ชนิดคือ วงจรแบบบวก (positive logic) และแบบลบ (negative logic) วงจรตรรกแบบบวกใช้สัญญาณไฟฟ้าระดับสูงแทนสภาวะลอจิก "1" และสัญญาณไฟฟ้าระดับต่ำแทนสภาวะลอจิก "0" วงจรตรรกแบบลบจะใช้สัญญาณไฟฟ้าระดับต่ำแทนสภาวะลอจิก "1" และสัญญาณไฟฟ้าระดับสูงแทนสภาวะลอจิก "0" ตัวอย่างเหตุการณ์ของสภาวะลอจิกแบบบวกและลบได้แสดงดังตาราง

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างเหตุการณ์ของสภาวะลอจิกแบบบวกและแบบลบ

เหตุการณ์	ตรรกแบบบวก	ตรรกแบบลบ
สวิตช์ปิดวงจรไฟฟ้า	5 VDC	0 VDC
สวิตช์เปิดวงจรไฟฟ้า	0 VDC	5 VDC
หลอดไฟสว่าง	5 VDC	0 VDC
หลอดไฟดับ	0 VDC	5 VDC
มอเตอร์หมุน	5 VDC	0 VDC
มอเตอร์หยุดหมุน	0 VDC	5 VDC
วาล์วเปิด	5 VDC	0 VDC
วาล์วปิด	0 VDC	5 VDC

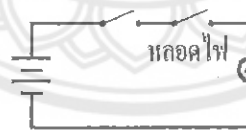
สถานะทางลอจิก คือสถานะ “1” และ “0” ใช้แทนในการทำงานของอุปกรณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเพียง 2 สถานะ ระบบควบคุมแบบรีเลย์และ PLC จะนำสถานะของอุปกรณ์เหล่านี้มาปฏิบัติลอจิก AND , OR และ NOT เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการควบคุมที่ต้องการ การปฏิบัติลอจิกต่าง ๆ ประกอบด้วยสถานะอินพุต A และ B และผลลัพธ์หรือสถานะเอาต์พุต Y

2.6.1 การปฏิบัติลอจิก AND_ เอาต์พุต Y จะมีสถานะลอจิก “1” ถ้าทุกอินพุตมีสถานะลอจิก “1” หมด การต่อสวิตช์ไฟฟ้า SW-A และ SW-B แบบอันดับกับหลอดไฟฟ้าเป็นตัวอย่างการปฏิบัติลอจิก AND

ตารางที่ 2.2 การปฏิบัติการลอจิก AND

อินพุต		เอาต์พุต
A	B	Y
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

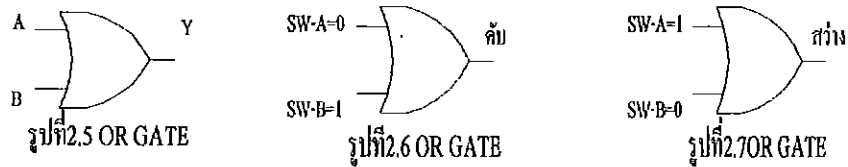

รูปที่ 2.4 วงจรสวิตช์ลอจิกของ AND

ตารางที่ 2.3 การปฏิบัติการสวิตช์ของลอจิก AND

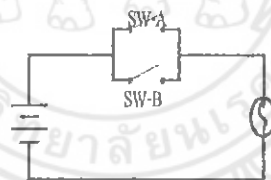
SW-A	SW-B	หลอดไฟฟ้า
เปิดวงจร (0)	เปิดวงจร (0)	ดับ (0)
เปิดวงจร (0)	ปิดวงจร (1)	ดับ (0)
ปิดวงจร (1)	เปิดวงจร (0)	ดับ (0)
ปิดวงจร (1)	ปิดวงจร (1)	สว่าง (1)

2.6.2 การปฏิบัติการลอจิก OR เอาต์พุต Y จะมีสถานะ “1” ถ้าอินพุตเพียงอินพุตเดียว “1” อินพุต มีสถานะ “1” การต่อสวิตช์ไฟฟ้า SW-A และ SW-B แบบขนานกับหลอดไฟฟ้าเป็นตัวอย่าง การปฏิบัติ ลอจิก OR

ตารางที่ 2.4 การปฏิบัติการลอจิก OR

อินพุต		เอาต์พุต
A	B	Y
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

รูปที่ 2.8 วงจรสวิตช์ลอจิกของ OR

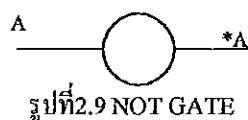
ตารางที่ 2.5 การปฏิบัติการสวิตช์ของลอจิก OR

SW-A	SW-B	หลอดไฟฟ้า
เปิดวงจร (0)	เปิดวงจร (0)	ดับ (0)
เปิดวงจร (0)	ปิดวงจร (1)	สว่าง (1)
ปิดวงจร (1)	เปิดวงจร (0)	สว่าง (1)
ปิดวงจร (1)	ปิดวงจร (1)	สว่าง (1)

การปฏิบัติลอจิก NOT เอาต์พุตจะมีสถานะตรงข้ามกับสถานะอินพุต ถ้าอินพุตมีสถานะ 0 เอาต์พุตจะมีสถานะ "1" เอาต์พุตจะมีสถานะ "0"

ตารางที่ 2.6 การปฏิบัติการลอจิก NOT

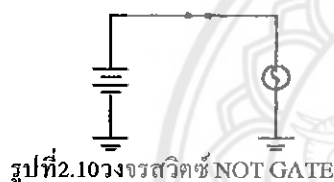
อินพุต	เอาต์พุต
A	*A
0	1
1	0

การต่อสวิทช์ไฟฟ้าชนิดกดดับปล่อยติดกับหลอดไฟฟ้าเป็นตัวอย่างการปฏิบัติลอจิก NOT

ตารางที่ 2.7 การปฏิบัติการสวิทช์ของลอจิก NOT

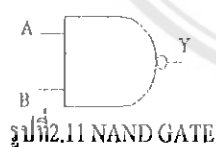
สวิทช์	หลอดไฟฟ้า
กด (1)	ดับ (0)
ปล่อย (0)	สว่าง (1)

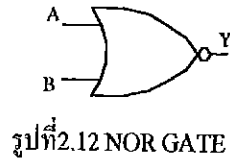
2.6.3 การปฏิบัติลอจิก NAND เกิดจากการปฏิบัติการลอจิก AND และ NOT เอาต์พุต Y จะมีสถานะลิกจิก "0" ถ้าทุกอินพุตมีสถานะลอจิก "1" หมด

ตารางที่ 2.8 การปฏิบัติการลอจิก NAND

อินพุต		เอาต์พุต
A	B	Y
0	0	1
0	1	1
1	0	1
1	1	0

2.6.4 การปฏิบัติการลอจิก NOR เกิดจากการปฏิบัติการลอจิก OR และ NOT เอาต์พุต Y จะมีสถานะ "1" ถ้าทุกอินพุตมีสถานะ "0"

ตารางที่ 2.9 การปฏิบัติการลอจิก NOR

อินพุต		เอาต์พุต
A	B	Y
0	0	1
0	1	0
1	0	0
1	1	0

2.6.5 การปฏิบัติการลอจิก XOR (exclusive-OR) เกิดจากการปฏิบัติการลอจิก AND, OR และ NOT เอาต์พุต Y จะมีสถานะ "1" ถ้าทุกอินพุตมีสถานะต่างกัน และมีมีสถานะ "0" ถ้าทุกอินพุตมีสถานะเหมือนกัน

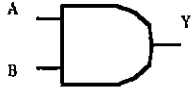

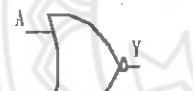

ตารางที่ 2.10 การปฏิบัติการลอจิก XOR

อินพุต		เอาต์พุต
A	B	Y
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

2.7 พิชคณิตบูลีน

พิชคณิตบูลีนเกิดขึ้นในปี พ.ศ.2392 ตามความคิดของ George Boole เพื่อใช้อธิบายความสัมพันธ์ทางตรรกวิทยา ปัจจุบันพิชคณิตบูลีนใช้แสดงความสัมพันธ์ของวงจรตรรก ทำให้สั้น เขียนและเข้าใจง่าย จากตารางได้แสดงสัญลักษณ์บูลีนที่ใช่แทนการปฏิบัติการลอจิก AND, OR และ NOT โดยใช้เครื่องหมาย "." แทน การปฏิบัติการลอจิก AND เครื่องหมาย "+" แทนการปฏิบัติการลอจิก OR และใช้เส้นตรงหรือตัวอักษรหรือเครื่องหมาย "*" แทนการปฏิบัติการลอจิก NOT

ตารางที่ 2.11 สัญลักษณ์บูลีน

สัญลักษณ์ลอจิก	สมการบูลีน
	$Y = A \cdot B$
	$Y = A + B$
	$Y = *A$
	$Y = *(A \cdot B)$
	$Y = *(A + B)$
	$Y = A \cdot B^* + *A \cdot B$

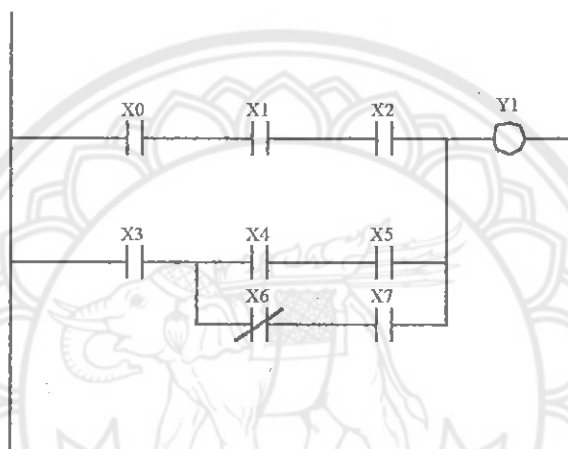
2.8 วงจรลอจิกและโปรแกรมลอจิก

วงจรลอจิกหมายถึง การเดินสายเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆเช่น สวิตซ์ไฟฟ้า รีเลย์ อุปกรณ์ หน่วงเวลาและนับจำนวนให้ทำงานร่วมกันในระบบควบคุมแบบเก่า ทำให้การเปลี่ยนแปลงแก้ไข และขยายระบบไม่สะดวก ระบบควบคุมแบบ PLC จะใช้โปรแกรมลอจิกหรือโปรแกรมกำหนดเงื่อนไขการควบคุมแทนการเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆด้วยวิธีเดินสาย ทำให้ง่ายและสะดวกขึ้น

PLC แทนวงจรรีเลย์ด้วยขั้นตอนการปฏิบัติลอจิก AND , OR และ NOR ซึ่งถูกกำหนดขึ้นตามเงื่อนไขการควบคุมที่ต้องการ โดยใช้คำสั่งหรือภาษา PLC ซึ่งเป็นภาษาพื้นฐานในการควบคุม ON/OFF คือ ภาษาแลคเคอร์ (Ladder language) และภาษาบูลีน (Boolean language)

ภาษาแลคเกอร์ใช้สัญลักษณ์หน้าสัมผัสซึ่งคล้ายกับรีเลย์ในการเขียนโปรแกรม การเปลี่ยนวงจรรีเลย์เป็นโปรแกรม PLC เพียงต่อรีเลย์ด้วยสัญลักษณ์หน้าสัมผัสในภาษาแลคเกอร์ สำหรับภาษาบูลีนจะใช้คำสั่งคล้ายสัญลักษณ์บูลีน

ชุดคำสั่งของ PLC ที่ประกอบขึ้นเพื่อควบคุมเอาต์พุต 1 จุด เรียกว่ารันก (rung) บางครั้งรันกหนึ่งอาจมีเอาต์พุตมากกว่า 1 จุด แต่เอาต์พุตเหล่านี้ต้องมีจุดต่อร่วมกันเสมอ โปรแกรม PLC จะประกอบด้วยกลุ่มรันกทำหน้าที่ร่วมกันดังรูปที่แสดงโปรแกรม PLC ภาษาแลคเกอร์รันกซึ่งประกอบด้วยอินพุต X0 ถึง X7 และเอาต์พุต Y1

รูปที่ 2.14 โปรแกรมภาษาแลคเกอร์

2.9 สัญลักษณ์หน้าสัมผัส

สัญลักษณ์หน้าสัมผัสที่ใช้แทนรีเลย์ของ PLC คือหน้าสัมผัสแบบปกติ

—| |— (normally-opened contact) หมายถึงสวิทช์หรือหน้าสัมผัสของอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต หรืออุปกรณ์ภายใน ซึ่งปกติเปิดวงจรไฟฟ้า ไม่อนุญาตให้กระแสไหลผ่าน ถ้าหน้าสัมผัสแบบปกติเปิดสภาวะลอจิก “1” หมายถึงการปิดวงจรไฟฟ้า และสภาวะลอจิก “0” หมายถึงการเปิดวงจรไฟฟ้า

—|/|— หน้าสัมผัสปกติปิด (normally-closed contact) หมายถึงสวิทช์หรือหน้าสัมผัสของอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุตหรืออุปกรณ์ภายใน ซึ่งปกติปิดวงจรไฟฟ้าทำให้กระแสครบวงจร ถ้าหน้าสัมผัสแบบปกติเปิดสภาวะลอจิก “1” หมายถึง การเปิดวงจรไฟฟ้า และลอจิก “0” หมายถึงการปิดวงจรไฟฟ้า

— () — เอาต์พุตแบบปกติคิต (energized output) หมายถึงอุปกรณ์เอาต์พุต เช่นหลอดไฟฟ้าและขอลวดรีเลย์ซึ่งจะทำงานเมื่อมีรีลัก์ ซึ่งจะทำงานเมื่อมีรีลัก์เป็นจริงหรือมีสภาวะลอจิก “1”

— (/) — เอาต์พุตแบบปกติคิตบ (de-energized output) หมายถึงอุปกรณ์เอาต์พุต เช่นหลอดไฟฟ้าและขอลวดรีเลย์ ซึ่งจะทำงานเมื่อรีลัก์เป็นเท็จหรือมีสภาวะลอจิก “0”

2.10 คำสั่งการใช้งานโปรแกรมเมเบิล ลอจิก คอนโทรลเลอร์

คำสั่งเบื้องต้น

1.LD

ชุดคำสั่ง LD เป็นชุดคำสั่งที่ใช้สำหรับอ่านหรือนำค่าสภาวะต่าง ๆ (จริงคือ 1 หรือ เท็จ คือ 0) ของอุปกรณ์ที่กำหนด เช่น อินพุต เอาต์พุต รีเลย์ภายใน ตัวคั้งเวลา ตัวนับโดยคำสั่งนี้จะใช้ในการเริ่มต้นคำสั่งของ ladder diagram หรือเริ่มต้นบล็อกการทำงาน เนื่องจากมีสภาวะทางเอาต์พุตได้ จะต้องมีส่วนอินพุต หรือค่าสภาวะที่ให้มาก่อน

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
LOAD		LD

2.LD NOT

ชุดคำสั่ง LD NOT เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสภาวะที่ได้กลับให้เป็นสภาวะตรงข้าม

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
LOAD NOT		LD NOT

3.AND

ชุดคำสั่ง AND เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสภาวะของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดตั้งแต่ 2 อุปกรณ์ขึ้นไปมากระทำลอจิก AND

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
AND		AND

4. AND NOT

ชุดคำสั่ง AND NOT เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสถานะตรงข้ามของอุปกรณ์กำหนดมากระทำลอจิก AND กับค่าสถานะของอุปกรณ์อีกตัว

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
AND NOT		AND NOT

5. OR

ชุดคำสั่ง OR เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสถานะของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดตั้งแต่ 2 อุปกรณ์ขึ้นไปมากระทำลอจิก OR

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
OR		OR

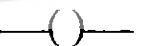
6. OR NOT

ชุดคำสั่ง OR NOT เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสถานะตรงข้ามของอุปกรณ์ที่กำหนด มากระทำลอจิก OR NOT

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
OR NOT		OR NOT

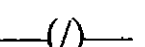
7. OUT

ชุดคำสั่ง OUT เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสถานะที่ได้ส่งไปยังอุปกรณ์ที่กำหนด

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
OUT		OUT

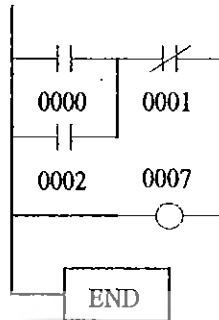
8. OUT NOT

ชุดคำสั่ง OUT NOT เป็นชุดคำสั่งที่นำค่าสถานะที่จะส่งไปยังอุปกรณ์กลับให้เป็นตรงข้ามแล้วจึงส่งไปยังอุปกรณ์

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
OUT NOT		OUT NOT

ตัวอย่าง

LADDER DIAGRAM

BOOLEAN

LD 0000
 OR 0002
 AND NOT 0001
 OUT 0700
 END

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงการใช้คำสั่งพื้นฐาน โดยมีความหมายถึงการนำค่าสถานะของรีเลย์ 0000 มากระทำลอจิก OR กับค่าสถานะของรีเลย์ 0002 แล้ว จึงนำค่าสถานะที่ได้ไปกระทำการ AND กับสถานะตรงข้ามของรีเลย์ 0001 แล้วจึงส่งค่าที่ได้ออกไปที่รีเลย์ 0700

คำสั่งทางบล็อก

1. AND LD

ชุดคำสั่ง AND LD เป็นชุดคำสั่งที่นำหน้าสัมผัสของอุปกรณ์ที่ขนานกัน ตั้งแต่ 2 หน้าสัมผัสขึ้นไป มาทำการ AND เข้ากับชุดหน้าสัมผัสที่มีการขนานกันอีกชุดหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการขนานหน้าสัมผัสที่ 1 อนุกรมกับการขนานหน้าสัมผัสชุดที่ 2

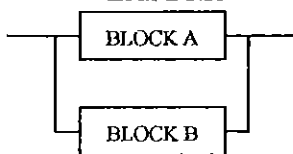
2. OR LD

ชุดคำสั่ง OR LD เป็นชุดคำสั่งที่นำหน้าสัมผัสของอุปกรณ์ที่อนุกรมกัน ตั้งแต่ 2 หน้าสัมผัสขึ้นไป มาทำการ OR เข้ากับชุดหน้าสัมผัสที่มีการอนุกรมกันอีกชุดหนึ่ง คือ หน้าสัมผัสที่ 1 ขนานเข้ากับหน้าสัมผัสที่ 2

INSTRUCTION

OR LOAD

LADDER

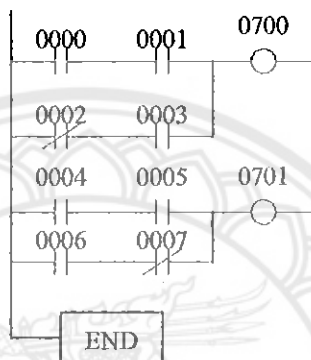

BOOLEAN

OR LD

ตัวอย่าง

LADDER DIAGRAM

BOOLEAN

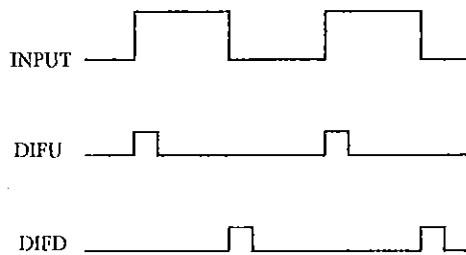
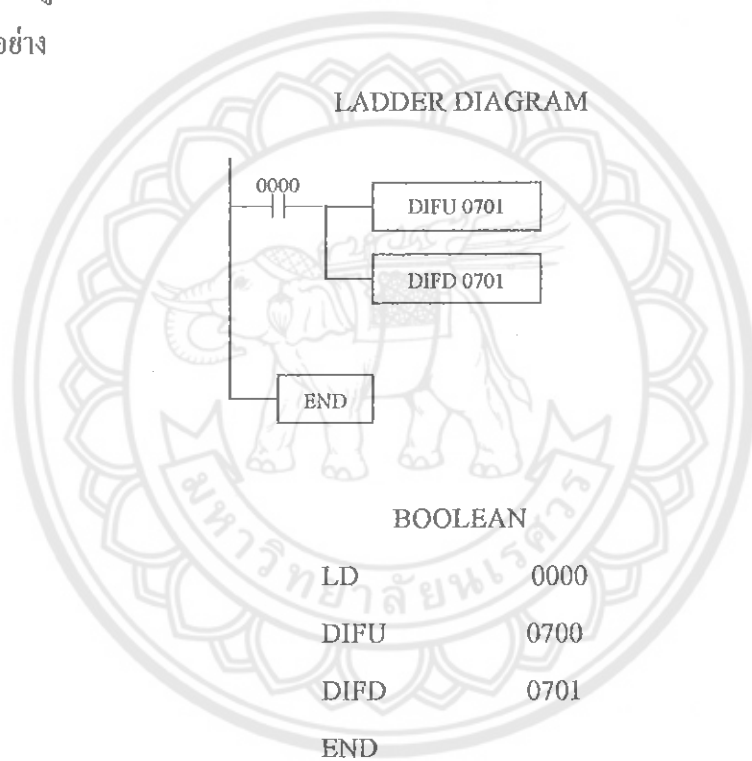
LD	0000
OR NOT	0002
AND NOT	0001
OUT	0003
AND	
OUT	0700
LD	0004
AND	0005
LD	0006
AND NOT	0007
OR LD	
OUT	0701
END	

จากตัวอย่างข้างต้น ชุดรีเลย์ที่ควบคุม เอาต์พุต 0700 คือรีเลย์ 0000, 0001, 0002, 0003 ประกอบรวมกัน เรียกการกระทำของรีเลย์ชุดนี้ว่า การกระทำ AND LD ส่วนการกระทำของรีเลย์อีกชุดหนึ่งคือ รีเลย์ 0004, 0005, 0003, 0007 ประกอบรวมกันคือการกระทำที่เรียกว่า OR LD ซึ่งจะได้เอาต์พุตออกที่รีเลย์ 0701

คำสั่ง DIFFERENTIATION-UP (DIFU)

คำสั่ง DIFFERENTIATION-UP (DIFU) และ DIFFERENTIATION-DOWN (DIFD) จะมีผลต่อตำแหน่งรีเลย์ที่ถูกกระทำด้วยเวลาเพียง SCANTIME เดียวเท่านั้น ขณะที่ได้รับเงื่อนไข "ON" จาก CONTRAC ที่อยู่ด้านหน้า

ตัวอย่าง

จากตัวอย่างจะพบว่าการใช้คำสั่ง DIFU และ DIFD จะทำให้รีเลย์ 0701 มีสภาวะเป็น 1 ที่ช่วงเวลาต่างกัน คือ DIFU จะให้รีเลย์ 0700 มีสภาวะเป็น 1 ช่วง 1SCANTIME ในช่วงเวลาที่ขอบขา

ขึ้นของการเป็นสภาวะ 1 ของรีเลย์ 0000 และ DIFD จะให้รีเลย์ 0701 มีสภาวะเป็น 1 ช่วง ISCAN TIME ในช่วงที่ขอบขาของของการเป็นสภาวะ 1 ของรีเลย์ 0000

คำสั่ง TIMER

คำสั่ง TIM เป็นคำสั่งที่ใช้เป็นตัวตั้งเวลามีด้วยกัน 48 ตำแหน่ง โดยเริ่มจาก TIM00 ถึง TIM47 ซึ่งมีหน่วยการนับเวลาใน 1 หน่วยเท่ากับ 100 ms โดยสามารถกำหนดด้วยตัวเลข 0000 ถึง 9999 ดังนั้นจะเท่ากับ 000.0 ถึง 999.9 วินาที TIM จะทำงานก็ต่อเมื่อสภาวะที่ให้กับ TIM มีค่าสภาวะ ON แต่ถ้ายังนับเวลาไม่ครบสภาวะอินพุทที่ให้กับ TIM มีสภาวะ OFF ก็จะเป็นการ RESET TIM ทำให้ค่าที่นับอยู่กลับมาสู่ค่าที่กำหนดไว้ในครั้งแรก และสภาวะจะไม่ ON ถ้าผลเวลาที่นับไม่เท่ากับศูนย์

คำสั่งที่ใช้ใน TIMER

1.LD TIM__

เป็นคำสั่งที่นำค่าสภาวะของตัวตั้งเวลาเข้ามา

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
LOAD TIME		LD TIM__

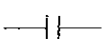
2.LD NOT TIM__

เป็นคำสั่งที่นำค่าสภาวะของตัวตั้งเวลาแล้วกลับสภาวะนั้นเป็นตรงข้าม

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
LOAD NOT TIME		LD NOT TIM__

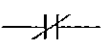
3.AND TIM__

เป็นคำสั่งที่นำค่าสภาวะของอุปกรณ์ AND เข้ากับสภาวะของตัวตั้งเวลา

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
AND TIME		AND TIM__

4.AND NOT TIM__

เป็นคำสั่งที่นำค่าสภาวะตรงข้ามของตัวตั้งเวลากระทำลอจิก AND กับสภาวะของอุปกรณ์

INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
AND TIME		AND TIM__

5. OR TIM_

เป็นคำสั่งที่นำค่าสถานะของอุปกรณ์ OR เข้ากับสถานะของตัวตั้งเวลา

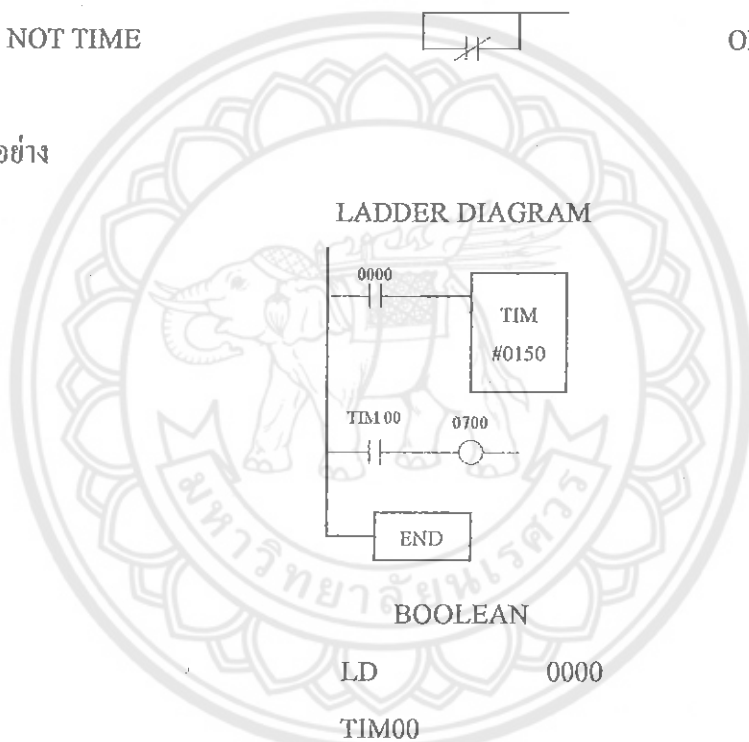
INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
OR TIME		OR TIM_

6. OR NOT TIM_

เป็นคำสั่งที่นำค่าสถานะตรงข้ามของตัวตั้งเวลากระทำลอจิก OR กับสถานะของอุปกรณ์

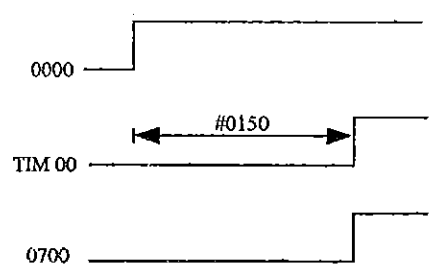
INSTRUCTION	LADDER	BOOLEAN
OR NOT TIME		OR NOT TIM_

ตัวอย่าง

LADDER DIAGRAM
BOOLEAN

```
LD 0000
TIM00
#150
LD TIM 00
OUT 0700
END
```

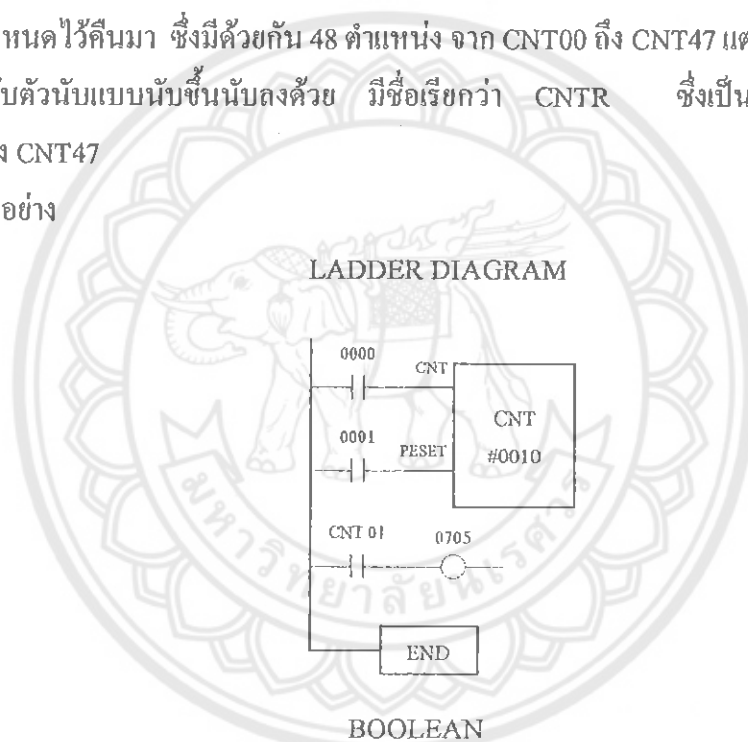

ตัวอย่างเป็นการแสดงการใช้คำสั่ง TIM_ _ โดยเมื่อรีเลย์ 0000 มีสถานะเป็น 1 จะทำให้ TIM 00 เริ่มนับจนครบ 150 ค่า แล้วทำให้ TIM 00 มีสถานะเป็น 1 ค้างไว้ ทำให้รีเลย์ 0700 มีสถานะเป็น 1 ด้วย

คำสั่ง CNT/CNTR

คำสั่ง CNT เป็นตัวนับแบบนับลง (COUNT DOWN) โดยจะมีอินพุตในการรับสัญญาณ อยู่ 2 ขา คือ ขา COUNT และขา RESET ซึ่งจะนับค่าได้จาก 0000 ถึง 9999 โดยถ้ามีสัญญาณที่ขา CNT เปลี่ยนจากสถานะ OFF มาเป็นสถานะ ON ตัวนับจะทำการนับค่าลง 1 ค่า และถ้ามีค่าการนับ เป็นศูนย์ จะทำให้ CNT มีสถานะ ON และถ้าขา RESET มีค่าสถานะ ON จะทำให้ CNT โหลดค่า การนับที่กำหนดไว้คืนมา ซึ่งมีด้วยกัน 48 ตำแหน่ง จาก CNT00 ถึง CNT47 แต่ในส่วนของ CNT นี้ ยังรวมเข้ากับตัวนับแบบนับขึ้นนับลงด้วย มีชื่อเรียกว่า CNTR ซึ่งเป็นตำแหน่งเดียวกันกับ CNT100 ถึง CNT47

ตัวอย่าง


```
LD      0000
LD      0001
CNT01
#0015
LD      CNT01
OUT     0705
END
```

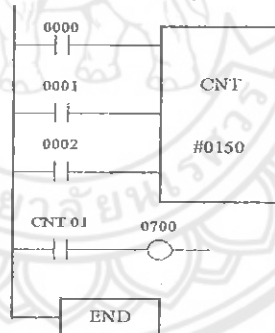
จากตัวอย่างข้างต้นจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการนำคำสั่ง CNT มาใช้คือ relay 0000 จะทำหน้าที่กำเนิด clock โดยเมื่อ relay เปลี่ยนสถานะจาก OFF มาเป็น ON จะทำให้ CNT นับลง 1 ค่า

จาก 15 ที่ตั้งไว้ ลงมาที่ 14 ซึ่งเมื่อค่าการนับลงมาถึง 0 จะทำให้ contrac ของ CNT01 มีสถานะ ON ซึ่งส่งผลให้ relay 0705 มีสถานะ ON ตามไปด้วย

คำสั่ง CNTR เป็นตัวนับแบบนับขึ้นและนับลง มีขาในการทำงานด้วยกัน 3 สัญญาณ คือ สัญญาณ UP ใช้ในการนับขึ้น ขาสัญญาณ DOWN ใช้ในการนับลง ขาสัญญาณ RESET ใช้ในการ CLEAR ค่าการนับให้เป็นศูนย์ และค่าสถานะของ COUNT เป็น OFF ด้วย มีด้วยกัน 48 ตำแหน่ง เป็นที่ ๆ เดียวกับ CNTR00 ถึง CNTR47 และในการเรียกสถานะ COUNTER นี้มาใช้งานจะเรียกผ่าน โดย CNTR00 ถึง CNTR47 ถ้ามีสัญญาณที่ขา UP ก็จะเป็นการนับขึ้น ส่วนถ้าเป็นขาสัญญาณ DOWN ก็จะเป็นการนับลงลักษณะของสัญญาณของ UP และ DOWN สัญญาณจะเกิดการนับที่ต่อเมื่อสัญญาณที่เข้ามาเปลี่ยนจาก OFF เป็น ON ในการนับจะเป็นลักษณะวงแหวนต่อเนื่องกันไป ขา UP จะเริ่มนับจาก 0 จนถึงค่าเป้าหมายที่กำหนด และถ้ามีสัญญาณที่ขา UP อีกก็จะเปลี่ยนจากค่าเป้าหมายมาที่มีค่าศูนย์ ซึ่งทำให้ COUNTER มีสถานะ ON ในการเรียกค่าสถานะของ CNTR มาใช้งาน จะเรียกโดยใช้คำสั่ง LD CNT แทน และถ้าขาสัญญาณที่ขา UP และ DOWN เกิดมีสถานะ ON พร้อมกัน ค่าสถานะต่าง ๆ ของ CNTR จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตัวอย่าง

LADDER DIAGRAM

BOOLEAN

```

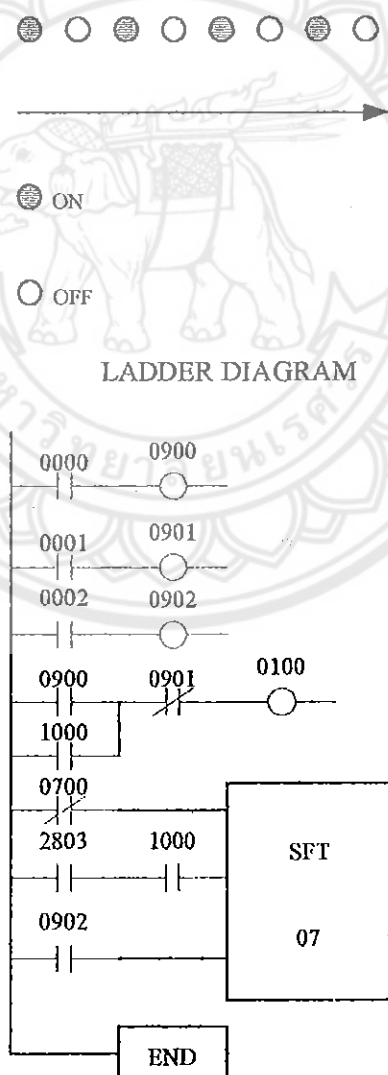
LD      0000
LD      0001
LD      0002
CNT01
#0015
LD      CNT01
OUT     0700
END
  
```


คำสั่ง SFT

คำสั่ง SFT จะใช้สำหรับการเลื่อนข้อมูลของเอาต์พุต หรือรีเลย์ภายใน ซึ่งจะกระทำในลักษณะไบต์ (8 bit) โดยการนำข้อมูลที่ขา data เลื่อนเข้าไปที่บิต 0 จากนั้นบิต 0 จะถูกเลื่อนจากบิต 0 ไปหาบิต 7 โดยการเลื่อนแต่ละครั้งจะถูกควบคุมด้วยขาสัญญาณ CLK เมื่อขานี้ถูกเปลี่ยนจากสถานะ OFF เป็นสถานะ ON และขา RESET จะใช้ในการ CLEAR ค่าเอาต์พุตทั้ง 8 บิต ให้มีสถานะ OFF ที่ตำแหน่งที่ใช้ในการ SHIFT จะอ้างอิงได้ตั้งแต่ 07-27

ตัวอย่าง

ทำไฟกระพริบ โดยลักษณะการกระพริบจะเป็นดังรูป ซึ่งวงจรไฟจะเลื่อนด้วยความเร็ว 1 วินาที กำหนดให้รีเลย์ 0000 คือ start รีเลย์ 0001 คือ stop รีเลย์ 0002 คือ reset และรีเลย์ 2803 เป็นรีเลย์กำเนิด clk

BOOLEAN

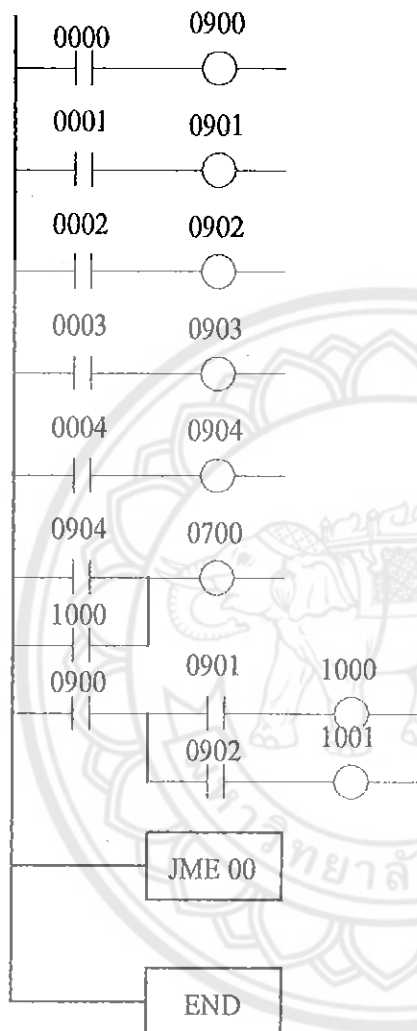
LD	0000
OUT	0900
LD	0001
OUT	0901
LD	0002
OUT	0902
LD	0900
OR	1000
AND NOT	0901
OUT	1000
LD NOT	0700
LD	2803
AND	1000
LD	0902
SFT	07
END	

คำสั่ง JMP/JME

คำสั่ง JMP/JME เป็นคำสั่งสำหรับข้ามการทำงานของบล็อกรหัส ซึ่งจะใช้คู่กับคำสั่ง JME ในกรณีชุด CONTRAC ตรงส่วนหน้าของ JMP มีสถานะเป็น ON จะทำให้โปรแกรมที่อยู่ระหว่าง JMP กับ JME ถูกทำงานเป็นลำดับตามปกติ แต่ถ้า CONTRAC ตรงส่วนหน้าของ JMP มีสถานะเป็น OFF จะทำให้ลำดับการทำงานของโปรแกรมข้ามชุดคำสั่งที่อยู่ระหว่าง JMP กับ JME นั้นก็คือสถานะใดๆ ที่อยู่ในส่วนนี้ก็คงสภาพ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยจะไปทำคำสั่งในบรรทัดถัดจากคำสั่ง JMP ซึ่งคำสั่งนี้มีด้วยกัน 8 JMP คือ JMPO0 ถึง JMP07 โดยแต่ละ JMP จะเรียกใช้กี่ครั้งก็ได้ แต่ต้องจบด้วย JMP จะเรียกใช้กี่ครั้งก็ได้ แต่ต้องจบด้วย JMP ของ JMP นั้นๆ เสมอ

ตัวอย่าง

LADDER DLGRAM

BOOLEAN

```

LD      0000
OUT     900
LD      0001
OUT     0901
LD      0002
OUT     0902
LD      0003
OUT     0903
LD      0004
OUT     0904
LD      0904
OR      1000
OUT     0700
LD      0900
AND    0901
AND    1000
AND    1001
OUT     0700
LD      0902
AND    1001
OUT     0701
JMP00
LD      0900
JMP00
LD      0901
OUT     1000
LD      0902
OUT     1001
JME00
END

```

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงการทำงานของคำสั่ง JMP/JME โดยคำสั่ง JMP/JME ถูกควบคุมการทำงานด้วยรีเลย์ 0900 โดยถ้ารีเลย์ 0900 มีสถานะ ON จะทำให้ชุดรีเลย์ภายในบล็อกของคำสั่ง JMP/JME เกิดการทำงานตามสภาวะปรกติ คือ เมื่อรีเลย์ 0901 ON จะทำให้รีเลย์ 0700 ON ตามไปด้วย หรือ เมื่อรีเลย์ 0902 ON จะทำให้รีเลย์ 0701 ON ตามไปด้วยเช่นกัน หรือในทาง

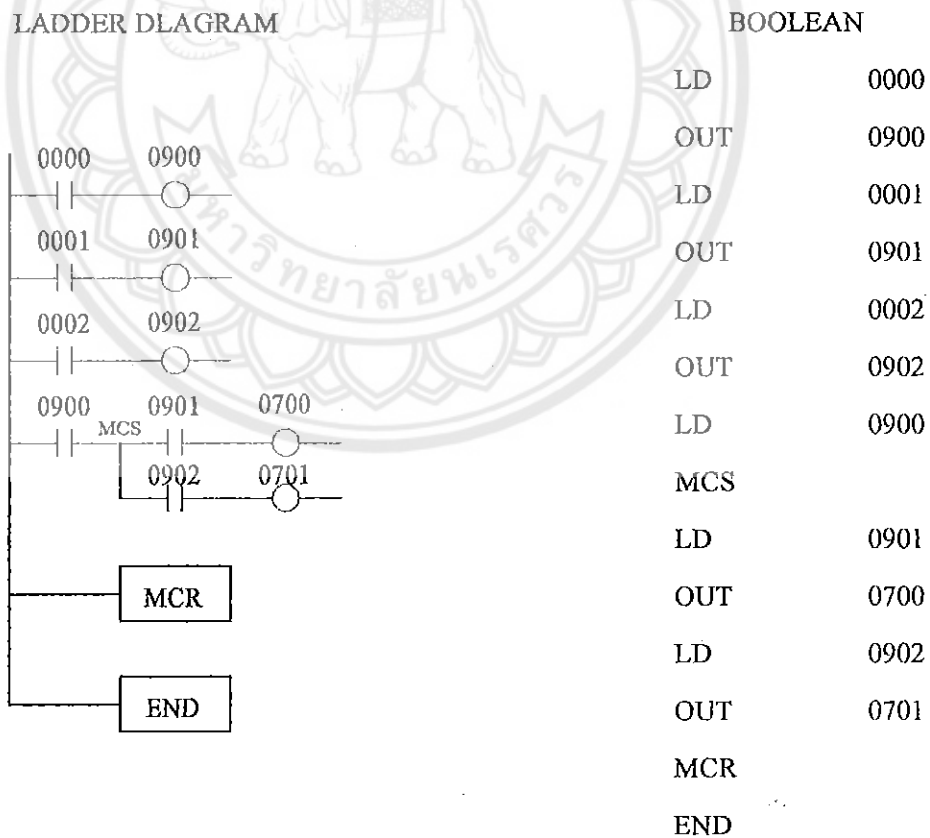
เพื่อสมาคมวิศวกรรมศาสตร์

ตรงข้าม ถ้ารีเลย์ 0901 หรือ 0902 เกิด OFF จะทำให้รีเลย์ 0700 หรือ 0701 เกิด OFF ตามลำดับ แต่ถ้า contrac 0900 มีภาวะ OFF ก็จะทำให้ชุด contrac ที่อยู่ในบล็อกของคำสั่ง JMP/JME ยังคงอยู่ในสภาวะเดิมคือ ไม่ว่ารีเลย์ 0901 หรือ 0902 จะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ก็ไม่ทำให้รีเลย์ 0700 และ 0701 เกิดการเปลี่ยนแปลง

คำสั่ง MCS/MCR

MCS (MASTER CONTROL SFT0 เป็นคำสั่งในการควบคุมรีเลย์ หรือส่วนของเอาต์พุต ในบล็อกที่กำหนด และการใช้ MCS จะต้องจับด้วย MCR ซึ่งทั้งสองคำสั่งนี้ต้องใช้ร่วมกันโดย ลักษณะของการทำงานจะต้องทำการตรวจสอบ contrac ตรงส่วนของ MCS ถ้ามีสภาวะ ON จะทำให้โปรแกรมที่อยู่ระหว่าง MCS ทำงานให้สภาวะเอาต์พุตเป็นไปตามปรกติ แต่ถ้า contrac ตำแหน่งดังกล่าวมีสภาวะ OFF ผลการทำงานในบล็อกก็ยังคงทำงานเช่นเดิมแต่สภาวะเอาต์พุตของ ส่วนเอาต์พุตหรือรีเลย์ภายในจะมีสภาวะ OFF ถึงแม้คำสั่งเงื่อนไขต่างๆ ในบล็อกจะมีสภาวะ ON ก็ตาม

ตัวอย่าง

4400194
TJ
1370
จน 3421
243

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงการทำงานของคำสั่ง MCS/MCR โดยในการทำงานของคำสั่งคือ เมื่อรีเลย์ 0900 มีสถานะ ON จะทำให้รีเลย์ 0700 ถูกควบคุมด้วยรีเลย์ 0901 และรีเลย์ 0701 ถูกควบคุมด้วยรีเลย์ 0902 แต่เมื่อรีเลย์ 0900 อยู่ในสถานะ OFF จะทำให้รีเลย์ 0700 และรีเลย์ 0701 มีสถานะ OFF ตลอดเวลาไม่ว่ารีเลย์ 0901 และรีเลย์ 0902 จะมีสถานะใด ๆ ก็ตาม

บทที่ 3

หลักการเขียนโปรแกรม PC

จากบทที่ 2 ได้นำความรู้ทางคำสั่งมาใช้ในการเขียนโปรแกรม แต่ก่อนจะทำการเขียนโปรแกรมนั้นเราจะต้องนำสิ่งที่ต้องการจะใช้โปรแกรมควบคุมนั้นมาวางระบบงาน เพื่อให้ง่ายต่อการเขียน ทำให้ตรงตามจุดประสงค์ในการเขียนโปรแกรม และยัง สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ตามที่วางไว้โดยขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

3.1 การวางระบบงาน

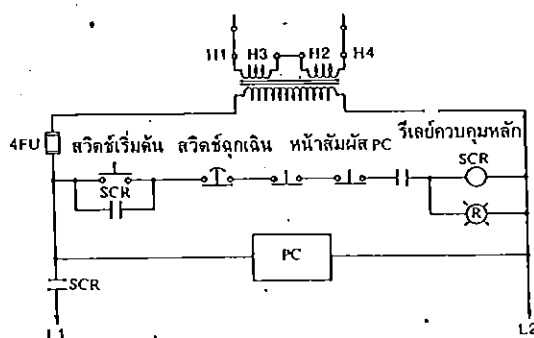
ขั้นตอนแรกในการเขียนโปรแกรมคือ การวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของผู้ใช้ ลักษณะสัญญาณอินพุตและสัญญาณเอาต์พุตเพื่อกำหนดขอบเขตและหน้าที่ของ PC ในระบบควบคุม การวิเคราะห์ระบบงานต้องทราบรายละเอียดของอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต และความต้องการของผู้ใช้ เช่น วิศวกร ช่างเทคนิค พนักงานควบคุมและเจ้าหน้าที่ระดับบริหารเพื่อป้องกันการวางระบบงานผิดพลาด

การวางระบบงานคือ การกำหนดขอบเขตและหน้าที่ของ PC ในการควบคุมเครื่องจักรหรือกระบวนการอุตสาหกรรม การวางระบบงานของ PC แบ่งเป็นการออกแบบระบบใหม่และการปรับปรุงระบบเดิม ผู้วางระบบงานต้องพิจารณาว่าควรใช้ PC แทนวงจรรีเลย์ส่วนใด บางส่วนหรือทั้งหมดในการปรับปรุงระบบควบคุม

การวางระบบงานต้องการการวิเคราะห์ระบบงานที่ถูกต้อง และใช้วิศวกรที่มีประสบการณ์ เมื่อผู้วางระบบงานทราบความต้องการของผู้ใช้และขอบเขตการควบคุมของ PC จะจัดทำรายงานสรุปให้ผู้ใช้งานพิจารณา ก่อนดำเนินการขั้นต่อไป

3.2 การวางระบบโปรแกรม

การวางระบบโปรแกรมคือ การจัดลำดับขั้นตอนการทำงานของ PC จากการวางระบบงานและความต้องการของผู้ใช้ การวางระบบโปรแกรมอาจพบปัญหาถ้าการวางระบบงานซับซ้อนเกินไป ซึ่งผู้เขียนโปรแกรมต้องวางระบบงานใหม่ การวางระบบโปรแกรมต้องเสร็จเรียบร้อยก่อนเริ่มเขียนโปรแกรมและจัดทำรายงานการวางระบบโปรแกรมและผังโครงสร้างระบบ(system configuration) ให้ผู้เขียนโปรแกรมใช้ประกอบการเขียนโปรแกรม

รูปที่ 3.1 การใช้อุปกรณ์รีเลย์ควบคุมระบบ PC

ระบบควบคุมแบบ ON/OFF มักใช้อุปกรณ์รีเลย์ควบคุมเครื่องจักรที่ทำงานตลอดเวลา และหยุดการทำงานของ PC เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน รูปที่ 3.1 แสดงการใช้อุปกรณ์รีเลย์ควบคุมการทำงานของ PC เมื่อสวิตช์ฉุกเฉินและหน้าสัมผัสแจ้งเหตุของ PC ไม่ทำงาน และพนักงานควบคุมกดสวิตช์เดินเครื่องจักร รีเลย์ควบคุมจะทำให้ PC และระบบควบคุมทำงานตามปกติ ระบบทั้งหมดจะหยุดทำงานเมื่อสวิตช์ฉุกเฉินหรือหน้าสัมผัสแจ้งเหตุของ PC ทำงานหรือพนักงานควบคุมกดสวิตช์หยุดเครื่องจักร

3.3 การเขียนและทดสอบโปรแกรม

การเขียนโปรแกรมอาจมีหลายวิธีตามความถนัดของผู้เขียนโปรแกรม แต่การเขียนโปรแกรม ที่ถูกวิธีจะช่วยป้องกันการเขียนโปรแกรมผิดพลาด ตารางที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการเขียนโปรแกรมในการออกแบบระบบใหม่และการปรับปรุงระบบเดิม

ผู้เขียนโปรแกรมต้องทราบรายละเอียดการวางระบบ โปรแกรมก่อนเริ่มการเขียนโปรแกรม การออกแบบระบบใหม่ ผู้เขียนโปรแกรมต้องทราบความต้องการของผู้ใช้และเข้าใจการทำงานของเครื่องจักรหรือกระบวนการอุตสาหกรรม สำหรับการปรับปรุงระบบเดิม ผู้เขียนโปรแกรมต้องเข้าใจถึงการทำงานของวงจรรีเลย์ในระบบควบคุมเดิม

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม

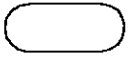

การออกแบบระบบใหม่	การปรับปรุงระบบเดิม
1. วิเคราะห์ปัญหาหาความต้องการของผู้ใช้และหน้าที่ของ PC	1. ศึกษาการทำงานของวงจรรีเลย์
2. กำหนดขั้นตอนการทำงานของ PC	2. ปรับปรุงวงจรรีเลย์
3. เขียนผังงาน	3. จัดตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุตและอุปกรณ์ภายใน
4. เขียนผังตรรก (logic gate diagram) หรือ	

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม

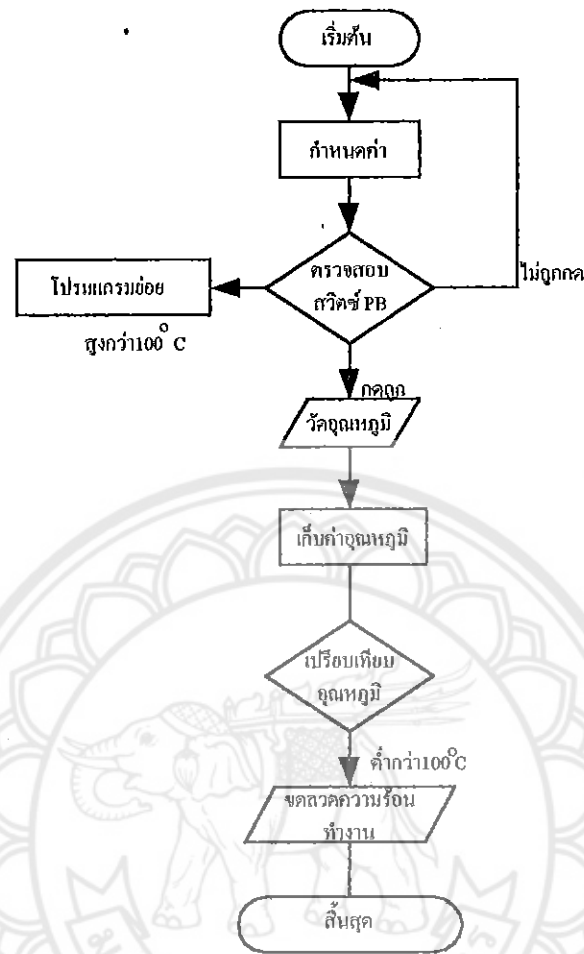
การออกแบบระบบใหม่	การปรับปรุงระบบเดิม
หรือสัญลักษณ์หน้าสัมผัส (contact symbology diagram) 5. จัดตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุตและอุปกรณ์ภายใน 6. เขียนคำสั่ง PC	4. เขียนคำสั่ง PC

การออกแบบระบบใหม่ ผู้เขียนโปรแกรมต้องทำความเข้าใจและสรุปผลการวางระบบโปรแกรมเขียนผังงานและผังตรรกหรือสัญลักษณ์หน้าสัมผัสก่อนที่จะเริ่มเขียนคำสั่ง PC เพื่อป้องกันการเขียนโปรแกรมผิดพลาด

3.3.1 การเขียนผังงาน ในขั้นตอนการเขียนโปรแกรม ผู้เขียนโปรแกรมจะต้องใช้ผังงานแสดงขั้นตอนการทำงานของ PC ประกอบการเขียนคำสั่ง ทดสอบโปรแกรม และวิเคราะห์การทำงานของ PC รูปที่ 3.2 แสดงตัวอย่างผังงาน PC และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียนผังงาน

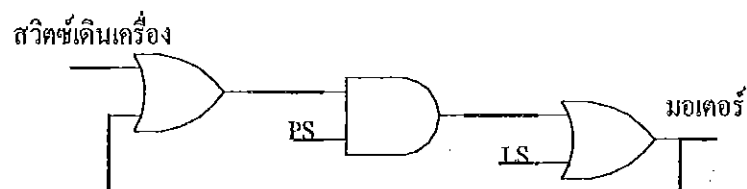
การทำงาน	สัญลักษณ์
การทำงานทั่วไป	
การติดต่ออุปกรณ์หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	
การเปรียบเทียบ	
การเตรียมข้อมูล	
การเรียกใช้โปรแกรมย่อย	
จุดเริ่มต้นและสิ้นสุดโปรแกรม	
จุดต่อ	
การขยายความ	

รูปที่ 3.2 ผังงาน PC

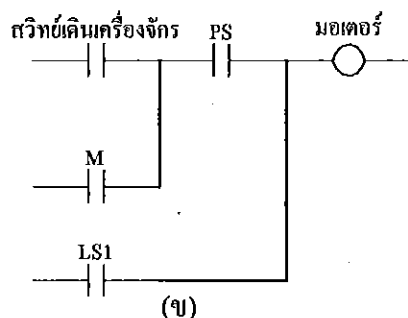
รูปที่ 3.2 (ต่อ) ผังงาน PC

3.3.2 การเขียนผังตรรกและสัญลักษณ์หน้าสัมผัส ผังตรรกคือสัญลักษณ์ตรรกที่แสดงลำดับคำสั่งเพื่อใช้เขียนโปรแกรม PC เหมาะสำหรับการเขียนโปรแกรมภาษาบูลีน รูปที่ 3.3 (ก) แสดงตัวอย่างของผังตรรก และเครื่องหมายคาบภายในผังตรรกคือ จุดที่หน่วยอินพุต/เอาต์พุตของ PC ต่อกับอุปกรณ์ภายนอก เช่น สวิทช์ PS สวิทช์ LSI สวิทช์เดินเครื่องจักร และมอเตอร์

(ก)

รูปที่ 3.3 ผังตรรก (ก) และสัญลักษณ์หน้าสัมผัส (ข)

รูปที่ 3.3 (ต่อ) ผังตรรก (ก) และสัญลักษณ์หน้าสัมผัส (ข)

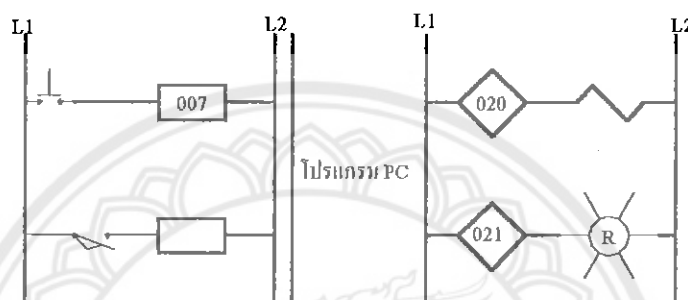
ผังสัญลักษณ์หน้าสัมผัสคือ วงจรหน้าสัมผัสที่แสดงลำดับคำสั่งในการเขียนโปรแกรม ภาษาแลดเดอร์เช่นเดียวกับการใช้ผังตรรกเขียนโปรแกรมภาษาบูลีน รูปที่ 3.3 (ข) แสดงตัวอย่างผังสัญลักษณ์หน้าสัมผัส

3.3.3 การจัดตำแหน่งอุปกรณ์ หมายถึง การกำหนดตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุต และอุปกรณ์ภายในต่าง ๆ ของ PC เช่น หน่วยอินพุต/เอาต์พุตแบบสภาวะลอจิกและแบบตัวเลข รีเลย์ภายใน รีจิสเตอร์ภายใน การหน่วงเวลาและนับจำนวน ผู้เขียนโปรแกรมต้องจัดทำตารางตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุต และตารางอุปกรณ์ภายในแสดงการจัดตำแหน่งอุปกรณ์ และฟังก์ชันหน่วยอินพุต/เอาต์พุตแสดงการเชื่อมต่อระหว่างหน่วยอินพุต/เอาต์พุตของ PC กับอุปกรณ์ภายนอก ตารางที่ 3.2 และตารางที่ 3.3 แสดงตัวอย่างตารางตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุตและอุปกรณ์ภายใน รูปที่ 3.4 แสดงตัวอย่างฟังก์ชันหน่วยอินพุต/เอาต์พุต ตารางที่ 3.2 รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอินพุต/เอาต์พุต

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
000	หน่วยอินพุต	สวิตช์ตำแหน่ง LS1
001	หน่วยอินพุต	สวิตช์ตำแหน่ง LS2
002	หน่วยอินพุต	สวิตช์เลือก LS3
003	หน่วยอินพุต	สวิตช์เดินเครื่องจักร PB1
004	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL1
005	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL2
006	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL3
007	หน่วยอินพุต	มอเตอร์ M1
010	หน่วยเอาต์พุต	วาล์ว SOL1
011	หน่วยเอาต์พุต	วาล์ว SOL2

ตารางที่ 3.3 แสดงอุปกรณ์ภายใน

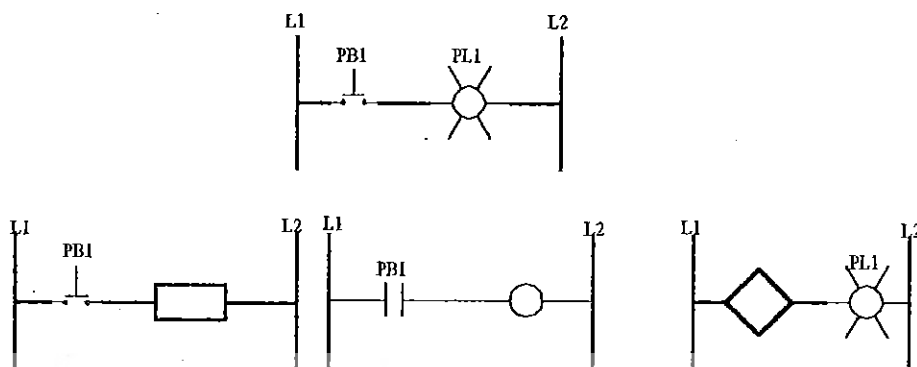
ตำแหน่ง	อุปกรณ์ภายใน	รายละเอียด
1010	รีเลย์ภายใน	รีเลย์ควบคุม CR7
1011	รีเลย์ภายใน	รีเลย์ควบคุม CR10
1012	รีเลย์ภายใน	รีเลย์ควบคุม CR14
T200	การหน่วงเวลา	TDR10 หน่วงเวลา 12 นาที

รูปที่ 3.4 ฟังต่อหน่วยอินพุต/เอาต์พุต

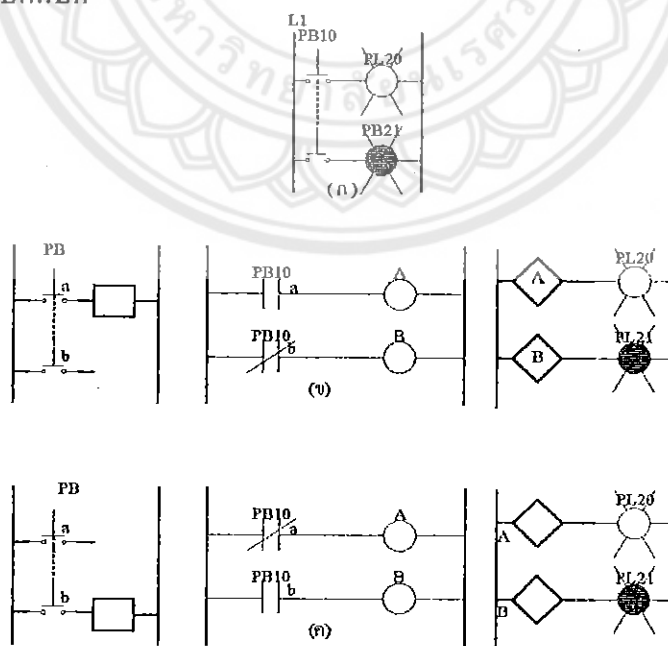
การจัดตำแหน่งอุปกรณ์ของ PC ควรจัดเป็นกลุ่มตามลักษณะของการใช้งาน เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบและเขียนโปรแกรม โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 8 หรือ 16 จุด

3.3.4 การเขียนคำสั่ง PC คือการเขียนโปรแกรม PC จากผังตรรกะ ฟังสัญญาณหน้าสัมผัส หรือวงจรรีเลย์ การเขียนคำสั่ง PC ต้องพิจารณาจากการทำงานของอุปกรณ์อินพุต เช่น รีเลย์ และสวิตช์ไฟฟ้าว่ามีหน้าสัมผัสแบบปกติเปิดหรือปกติปิด อุปกรณ์อินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติเปิด ถ้ามีกระแสไฟฟ้าผ่านจะมีสถานะ “1” หรือ ON และอุปกรณ์อินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติปิด ถ้ามีกระแสไฟฟ้าผ่านจะมีสถานะ “0” หรือ OFF โปรแกรม PC มักจะใช้คำสั่งอินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติเปิดกับอุปกรณ์อินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติปิด รูปที่ 7.5 แสดงตัวอย่างโปรแกรมที่ใช้สวิตช์หน้าสัมผัสปกติปิด PB1 ควบคุมหลอดไฟฟ้า PL1 โดยใช้คำสั่งอินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติเปิด ทำให้ PL1 ดับ เมื่อกดสวิตช์ PB1 และ PL1 จะสว่างเมื่อปล่อยสวิตช์ PB1

รูปที่ 3.5 การใช้คำสั่งอินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติเปิดกับอุปกรณ์อินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติปิด

ตัวอย่างโปรแกรมในรูปที่ 3.6 (ก) จะแสดงวงจรรีเลย์ ซึ่งประกอบด้วยสวิตช์ไฟฟ้า PB10 มีหน้าสัมผัสแบบปกติเปิดและปิดรวม 2 ชุด และหลอดไฟฟ้า PL20 และ PL21 หลอดไฟฟ้า PL20 ติด และ PL21 ดับเมื่อกดสวิตช์ PB10 และหลอดไฟฟ้า PL20 และ PL21 ติดเมื่อปล่อยสวิตช์ PB10 โปรแกรม PC จะใช้คำสั่งอินพุตกับหน้าสัมผัสของสวิตช์ PB10 เพียงชุดเดียว รูปที่ 3.6 (ข) แสดงการใช้คำสั่งอินพุตจากหน้าสัมผัสแบบปกติเปิด และรูปที่ 3.6 (ค) แสดงการใช้คำสั่งอินพุตจากหน้าสัมผัสแบบปกติปิด

รูปที่ 3.6 การใช้คำสั่งอินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติเปิดและหน้าสัมผัสปกติปิด

3.3.5 การทดสอบโปรแกรม คือ การตรวจสอบหาจุดบกพร่องของโปรแกรมที่เขียนขึ้น โดยป้อนข้อมูลผ่านหน่วยอินพุต/เอาต์พุต เพื่อจำลองสภาพการทำงานและตรวจสอบผลจากการควบคุมของ PC ถ้าการควบคุมไม่สมบูรณ์ผู้เขียนโปรแกรมต้องแก้ไขจนโปรแกรมทำงานถูกต้อง ก่อนเริ่มการทดสอบโปรแกรม ผู้เขียนโปรแกรมต้องจัดเตรียมข้อมูลและแผนการทดสอบ และจัดทำรายงานสรุปภายหลังการทดสอบและแก้ไขโปรแกรมทุกครั้ง

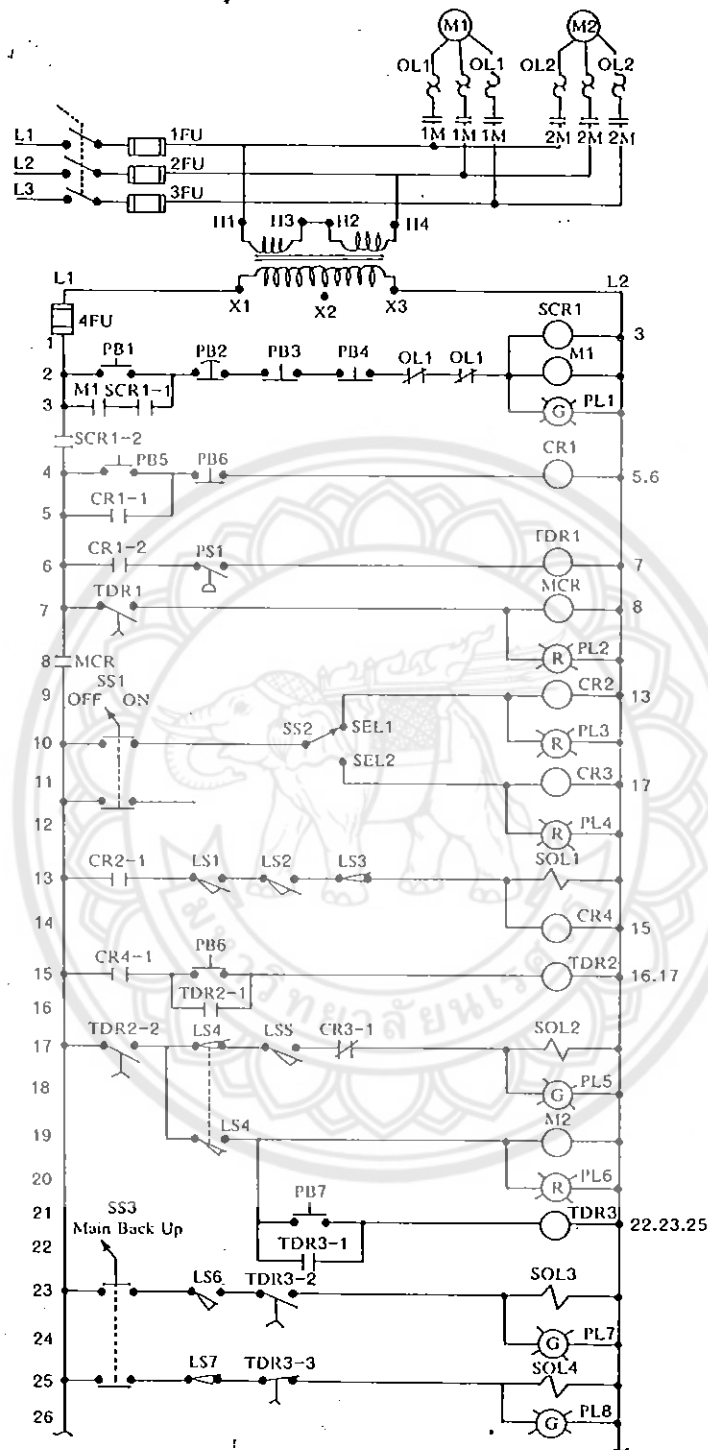
3.4 การจัดทำเอกสารประกอบ

การจัดทำเอกสารประกอบ คือการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับระบบควบคุมและ PC เช่น ความคิดริเริ่ม เป้าหมายและความต้องการของผู้ใช้ในการสร้างระบบควบคุม สาเหตุและความจำเป็นในการใช้ PC ในระบบควบคุม การทำงานของเครื่องจักรหรือกระบวนการอุตสาหกรรม ลักษณะและคุณสมบัติทางด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในระบบควบคุม การวางระบบงาน การวางระบบโปรแกรม การคิดตั้งและการทดสอบระบบควบคุม เอกสารประกอบต้องมีข้อมูลและรายละเอียดการแก้ไขระบบได้เมื่อมีการปรับปรุงระบบเดิมหรือสร้างระบบใหม่ที่คล้ายคลึงกัน เอกสารประกอบที่สำคัญคือ

1. รายงานการวิเคราะห์และการวางระบบงาน
2. ผังโครงสร้างระบบ
3. รายงานการวางระบบโปรแกรม
4. ผังงาน
5. ตารางตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุตและอุปกรณ์ภายใน
6. ผังค่อหน่วยอินพุต/เอาต์พุต
7. รายงานการทดสอบโปรแกรม
8. สำเนาโปรแกรม และ
9. โปรแกรมสำรอง

เอกสารประกอบจะจัดทำขึ้นระหว่างการออกแบบและสร้างระบบควบคุม สำเนาโปรแกรมจะถูกพิมพ์และเก็บรักษาไว้ใช้ในภายหลัง โปรแกรมสำรองคือโปรแกรมที่เก็บในหน่วยเก็บข้อมูล เช่น หน่วยความจำ เทปบันทึกเสียง และแผ่นจานแม่เหล็ก เพื่อป้อนให้หน่วยความจำของ PC เมื่อโปรแกรมเดิมสูญหายหรือทำงานบกพร่อง

3.4.1 การปรับปรุงระบบรีเลย์ คือการใช้ PC แทนวงจรรีเลย์ในการควบคุมเครื่องจักรหรือกระบวนการอุตสาหกรรม เพื่อตัดปัญหาขาดความคลาดเคลื่อนและลดวงจร หน้าสัมผัสสีกกร่อน หน้าสัมผัสหลอมละลายของรีเลย์และสวิตช์แม่เหล็ก (magnetic switch) รูปที่ 3.7 แสดงตัวอย่างวงจรควบคุมเครื่องจักรที่จะปรับปรุงใช้ PC แทนอุปกรณ์รีเลย์

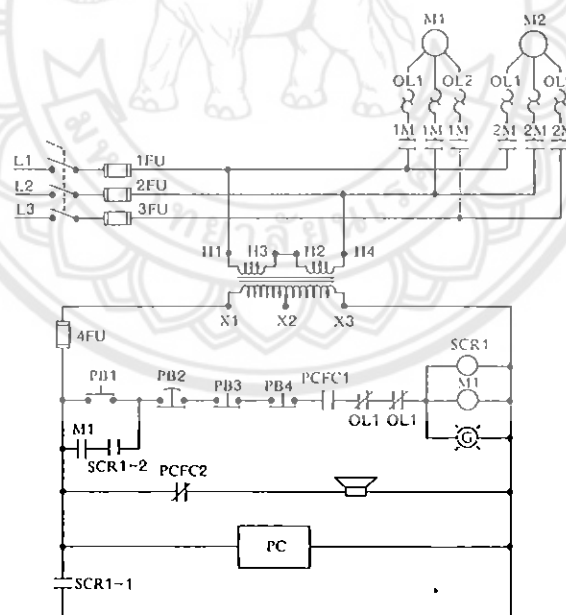

รูปที่ 3.7 ระบบควบคุมแบบรีเลย์

3.4.2 การวิเคราะห์ระบบงาน การใช้ PC ทำหน้าที่แทนวงจรควบคุมเดิมที่ใช้อุปกรณ์รีเลย์ และใช้อุปกรณ์หน่วยอินพุต/เอาต์พุตเสริม เช่น สวิตช์และวาล์วควบคุม เพื่อให้การควบคุม

เครื่องจักรมีประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น ประหยัดพลังงานและค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง
แผงควบคุมมีขนาดเล็ก การดัดแปลงและขยายระบบทำได้ง่าย

3.4.3 การวางระบบโปรแกรม ระบบควบคุมใช้วงจรรีเลย์ควบคุม PC และเครื่องสูบน้ำไฮดรอลิก (hydraulic pump) ที่ทำงานตลอดเวลาเพื่อหยุดเครื่องจักรทั้งหมด เมื่อ PC ชัดข้องหรือเกิดเหตุฉุกเฉิน รูปที่ 3.8 แสดงวงจรรีเลย์ที่ควบคุม PC และมอเตอร์ของเครื่องสูบน้ำไฮดรอลิก สภาพปกติสวิตช์หยุดฉุกเฉิน PB2 สวิตช์แจ้งเหตุฉุกเฉินหมายเลข 1 PB3 และหมายเลข 2 PB4 และหน้าสัมผัสแจ้งเหตุของ PC PCFC1 ไม่ทำงาน เมื่อพนักงานควบคุมกดสวิตช์เดินเครื่องจักร PB1 รีเลย์ควบคุมความปลอดภัย SCR1 มอเตอร์ของสูบน้ำไฮดรอลิก M1 และหลอดไฟสัญญาณ PL1 จะเริ่มทำงานหน้าสัมผัสของรีเลย์ควบคุมความปลอดภัยหมายเลข 1 SCR1-1 ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของ PC เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน พนักงานควบคุมกดสวิตช์หยุดฉุกเฉิน สวิตช์ฉุกเฉินหมายเลข 1 และหมายเลข 2 หรือหน้าสัมผัสแจ้งเหตุของ PC PCFC1 ทำงานจะทำให้ PC และสูบน้ำไฮดรอลิกหยุดทำงาน และหลอดไฟสัญญาณดับ ถ้า PC ทำงานผิดปกติ หน้าสัมผัสแจ้งเหตุของ PC PCFC1 และ PCFC2 จะทำงานทำให้สัญญาณแจ้งเหตุของ PC ทำงาน

รูปที่ 3.8 อุปกรณ์รีเลย์ในระบบ PC

3.4.4 การจัดตำแหน่งอุปกรณ์ รายละเอียดของการจัดตำแหน่งอุปกรณ์แสดงไว้ดังตารางที่ 3.4 และตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.4 รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอินพุต

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
000	หน่วยอินพุต	สวิตช์ PB5
001	หน่วยอินพุต	สวิตช์ PB6
002	หน่วยอินพุต	สวิตช์ PS1
003	หน่วยอินพุต	สวิตช์ SS1
004	หน่วยอินพุต	สวิตช์ SEL1
005	หน่วยอินพุต	สวิตช์ SEL2
006	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS1
007	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS2
010	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS3
011	หน่วยอินพุต	สวิตช์ PB6
012	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS4
013	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS5
014	หน่วยอินพุต	สวิตช์ PB6
015	หน่วยอินพุต	สวิตช์ SS3
016	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS6
017	หน่วยอินพุต	สวิตช์ LS7
020		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
021		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
022		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
023		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
024		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
025		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
026		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
027		หน่วยอินพุต/เอาต์พุตสำรอง
030	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL2
031	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL3 และรีเลย์ควบคุม CR2
032	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL3 และรีเลย์ควบคุม CR2
033	หน่วยอินพุต	วาล์ว SOL1 และรีเลย์ควบคุม CR4

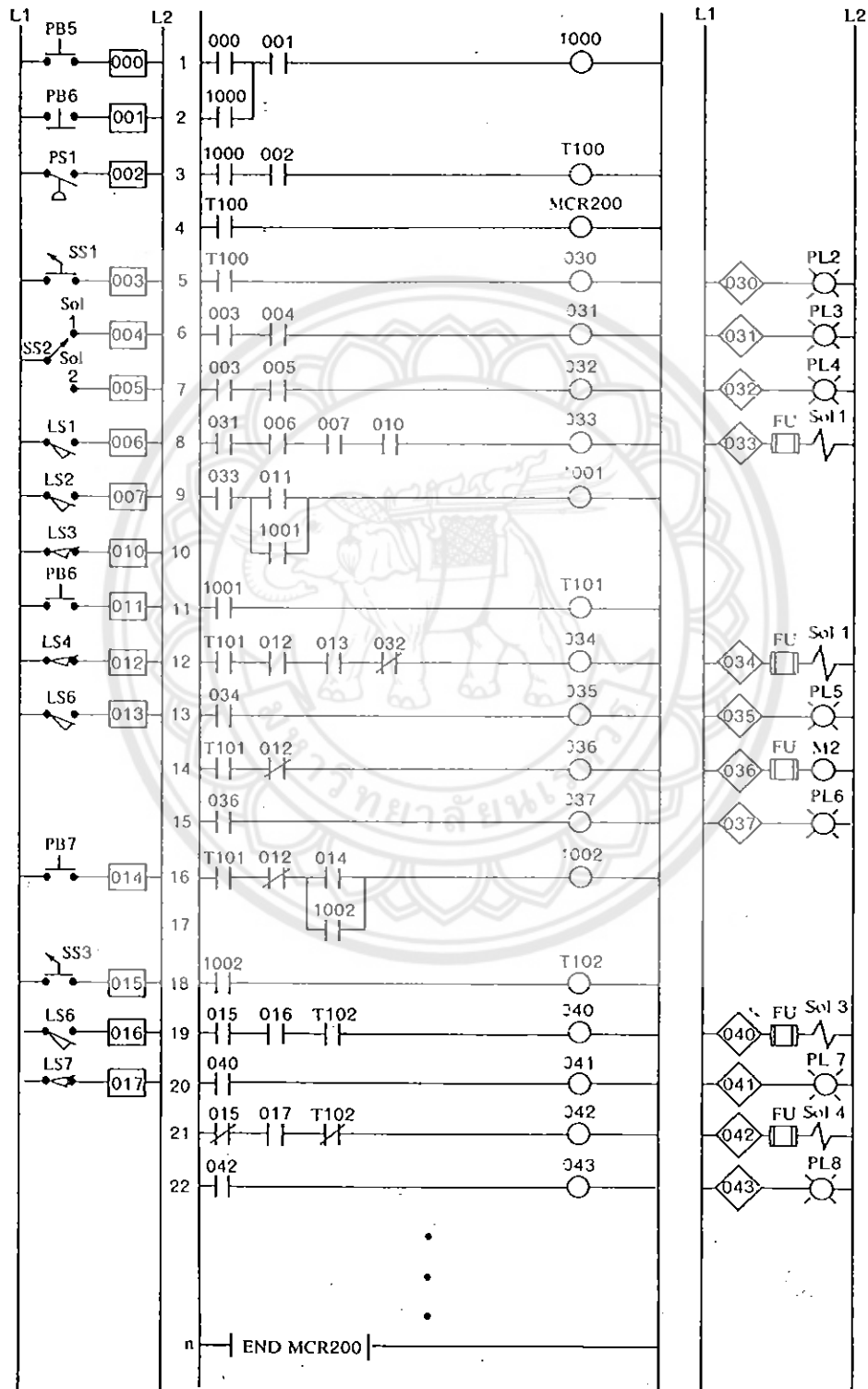
ตารางที่ 3.4 (ต่อ) รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอินพุต

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
034	หน่วยอินพุต	วาล์ว SOL2
035	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL5
036	หน่วยอินพุต	มอเตอร์ M2
037	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL6
040	หน่วยอินพุต	วาล์ว SOL3
041	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL7
042	หน่วยอินพุต	วาล์ว SOL4
043	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณ PL8

ตารางที่ 3.5 รายละเอียดและตำแหน่งของหน่วยอุปกรณ์ภายใน

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
1000	รีเลย์ภายใน	รีเลย์ควบคุม CR1
1001	รีเลย์ภายใน	หน้าสัมผัส TDR2
1002	รีเลย์ภายใน	หน้าสัมผัส TDR3
MCR200	รีเลย์ควบคุมหลัก	รีเลย์ควบคุมหลัก
T100	การหน่วงเวลา	อุปกรณ์หน่วงเวลา TDR1 หน่วงเวลา 10
T101	การหน่วงเวลา	วินาที
T102	การหน่วงเวลา	อุปกรณ์หน่วงเวลา TDR2 หน่วงเวลา 5
		วินาที
		อุปกรณ์หน่วงเวลา TDR3 หน่วงเวลา 15
		วินาที
3000	รีเลย์ภายใน	ช่วงการหน่วงเวลาของ T100
3001	รีเลย์ภายใน	เวลาปัจจุบันของ T100
4002	รีเลย์ภายใน	ช่วงการหน่วงเวลาของ T101
4003	รีเลย์ภายใน	เวลาปัจจุบันของ T101
4004	รีเลย์ภายใน	ช่วงการหน่วงเวลาของ T102
4005	รีเลย์ภายใน	เวลาปัจจุบันของ T102

3.4.5 การเขียนคำสั่ง PC การเขียนโปรแกรม PC จากวงจรรีเลย์ สามารถใช้คำสั่งภาษาแลคคอร์ดแทนสัญลักษณ์รีเลย์ได้โดยตรง โปรแกรมส่วนที่น่าสนใจคือ

รูปที่ 3.9 โปรแกรม PC

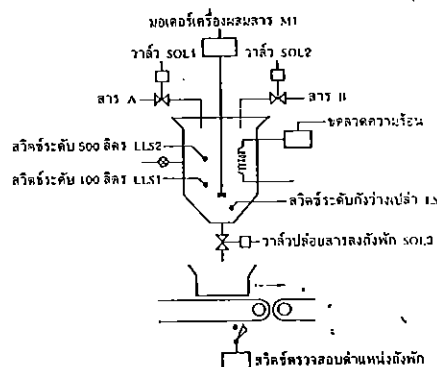
1. โปรแกรมบรรทัด 4 ใช้คำสั่งรีเลย์ควบคุมหลัก MCR200 แทนรีเลย์ควบคุม MCR ในวงจรรีเลย์แถวที่ 7
2. โปรแกรมบรรทัด 8 ใช้สถานะของหลอดสัญญาณ PL3 แทนรีเลย์ควบคุม CR2 ในวงจรรีเลย์แถวที่ 133. โปรแกรมบรรทัด 9 ใช้สถานะของวาล์วควบคุม SOL1 แทนรีเลย์ควบคุม CR4 ในวงจรรีเลย์แถวที่ 15
4. โปรแกรมบรรทัด 12 ใช้สถานะของหลอดสัญญาณ PL4 แทนรีเลย์ควบคุม CR3 ในวงจรรีเลย์แถวที่ 17
5. โปรแกรมบรรทัด 12 ถึง 18 คือ วงจรรีเลย์แถวที่ 17 ถึง 22
6. โปรแกรมบรรทัด 12 และ 14 ใช้คำสั่งอินพุตแบบหน้าสัมผัสปกติเปิดและปกติปิดรับสถานะจากหน้าสัมผัสปกติปิดของสวิทช์ LS4 เพียงจุดเดียวแทนการทำงานของวงจรรีเลย์แถวที่ 17 และ 19
7. โปรแกรมบรรทัด 9 และ 11 ใช้รีเลย์ภายในหมายเลข 1001 ควบคุมการหน่วงเวลาของ T101 แทนหน้าสัมผัสของอุปกรณ์หน่วงเวลา TDR2-1 ในวงจรรีเลย์แถวที่ 15

3.5 การออกแบบระบบ PC

การออกแบบระบบ PC มีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.5.1 การวิเคราะห์และวางระบบงาน กระบวนการควบคุมแบบแบบค์ต้องการผสมสาร A ปริมาตร 1 ส่วน และสาร B ปริมาตร 4 ส่วน ในถังปฏิกริยาที่มีอุณหภูมิเริ่มต้น 100 องศาเซลเซียส สารสองชนิดนี้จะเริ่มทำปฏิกริยาที่ระดับอุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที PC ที่ใช้ในกระบวนการควบคุมแบบแบบค์ต้องมีหน่วยอินพุต/เอาต์พุตแบบอะนาลอก เพื่อวัดและควบคุมอุณหภูมิของสารในถังปฏิกริยา

3.5.2 ผังโครงสร้างระบบ แสดงรายละเอียดของโครงสร้างได้ดังรูปที่ 3.10

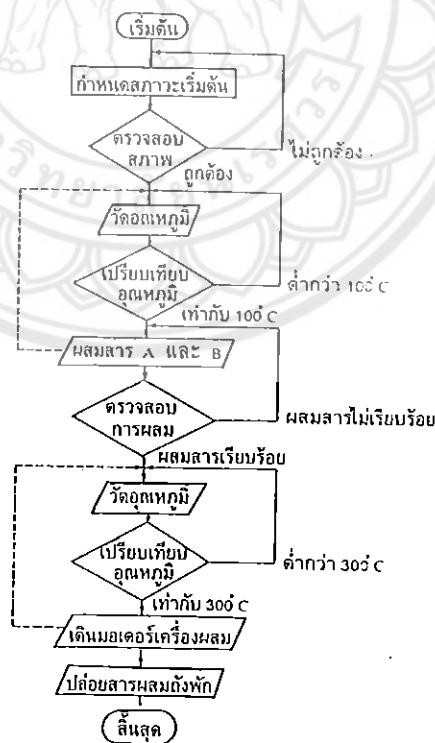

รูปที่ 3.10 ผังโครงสร้างของระบบ

3.5.3 การวางระบบโปรแกรม กระบวนการควบคุมแบบเบ็ดเสร็จมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

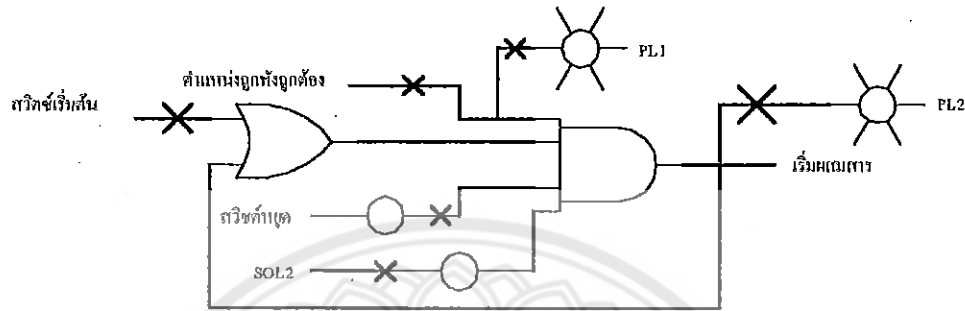
1. เมื่อถึงปฏิริยิว่างเปล่า ดังพักอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง ไม่มีผู้กดสวิทช์หยุด กระบวนการวาล์วปล่อยสารลงถึงพักปิด และพนักงานควบคุมกดสวิทช์เริ่มกระบวนการ กระบวนการควบคุมจะเริ่มการผสมสาร
2. เมื่อเริ่มการผสมสาร ขดลวดความร้อนจะทำให้ถึงปฏิริยามีอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส
3. เมื่อถึงปฏิริยามีอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส สาร A มีปริมาตร 100 ลิตร และ สาร B ปริมาตร 400 ลิตร จะถูกปล่อยลงสู่ปฏิริยิว่างเปล่า
4. เมื่อสาร A และ B ถูกปล่อยลงถึงปฏิริยิว่างเปล่า ขดลวดความร้อนจะทำให้สารผสมมีอุณหภูมิสูงถึง 300 องศาเซลเซียส
5. เมื่อสารผสมมีอุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส เครื่องผสมจะทำงานเป็นเวลา 20 นาที เพื่อให้สารทั้งสองชนิดทำปฏิริยารวมตัวกันเป็นสารใหม่
6. เมื่อสารผสมเสร็จ วาล์วปล่อยสารลงถึงพักจะเปิด จนถึงปฏิริยิว่างเปล่า

3.5.4 ผังโปรแกรม องค์ประกอบของผังโปรแกรมแสดงได้ดังรูปที่ 3.11

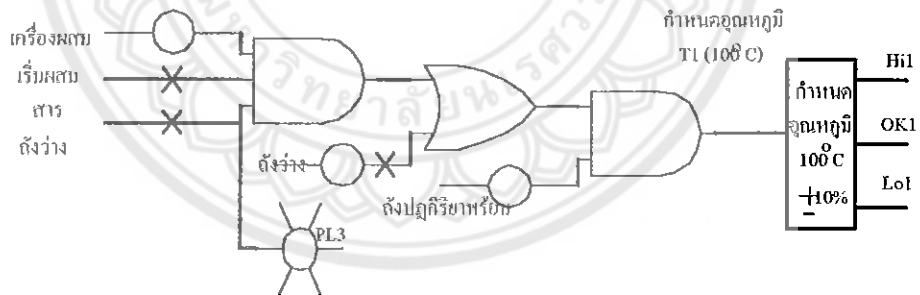
รูปที่ 3.11 ผังโปรแกรมการผสมสารAและB

3.5.5 ผังตรรก การผสมสารเริ่มและหลอดสัญญาณ PL1 สว่าง เมื่อพนักงานควบคุมกด สวิตช์เริ่มกระบวนการ ถึงพักอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง สวิตช์หยุดกระบวนการไม่ถูกกด และวาล์ว ปล่องสารลงถึงพัก SOL3 ปิด เมื่อดังพักอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องหลอดสัญญาณ PL1 จะติด ดูรูป ที่ 3.12 (ขั้นตอนที่ 1)

รูปที่ 3.12 การผสมสารขั้นตอนที่ 1

เมื่อเริ่มผสมสาร เครื่องผสมไม่ทำงานและถังปฏิกริยาว่างเปล่า หรือถังปฏิกริยามีสาร บรรจุอยู่ และสาร A และ B พร้อมสำหรับการผสม รูปที่ 3.17 ขดลวดความร้อนจะเริ่มทำงานเพื่อ ให้ถังปฏิกริยามีอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส ดูรูปที่ 3.13 (ขั้นตอนที่ 2)

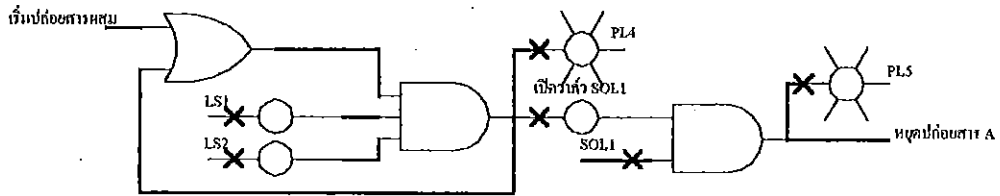
รูปที่ 3.13 การผสมสารขั้นตอนที่ 2

เมื่อเริ่มผสมสาร และถังปฏิกริยามีอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส จะเริ่มปล่อยสารลงถึง ปฏิกริยา ดูรูปที่ 3.14 (ขั้นตอนที่ 3)

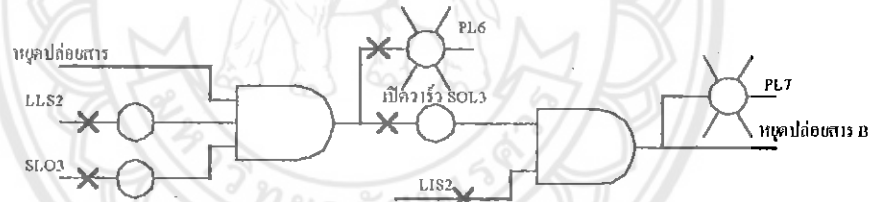
รูปที่ 3.14 การผสมสารขั้นตอนที่ 3

เมื่อเริ่มปล่อยสารและวาล์ว SOL3 ปิด วาล์ว SOL1 จะเปิดเพื่อปล่อยสาร A ลงถังปฏิกริยาจนมีปริมาตร 100 ลิตร และสวิตช์ LLS1 ทำงาน เมื่อวาล์ว SOL1 เปิด หลอดสัญญาณ PL4 จะสว่าง และสาร A ในถังปฏิกริยาที่มีปริมาตร 100 ลิตร หลอดสัญญาณ PL5 จะสว่าง **รูปที่ 3.15 (ขั้นตอนที่ 4)**

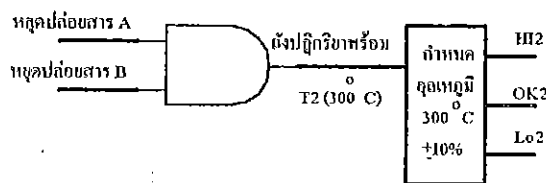
รูปที่ 3.15 การผสมสารขั้นตอนที่ 4

เมื่อสาร A ในถังปฏิกริยาที่มีปริมาตร 100 ลิตร และวาล์ว SOL3 ปิด วาล์ว SOL2 จะเปิดเพื่อปล่อยสาร B ลงถังปฏิกริยาจนสารผสมมีปริมาตร 500 ลิตร และสวิตช์ LLS2 ทำงาน เมื่อวาล์ว SOL2 เปิด หลอดสัญญาณ PL6 จะสว่าง และสารผสมในถังปฏิกริยาที่มีปริมาตร 500 ลิตร หลอดสัญญาณ PL7 จะสว่าง **รูปที่ 3.16 (ขั้นตอนที่ 5)**

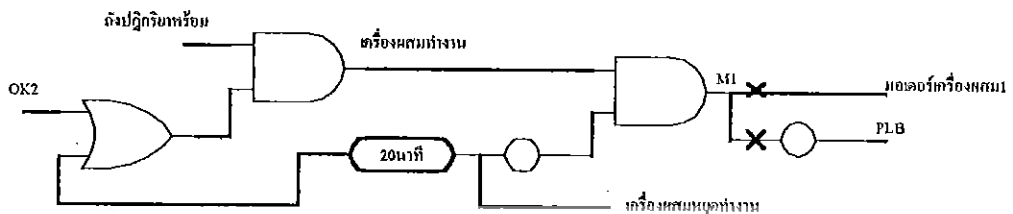
รูปที่ 3.16 การผสมสารขั้นตอนที่ 5

เมื่อสาร A และ B ในถังปฏิกริยาที่มีปริมาตรรวม 500 ลิตร สารทั้งสองชนิดพร้อมที่จะรับการผสม ขดลวดความร้อนจะเริ่มทำงาน เพื่อให้ถังปฏิกริยาที่มีอุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส **รูปที่ 3.17 (ขั้นตอนที่ 6)**

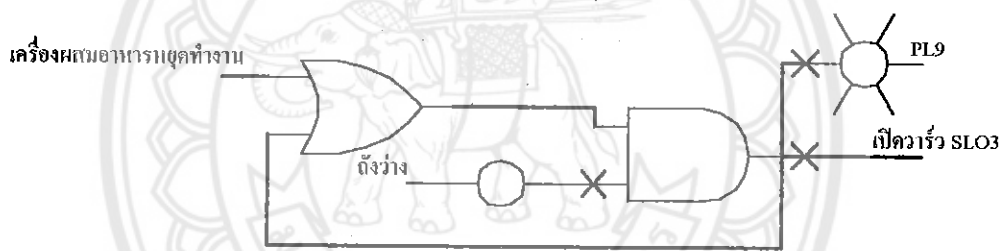
รูปที่ 3.17 การผสมสารขั้นตอนที่ 6

เมื่อสารผสมในถังปฏิกริยามีอุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส และปริมาตร 500 ลิตร มอเตอร์ของเครื่องผสมจะทำงานเป็นเวลา 20 นาที หลอดสัญญาณ PL8 จะสว่างขณะที่เครื่องกวนทำงาน
 รูปที่ 3.18 (ขั้นตอนที่ 7)

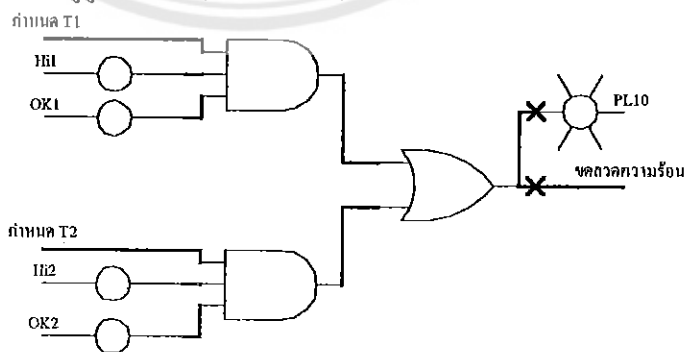
รูปที่ 3.18 การผสมสาร ขั้นตอนที่ 7

เมื่อเครื่องผสมทำงานครบ 20 นาที วาล์ว SOL3 จะเปิด และหลอดสัญญาณ PL9 จะสว่างเพื่อปล่อยสารผสมลงถังพัก รูปที่ 3.19 (ขั้นตอนที่ 8)

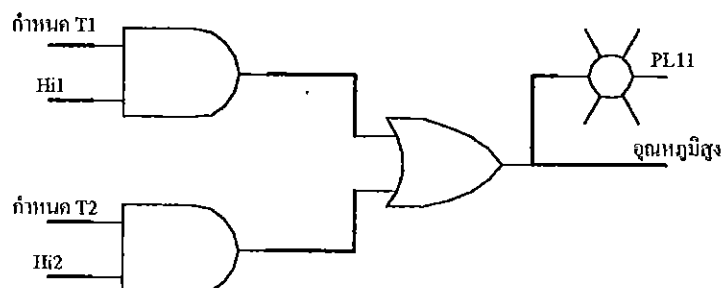
รูปที่ 3.19 การผสมสาร ขั้นตอนที่ 8

เมื่ออุณหภูมิของสารในถังปฏิกริยาค่ำกว่าระดับที่ต้องการ ขดลวดความร้อนจะทำงานและหลอดสัญญาณ PL10 จะสว่าง รูปที่ 3.20 (ขั้นตอนที่ 9)

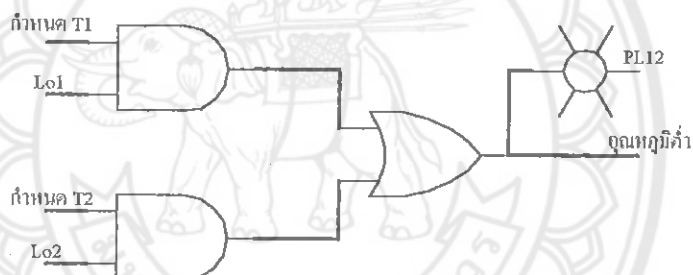
รูปที่ 3.20 การผสมสาร ขั้นตอนที่ 9

เมื่ออุณหภูมิของสารในถังปฏิกิริยาสูงกว่าระดับที่ต้องการ หลอดสัญญาณ PL11 จะสว่าง
 รูปที่ 3.21 (ขั้นตอนที่ 10)

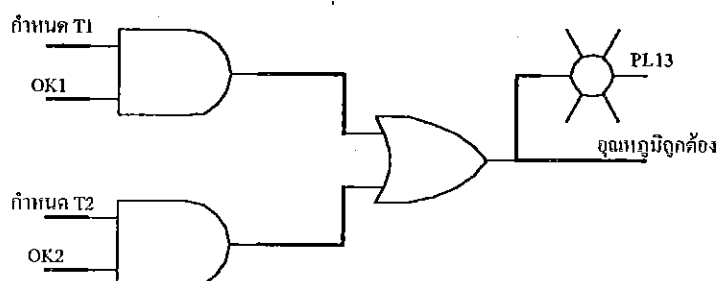
รูปที่ 3.21 การผสมสารขั้นตอนที่ 10

เมื่ออุณหภูมิของสารในถังปฏิกิริยาดำกว่าระดับที่ต้องการ หลอดสัญญาณ PL12 จะสว่าง
 รูปที่ 3.22 (ขั้นตอนที่ 11)

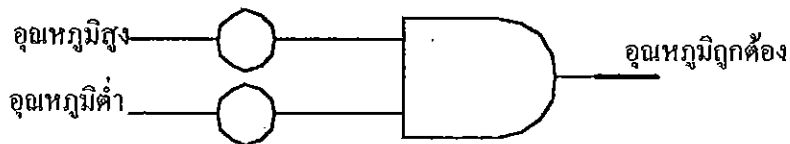
รูปที่ 3.22 การผสมสารขั้นตอนที่ 11

เมื่ออุณหภูมิของสารในถังปฏิกิริยาถูกต้อง หลอดสัญญาณ PL13 จะสว่าง รูปที่ 3.23
 (ขั้นตอนที่ 12)

รูปที่ 3.23 การผสมสารขั้นตอนที่ 12

เมื่ออุณหภูมิของสารในถังปฏิกริยาถูกต้อง รูปที่ 3.24 (ชั้นคอนที่ 12)

รูปที่ 3.24 การเปรียบเทียบอุณหภูมิ

3.5.6 การจัดตำแหน่งอุปกรณ์ รายละเอียดและการจัดตำแหน่งของหน่วยอินพุต/เอาต์พุตและอุปกรณ์แสดง ได้ดังตารางที่ 3.6 และตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.6 รายละเอียดของตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุต

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
000	หน่วยอินพุต	สวิทช์เริ่มกระบวนการ
001	หน่วยอินพุต	สวิทช์เริ่มกระบวนการ
002	หน่วยอินพุต	สวิทช์ตรวจสอบตำแหน่งถังพัก LS1
003	หน่วยอินพุต	สวิทช์ระดับถังปฏิกริยาว่างเปล่า
004	หน่วยอินพุต	สวิทช์ระดับ 100 ลิตร LLS1
005	หน่วยอินพุต	สวิทช์ระดับ 100 ลิตร LLS2
006	หน่วยอินพุต	หน่วยอินพุตสำรอง
007	หน่วยอินพุต	หน่วยอินพุตสำรอง
010	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณถึงพักอยู่ในตำแหน่งถูกต้อง
011	หน่วยอินพุต	PL1
012	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณเริ่มผสมสาร PL2
013	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณถึงปฏิกริยาว่างเปล่า PL3 วาล์วเติมสาร A SOL1

ตารางที่ 3.6 (ต่อ) รายละเอียดและตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุต

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
014	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณวาล์ว SOL1 เปิด PL4
015	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณสาร A ครบ 100 ลิตร PL5
016	หน่วยอินพุต	วาล์วเติมสาร B SOL2
017	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณวาล์ว SOL2 เปิด PL6
020	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณสารผสมครบ 500 ลิตร PL7
021	หน่วยอินพุต	มอเตอร์เครื่องผสม M1
022	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณเครื่องผสมทำงาน PL8
023	หน่วยอินพุต	วาล์วปล่อยสารลงถังพัก SOL3
024	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณวาล์ว SOL1 เปิด PL9
025	หน่วยอินพุต	ขดลวดความร้อน
026	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณขดลวดความร้อนทำงาน PL10
027	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณอุณหภูมิสูง PL11
030	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณอุณหภูมิต่ำ PL12
031	หน่วยอินพุต	หลอดสัญญาณอุณหภูมิสูงถูกต้อง PL13
032	หน่วยอินพุต	หน่วยอินพุตสำรอง
033	หน่วยอินพุต	หน่วยอินพุตสำรอง
034	หน่วยอินพุตแบบอะนาลอก	อุณหภูมิในถังปฏิกรณ์ฯ ค่าวัดเก็บใน
035		รีจิสเตอร์หมายเลข 3034
036		
037		

ตารางที่ 3.7 หน่วยอุปกรณ์ภายใน

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
1000	รีเลย์ภายใน	เพิ่มอุณหภูมิ 100° C
1001	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิสูงกว่า 110° C
1002	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิระหว่าง 98° C ถึง 102° C
1003	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิต่ำกว่า 90° C

ตารางที่ 3.7 (ต่อ) หน่วยอุปกรณ์ภายใน

ตำแหน่ง	หน่วยอินพุต/เอาต์พุต	รายละเอียด
1004	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิ 100° C
1005	รีเลย์ภายใน	เริ่มปล่อยสารลงถึงปฏิกิริยา
1006	รีเลย์ภายใน	เพิ่มอุณหภูมิ 300° C
1007	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิสูงกว่า 300° C
1010	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิระหว่าง 294° C ถึง 306° C
1011	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิต่ำกว่า 270° C
1012	รีเลย์ภายใน	อุณหภูมิ 300° C
1013	รีเลย์ภายใน	มอเตอร์เครื่องผสมทำงาน
T101	การหน่วงเวลา	เอาต์พุตของการหน่วงเวลา
4000	รีจิสเตอร์ภายใน	110 (100° C + 10%)
4001	รีจิสเตอร์ภายใน	110 (100° C + 2%)
4002	รีจิสเตอร์ภายใน	110 (100° C - 2%)
4003	รีจิสเตอร์ภายใน	110 (100° C - 10%)
4004	รีจิสเตอร์ภายใน	300 (300° C + 10%)
4005	รีจิสเตอร์ภายใน	306 (300° C + 2%)
4006	รีจิสเตอร์ภายใน	294 (300° C - 2%)
4007	รีจิสเตอร์ภายใน	270 (300° C - 10%)
4100	รีจิสเตอร์ภายใน	เวลาหน่วงของตัวตั้งเวลา 1200 วินาที
4101	รีจิสเตอร์ภายใน	เวลาปัจจุบันของตัวตั้งเวลา

3.5.7 การเขียนคำสั่ง PC การเขียนโปรแกรม PC จากผังตรรกและตารางตำแหน่งหน่วยอินพุต/เอาต์พุตและอุปกรณ์ภายใน ดังรูปที่ 3.10 มีรายละเอียดดังนี้

1. โปรแกรมบรรทัด 1 ถึง 3 เขียนจากผังตรรก 1
2. โปรแกรมบรรทัด 4 ถึง 9 เขียนจากผังตรรก 2 ผู้เขียน โปรแกรมอนุญาตให้การควบคุมอุณหภูมิมีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ รีจิสเตอร์ที่เก็บข้อมูลสำหรับการควบคุมถึงปฏิกิริยาให้มีอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส คือ

รีจิสเตอร์ 4000 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส

รีจิสเตอร์ 4001 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 102 องศาเซลเซียส

รีจิสเตอร์ 4002 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 98 องศาเซลเซียส

รีจิสเตอร์ 4003 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส

ถ้าอุณหภูมิที่วัดได้จากหน่วยอินพุตแบบอะนาล็อก 3034 มีค่าสูงกว่า 110 องศาเซลเซียส หลอด
สัญญาณ PL11 จะสว่าง ถ้าอุณหภูมิต่ำกว่า 90 องศาเซลเซียส ขดลวดความร้อนจะทำงานและ
หลอดสัญญาณ PL12 สว่าง และหลอดสัญญาณ PL13 จะสว่าง เมื่ออุณหภูมิมีค่าระหว่าง 98 ถึง
102 องศาเซลเซียส

3. โปรแกรมบรรทัด 10 เขียนจากผังตรรก 13

4. โปรแกรมบรรทัด 11 เขียนจากผังตรรก 3

5. โปรแกรมบรรทัด 12 ถึง 15 เขียนจากผังตรรก 4

6. โปรแกรมบรรทัด 16 ถึง 18 เขียนจากผังตรรก 5

7. โปรแกรมบรรทัด 19 ถึง 22 เขียนจากผังตรรก 6 รีจิสเตอร์ที่เก็บข้อมูลสำหรับการ

ควบคุมถึงปฏิกิริยาให้มีอุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส คือ

รีจิสเตอร์ 4004 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 330 องศาเซลเซียส

รีจิสเตอร์ 4005 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 306 องศาเซลเซียส

รีจิสเตอร์ 4006 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 294 องศาเซลเซียส

รีจิสเตอร์ 4007 มีค่าเท่ากับอุณหภูมิ 270 องศาเซลเซียส

ถ้าอุณหภูมิที่วัดได้จากหน่วยอินพุตแบบอะนาล็อก 3034 มีค่าสูงกว่า 330 องศาเซลเซียส หลอด
สัญญาณ PL11 จะสว่าง ถ้าอุณหภูมิต่ำกว่า 270 องศาเซลเซียส ขดลวดความร้อนจะทำงานและ
หลอดสัญญาณ PL12 สว่าง และหลอดสัญญาณ PL13 จะสว่าง เมื่ออุณหภูมิมีค่าระหว่าง 294 ถึง
306 องศาเซลเซียส

8. โปรแกรมบรรทัด 23 เขียนจากผังตรรก 13

9. โปรแกรมบรรทัด 24 ถึง 28 เขียนจากผังตรรก 7

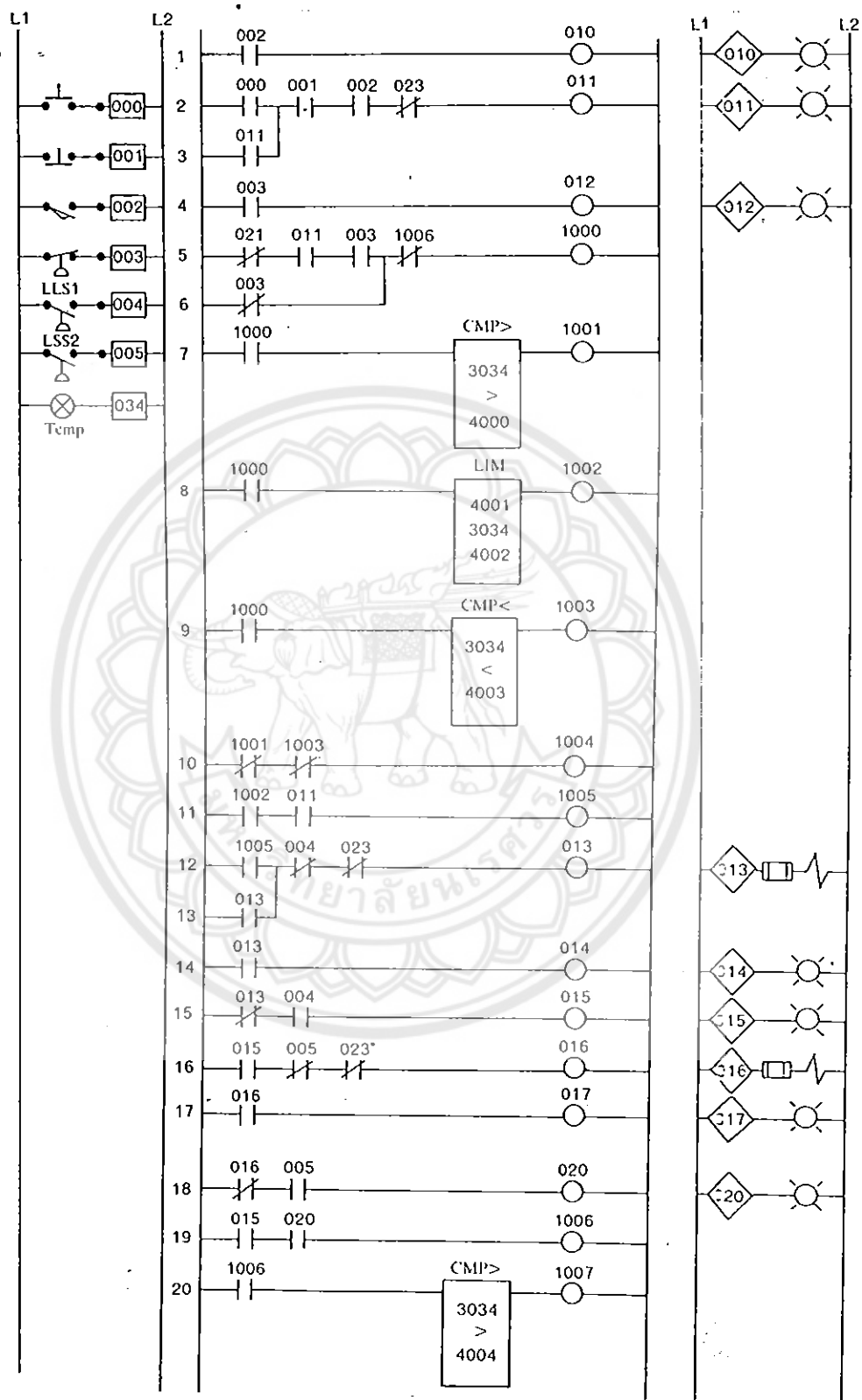
10. โปรแกรมบรรทัด 29 ถึง 31 เขียนจากผังตรรก 8

11. โปรแกรมบรรทัด 32 ถึง 34 เขียนจากผังตรรก 9

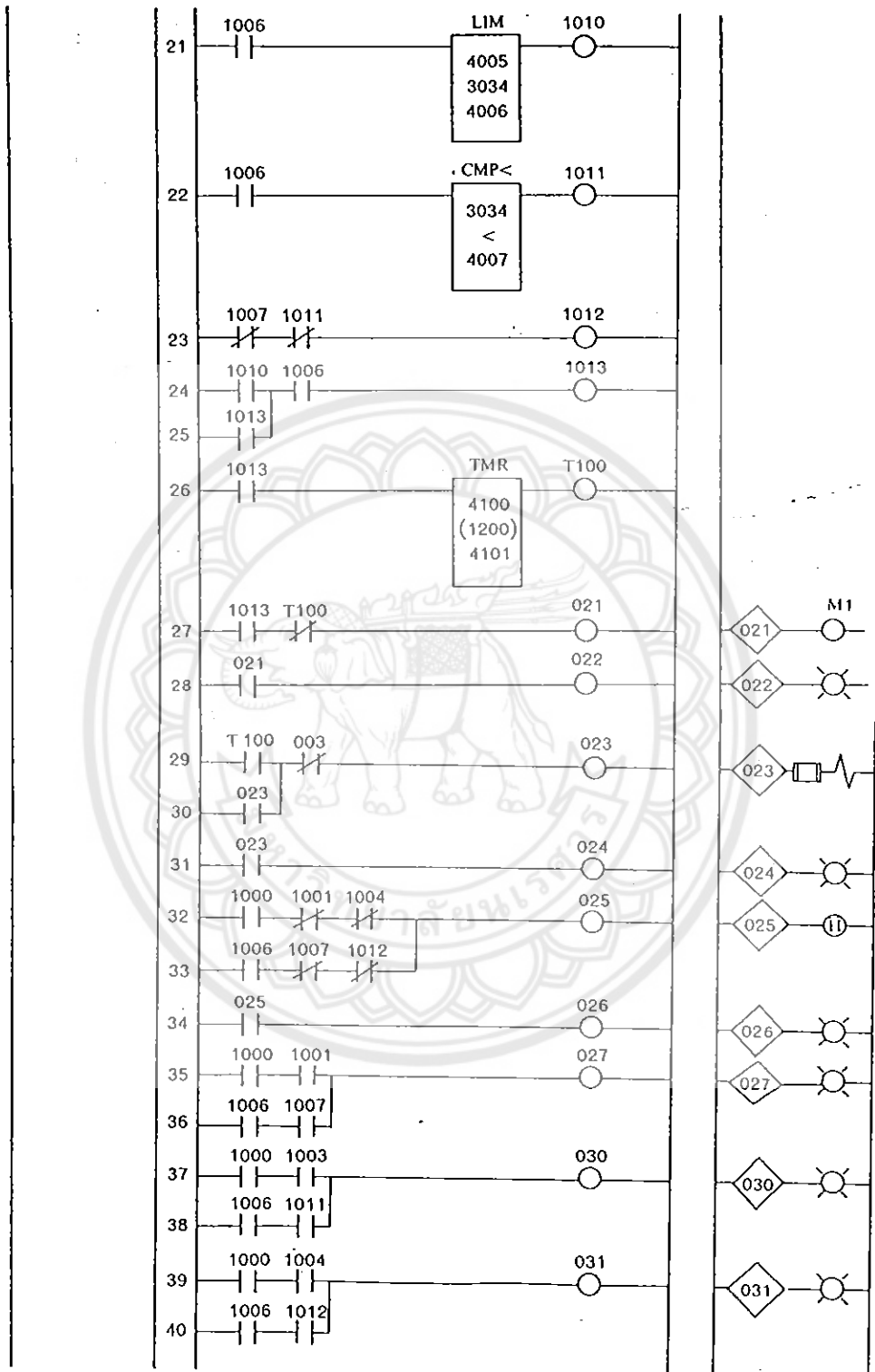
12. โปรแกรมบรรทัด 35 และ 36 เขียนจากผังตรรก 10

13. โปรแกรมบรรทัด 37 และ 38 เขียนจากผังตรรก 11

14. โปรแกรมบรรทัด 39 และ 40 เขียนจากผังตรรก 12

รูปที่ 3.25 โปรแกรม PC ในกระบวนการควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ

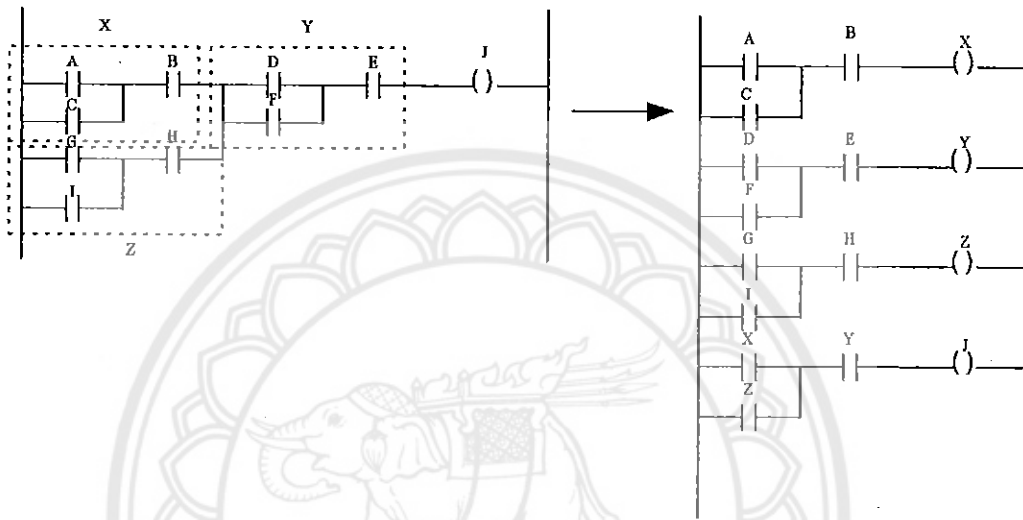

รูปที่ 3.25 (ต่อ) โปรแกรม PC ในกระบวนการควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ

3.6 ตัวอย่างโปรแกรม PC

ตัวอย่างโปรแกรม PC มีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

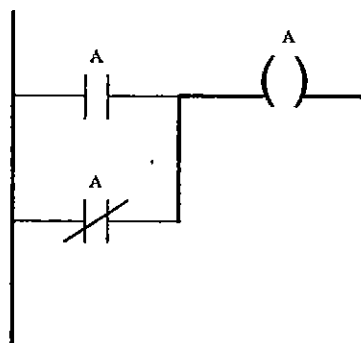
3.6.1 การใช้รีเลย์ภายใน การใช้รีเลย์ภายในเก็บสภาวะชั่วคราวในการปฏิบัติตรรก จะช่วยให้การเขียนโปรแกรม PC อ่านเข้าใจง่าย และป้องกันไม่ให้อ่านการทำงานของ PC สับสนในภายหลัง

รูปที่ 3.26 โปรแกรมการใช้รีเลย์ภายใน

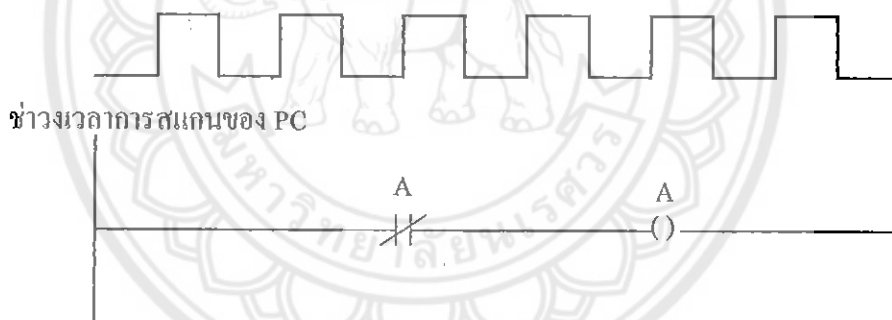
โปรแกรมในรูปที่ 3.26 แสดงตัวอย่างการใช้ประโยชน์จากรีเลย์ภายในช่วยในการเขียนโปรแกรมรูปทางด้านซ้ายมือแสดงตัวอย่างโปรแกรม PC ภาษาแลคเตอร์ ตามปกติรูปทางด้านขวามือแสดงการแบ่งโปรแกรมภาษาแลคเตอร์เดิมออกเป็น ส่วน ๆ และเก็บค่าสภาวะการปฏิบัติตรรกของแลคเตอร์แต่ละส่วนไว้โดยใช้รีเลย์ภายใน X, Y และ Z หลังจากนั้นจึงนำสภาวะของแลคเตอร์แต่ละส่วนที่เก็บไว้ภายในรีเลย์ภายในมาปฏิบัติตรรกร่วมกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อส่งสภาวะการควบคุมไปยังขดลวดของรีเลย์เอาต์พุต

3.6.2 โปรแกรมกำหนดสภาวะเริ่มต้นให้ขดลวดรีเลย์ติด เมื่อ PC เริ่มต้นทำงานไม่ว่าสภาวะเดิมของรีเลย์ A จะมีสภาวะ “1” หรือ “0” แต่หลังจาก PC ปฏิบัติงานคำสั่งโปรแกรมดังในรูปที่ 3.27 ขดลวดรีเลย์ A จะมีสภาวะ “1” หรือ ON เสมอ

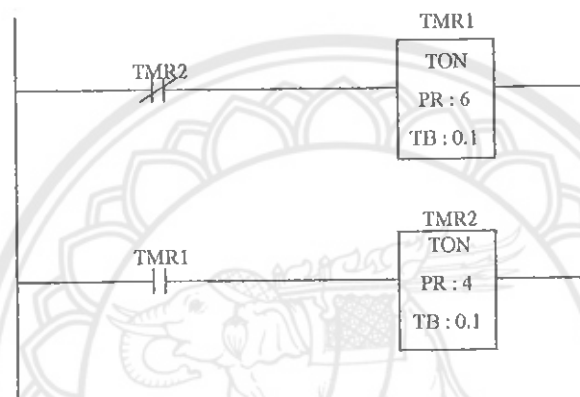
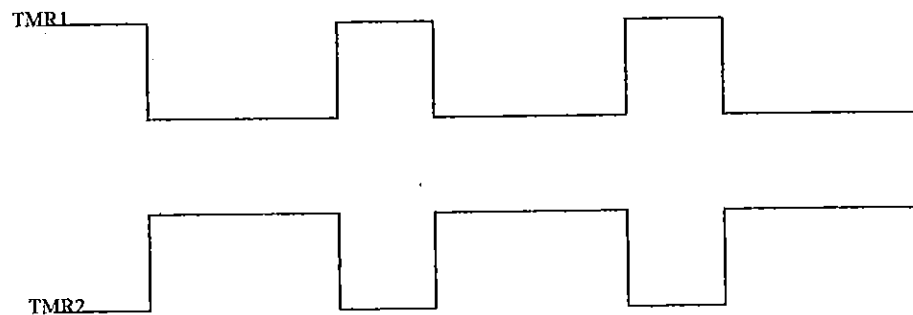
รูปที่ 3.27 ขดลวดรีเลย์ทำงาน

3.6.2 โปรแกรมกำเนิดสัญญาณนาฬิกา เมื่อ PC ปฏิบัติงานคำสั่งตามโปรแกรม รูปที่ 3.28 จะทำให้สถานะของรีเลย์ A มีค่าตรงข้ามกับสถานะเดิมทุกช่วงการสแกนของ PC และสถานะของรีเลย์ A จะมีลักษณะเป็นสัญญาณนาฬิกาที่มีคาบเวลาเท่ากับ 2 ช่วงเวลาสแกนของ PC

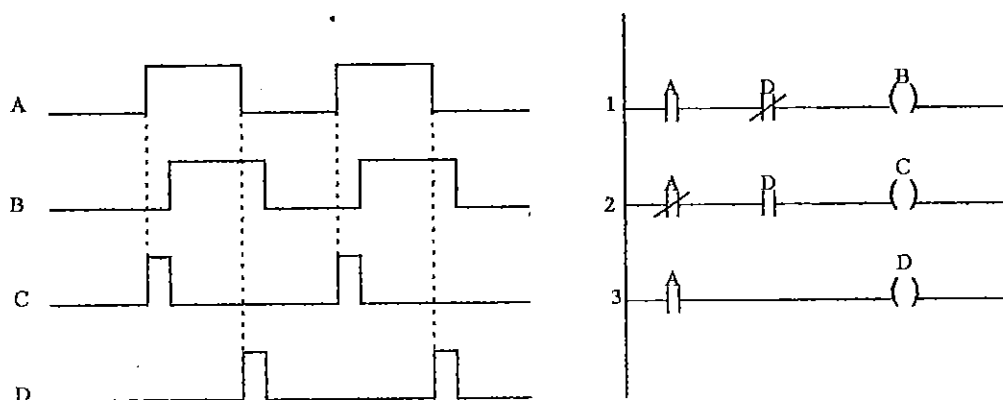
รูปที่ 3.28 โปรแกรมสถานะรีเลย์มีผลตรงกันข้ามกับสถานะปัจจุบัน

โปรแกรมแลดเดอร์ในรูปที่ 3.29 แสดงโปรแกรมกำเนิดสัญญาณนาฬิกาที่มีการกำหนดช่วงเวลาติดและดับโดยใช้คำสั่งช่วงเวลา TMR1 และ TMR2 หน่วงเวลาการติดและดับของหน้าสัมผัสขณะที่หน้าสัมผัส TMR1 มีสถานะ “0” หรือ OFF เป็นระยะเวลาเท่ากับการหน่วงเวลาของ TMR1 หน้าสัมผัส TMR2 จะมีสถานะ “1” หรือ ON และขณะที่หน้าสัมผัส TMR1 มีสถานะ “1” หรือ ON เป็นระยะเวลาเท่ากับการหน่วงเวลาของ TMR2 หน้าสัมผัส TMR2 จะมีสถานะ “0” หรือ OFF

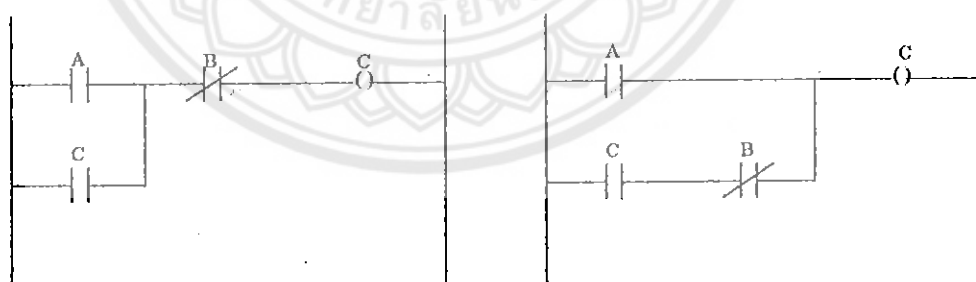
รูปที่ 3.29 โปรแกรมสัญญาณนาฬิกา

3.6.4 โปรแกรมตรวจสอบการเปลี่ยนสถานะของหน้าสัมผัสรีเลย์ ขดลวดรีเลย์ B จะมีสถานะ “1” หรือ ON เป็นเวลานานหนึ่งช่วงการสแกนของ PC เมื่อหน้าสัมผัส A เปลี่ยนสถานะจาก “0” หรือ OFF สู่สถานะ “1” หรือ ON และขดลวดรีเลย์ C จะมีสถานะ “1” หรือ ON เป็นเวลานานหนึ่งช่วงเวลาการสแกนของ PC เมื่อหน้าสัมผัส A เปลี่ยนสถานะจาก “1” หรือ ON สู่สถานะ “0” หรือ OFF เนื่องจากทุกช่วงการสแกน หลังจาก PC ปฏิบัติคำสั่งตามโปรแกรมแลดเดอร์แถวที่ 1 และ 2 PC จะนำสถานะเดิมของหน้าสัมผัส A ไปเก็บไว้ในรีเลย์ภายใน D เมื่อ PC ปฏิบัติคำสั่งตามโปรแกรมแลดเดอร์แถวที่ 1 และ 2 ในการสแกนครั้งต่อไป จะนำสถานะปัจจุบันของหน้าสัมผัส A เปรียบเทียบกับสถานะเดิมที่เก็บรักษาไว้ในรีเลย์ของ D เพื่อตรวจสอบการเปลี่ยนสถานะของหน้าสัมผัส A เมื่อเปรียบเทียบกับ การสแกนครั้งก่อน

รูปที่ 3.30 โปรแกรมตรวจสอบสถานะการเปลี่ยนหน้าสัมผัสของรีเลย์

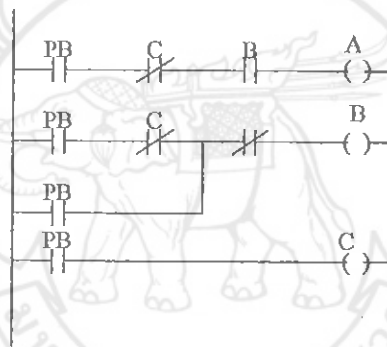
3.6.5 โปรแกรมรักษาสภาพติดของขดลวดรีเลย์ โปรแกรมในรูปที่ 3.31 จะทำให้ขดลวดรีเลย์ C มีสถานะ “1” หรือ ON ภายหลังจากหน้าสัมผัส A มีสถานะ “1” หรือ ON จนกระทั่งหน้าสัมผัสปกติเปิด B มีสถานะ “0” หรือ OFF ขดลวดรีเลย์ C จะกลับมีสถานะ “0” หรือ OFF ดังเดิม ถ้าหน้าสัมผัส A และ B ทำงานพร้อมกัน โปรแกรมทางด้านขวามือจะให้ลำดับความสำคัญแก่หน้าสัมผัส A สูงกว่าหน้าสัมผัส B ทำให้ขดลวดรีเลย์ C ติด และโปรแกรมทางด้านซ้ายมือจะให้ลำดับความสำคัญแก่หน้าสัมผัส B สูงกว่าหน้าสัมผัส A ทำให้ขดลวดรีเลย์ C ดับ โปรแกรมรักษาสภาพติดของขดลวดรีเลย์มีประโยชน์ในการเขียนโปรแกรมสั่งเครื่องจักรให้เริ่มต้นทำงานและหยุดทำงาน โดยใช้หน้าสัมผัส A เป็นสวิตช์เริ่มต้นทำงาน และใช้หน้าสัมผัส B เป็นสวิตช์หยุดทำงาน

รูปที่ 3.31 โปรแกรมรักษาสภาพติดของขดลวดรีเลย์

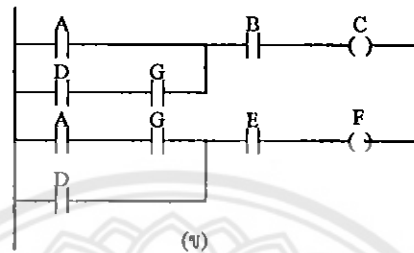
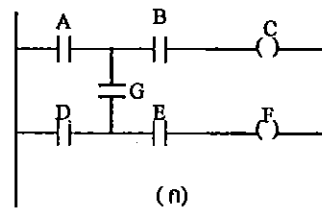
3.6.6 โปรแกรมสวิตช์กดติดกดดับ โปรแกรมในรูปที่ 3.32 จะทำให้รีเลย์ B มีสถานะ “1” หรือ ON เมื่อกดสวิตช์ PB ครั้งแรก โดยใช้รีเลย์ภายใน C เปรียบเทียบกับสถานะเดิมของ PB เพื่อตรวจสอบการกดสวิตช์ PB ทุกครั้ง เช่นเดียวกับโปรแกรมตรวจสอบการเปลี่ยนสถานะของหน้าสัมผัสในรูปที่ 3.30 และรีเลย์ B จะมีสถานะ “0” หรือ OFF เมื่อสวิตช์ PB ถูกกดซ้ำ เนื่องจาก

การกดสวิทช์ PB ครั้งที่ 2 ขณะที่รีเลย์ B มีสถานะ “1” หรือ ON จะทำให้รีเลย์ภายใน A มีสถานะ “1” หรือ ON นานหนึ่งช่วงการสแกนของ PC ซึ่งจะทำให้รีเลย์ B ดับหรือ OFF ตามโปรแกรมแลคเตอร์แถวที่ 2

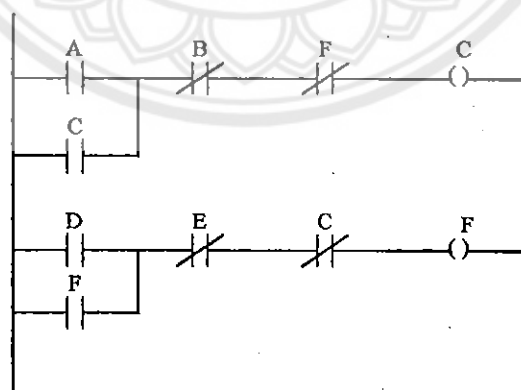
รูปที่ 3.32 โปรแกรมสวิทช์กดติดคกดดับ

3.6.7 โปรแกรมทดแทนหน้าสัมผัสที่มีกระแสไฟฟ้าไหลสองทิศทางในวงจรรีเลย์ วงจรรีเลย์ในรูปที่ 3.33 (ก) กระแสไฟฟ้าสามารถไหลผ่านหน้าสัมผัส G ได้ทั้งสองทิศทาง เพื่อให้ขดลวด C และ F ทำงาน แต่การเขียนโปรแกรมภาษาแลคเตอร์ของ PC ไม่สามารถใช้วงจรรีเลย์ดังกล่าวได้โดยตรง จะต้องดัดแปลงวงจรรีเลย์ใหม่ให้ PC สามารถเข้าใจ โดยแยกวงจรรีเลย์ออกเป็น 2 ริงก์ เพื่อควบคุมการทำงานของขดลวดรีเลย์ C และ F ตามโปรแกรมในรูปที่ 3.33 (ข)

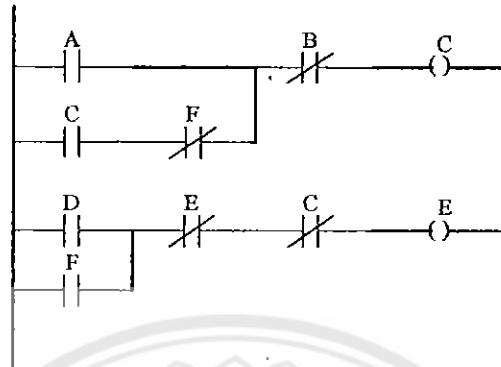
รูปที่ 3.33 โปรแกรมทดแทนหน้าสัมผัสที่มีกระแสไฟฟ้าไหลสองทิศทางในวงจรรีเลย์

โปรแกรมป้องกันไม่ให้รีเลย์ติดหรือทำงานพร้อมกัน โปรแกรมในรูปที่ 3.34 คล้ายกับโปรแกรมสั่งให้เครื่องจักร 2 เครื่องเริ่มต้นทำงาน และหยุดทำงานเช่นเดียวกับโปรแกรมในรูปที่ 3.31 แต่เครื่องจักรทั้ง 2 เครื่อง ซึ่งควบคุมการทำงานโดยใช้รีเลย์ C และ F ไม่สามารถทำงานพร้อมกัน เนื่องจากโปรแกรมแถวแรกใช้หน้าสัมผัสปกติปิดของรีเลย์ F ป้องกันไม่ให้รีเลย์ C ติด ขณะที่รีเลย์ F มีสถานะ "1" หรือ ON และใช้หน้าสัมผัสปกติปิดของรีเลย์ C ป้องกันไม่ให้รีเลย์ F ติดขณะที่รีเลย์ C มีสถานะ "1" หรือ ON

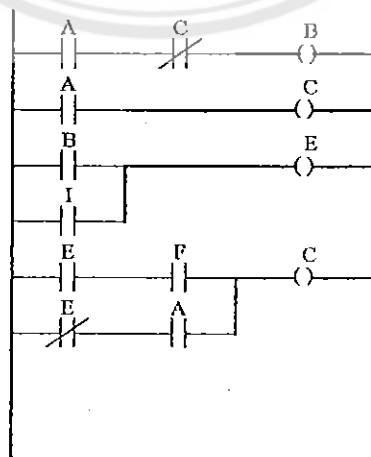
รูปที่ 3.34 โปรแกรมป้องกันไม่ให้รีเลย์ติดหรือทำงานพร้อมกัน

C ก่อน เมื่อสวิตช์เริ่มต้นการทำงาน A ของรีเลย์ C มีสถานะ “1” หรือ ON ไม่ว่ารีเลย์ F เดิมจะมีสถานะใด รีเลย์ F จะดับ และให้สิทธิรีเลย์ C ติดก่อน

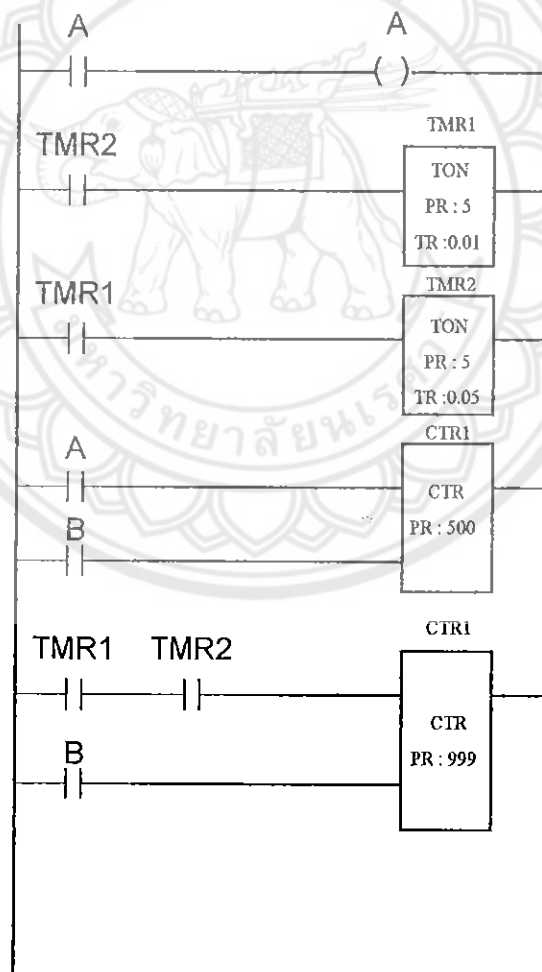
รูปที่ 3.35 โปรแกรมป้องกันไม่ให้รีเลย์ติดหรือทำงานพร้อมกัน

3.6.9 โปรแกรมหลอดไฟสัญญาณแจ้งเหตุและเตือนภัย โปรแกรมในรูปที่ 3.36 แถวที่ 1 และ 2 รีเลย์ภายใน B ทำหน้าที่ตรวจสอบการเปลี่ยนสถานะของรีเลย์ A ซึ่งจะเปลี่ยนจากสถานะ “0” หรือ OFF สู่อสถานะ “1” หรือ ON เมื่อมีเหตุการณ์ผิดปกติและต้องการให้สัญญาณแจ้งเหตุเริ่มทำงานเกิดขึ้น ขณะที่รีเลย์ภายใน B มีสถานะ “1” หรือ ON เป็นเวลาหนึ่งช่วงการสแกนของ PC รีเลย์ภายใน E โปรแกรมแลดเดอร์แถวที่ 3 จะติด เพื่อแสดงให้ทราบว่ามีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นและยังไม่มีผู้รับแจ้ง โดยรีเลย์ภายใน E จะดับเมื่อมีผู้รับแจ้งเหตุและกดสวิตช์ D โปรแกรมแลดเดอร์แถวที่ 5 จะทำให้หลอดไฟสัญญาณ G กระพริบ เมื่อรีเลย์ภายใน E ติดโดยใช้รีเลย์ภายใน F สร้างสัญญาณนาฬิกาตามโปรแกรมรูปที่ 3.29 และหลอดไฟสัญญาณ G จะติดตลอดเวลาเมื่อมีเหตุการณ์ผิดปกติและมีผู้รับแจ้งเหตุโดยกดสวิตช์ D เพื่อทำให้รีเลย์ภายใน E ดับ และรีเลย์ A ยังคงติดอยู่

รูปที่ 3.36 โปรแกรมหลอดไฟสัญญาณแจ้งเหตุและเตือนภัย

3.6.10 โปรแกรมวัดช่วงเวลาสแกนของ PC โปรแกรมในรูปที่ 3.37 แลวที่ 1 ทำหน้าที่สร้างสัญญาณนาฬิกาที่มีความถี่ 2 เท่าของความถี่การสแกนของ PC โปรแกรมแอดเดอ์แถวที่ 2 และ 3 สร้างสัญญาณนาฬิกาที่มีความยาวเวลา 0.1 วินาที เมื่อโปรแกรมเริ่มทำงานเพื่อวัดช่วงเวลาสแกนของ PC ตัวนับ CTR3 จะนับจำนวนสัญญาณนาฬิกาจนครบจำนวน 500 สัญญาณ ซึ่งใช้เวลาเท่ากับ การสแกนของ PC จำนวน 1,000 รอบ ในขณะที่เดียวกันคำสั่งนับจำนวน CTR4 จะทำหน้าที่นับสัญญาณนาฬิกาจากคำสั่งหน่วงเวลา TMR1 ซึ่งมีคาบเวลา 0.1 วินาที เมื่อคำสั่งนับจำนวน CTR3 จะเปลี่ยนสถานะทำให้ CTR4 ไม่สามารถนับสัญญาณนาฬิกาจากหน้าสัมผัสของ TMR1 ผู้ใช้สามารถตรวจสอบช่วงเวลาสแกนของ PC ได้จากค่าของการนับของ CTR4 ซึ่งจะแสดงให้ทราบว่า PC สแกนจำนวน 1,000 รอบใช้เวลาเท่ากับ $0.1 \times$ จำนวนนับของ CTR4 วินาที เมื่อผู้ใช้กดสวิทช์ B คำสั่งนับจำนวน CTR3 และ CTR4 จะเริ่มต้นนับจำนวนสัญญาณนาฬิกาเพื่อวัดช่วงเวลาสแกนของ PC ใหม่

รูปที่ 3.37 โปรแกรมวัดช่วงเวลาสแกนของ PC

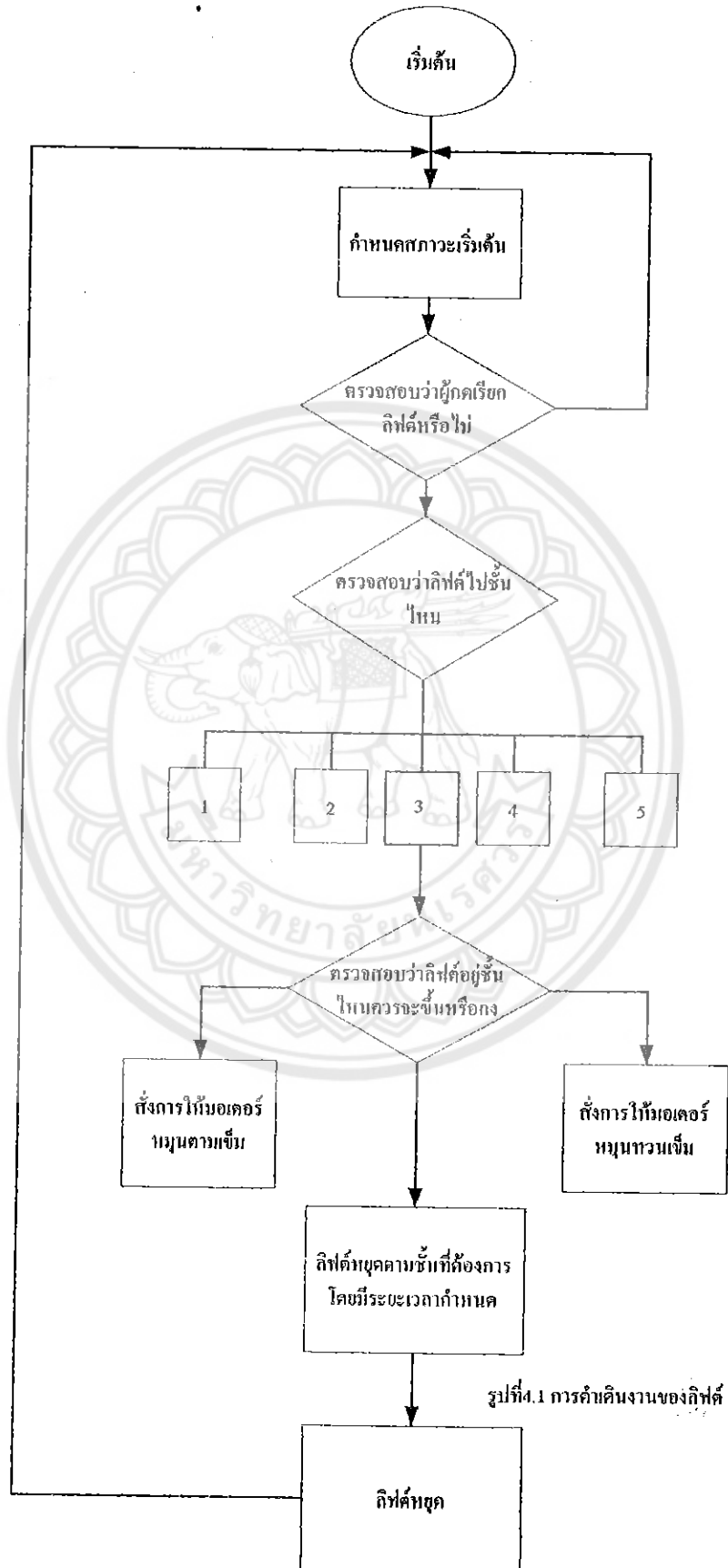
บทที่ 4

PLC ควบคุมการทำงานของลิฟต์

จากที่ได้ศึกษาทฤษฎีจากบทที่ 2 และบทที่ 3 มาแล้ว หลังจากนั้นได้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ โดยเริ่มจากการเข้าใจหลักการทำงานของลิฟต์ซึ่งเป็นดังต่อไปนี้

การวางแผนโปรแกรมในการทำงานของลิฟต์ห้าชั้น

1. จะกำหนดให้ลิฟต์ที่มีการทำงานเป็นลำดับโดยในขณะที่ลิฟต์เคลื่อนที่ลงจะกำหนดให้ลงเพียงอย่างเดียวจนกว่าจะถึงที่ผู้ต้องการจะไปโดยจะเรียงลำดับดังนี้ 5 - 4 - 3 - 2 - 1 หรือเวลาที่ลิฟต์เคลื่อนที่ขึ้น ก็จะกำหนดให้ขึ้นเพียงอย่างเดียวโดยจะเริ่มดังนี้ 1 - 2 - 3 - 4 - 5
2. กรณีที่ผู้ใช้เรียกลิฟต์จากภายนอกซึ่งจะมีเพียงปุ่มเรียกให้ว่าจะขึ้นหรือจะลงเท่านั้นซึ่งในกรณีนี้เมื่อผู้ใช้กดปุ่มเรียกลิฟต์ให้ขึ้นมารับที่ชั้นห้าแต่ในเวลานั้นลิฟต์กำลังเคลื่อนลงอยู่ซึ่งเราจะกำหนดให้มันทำงาน ในขณะที่เคลื่อนที่ลงให้เสร็จสิ้นก่อนจึงค่อยกลับมารับผู้ใช้ที่ชั้นห้าโดยผู้ใช้ชั้นห้าไม่ต้องกดซ้ำอีกครั้งเพราะโปรแกรมได้จดจำไว้แล้ว
3. ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินสามารถเรียกลิฟต์ลงมาชั้นหนึ่งได้ไม่ว่าลิฟต์ช่วงนั้นกำลังเคลื่อนที่ขึ้นหรือเคลื่อนที่ลงก็ตาม

รูปที่ 4.1 การคำนวณงานของลีฟต์

บทที่ 5

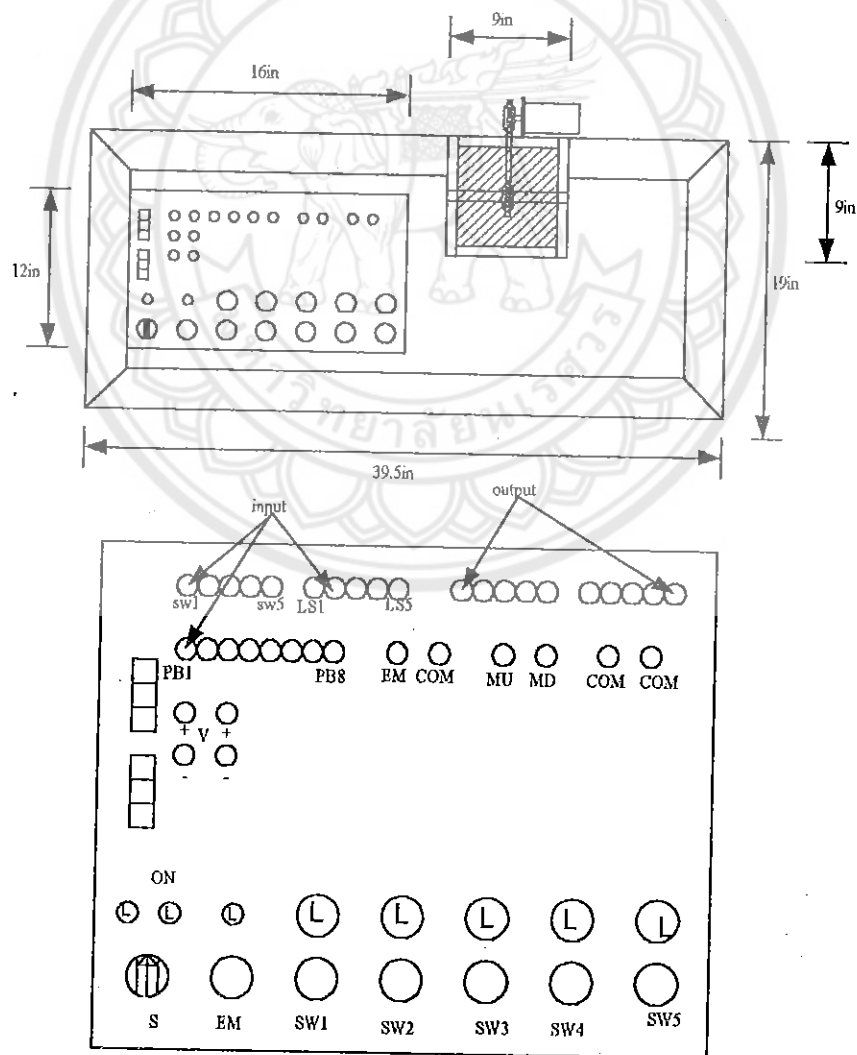
การสร้างลิฟต์

5.1 ชิ้นส่วนของลิฟต์

5.1.1 ส่วนของโครงสร้างลิฟต์ ส่วนใหญ่ทำจากเหล็กเส้นขนาด 1 นิ้ว มาเชื่อมต่อกันโดยวิธีการเชื่อม

5.1.1 ส่วนที่ทำจากไม้คือ บริเวณพื้นโต๊ะ แล้วทางด้านข้างของโครงสร้างลิฟต์ซึ่งทำไว้เพื่อไม่ให้ลิฟต์มีการเคลื่อนไหวมากเกินไปจนทำให้ตัวลิฟต์ไม่สัมผัสสลิคสวิตช์

5.1.3 ส่วนที่ทำจากอลูมิเนียม นำมาทำขอบโต๊ะเพื่อความแข็งแรง

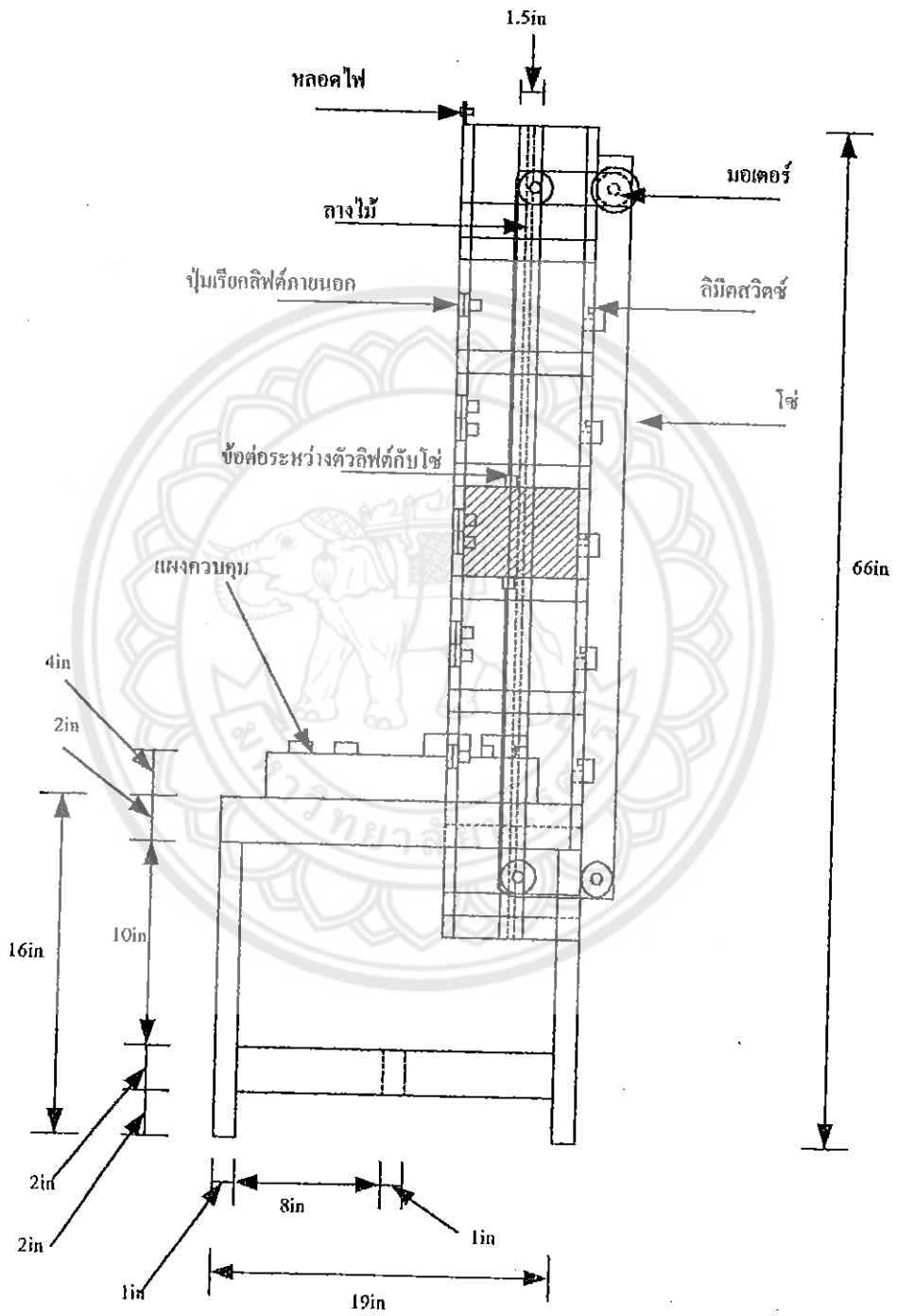

รูปที่ 5.1 ภาพมุมมองสูงของโครงสร้างลิฟต์

จากรูปที่ 5.1 สามารถดูรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

- COM คือ กราวด์
- EM คือ ปุ่มไฟไหม้
- L คือ หลอดไฟ
- LS1-5 คือ ถิมิตสวิทช์
- PB1-8 คือ INPUT จากปุ่มภายนอกเรียกชั้นแต่ละชั้น
- MD คือ OUTPUT จาก PLC สั่งให้มอเตอร์หมุนทำให้ชั้นลิฟต์ลงมาชั้นล่าง
- MU คือ OUTPUT จาก PLC สั่งให้มอเตอร์หมุนทำให้ชั้นลิฟต์ขึ้นชั้นบน
- R คือ รีเลย์
- S คือ สวิตช์เปิดปิดแหล่งจ่ายไฟฟ้า
- SW1-5 คือ ปุ่มภายในเรียกชั้นแต่ละชั้น
- V คือ แหล่งจ่ายไฟฟ้า ให้ MOTOR กับ PLC

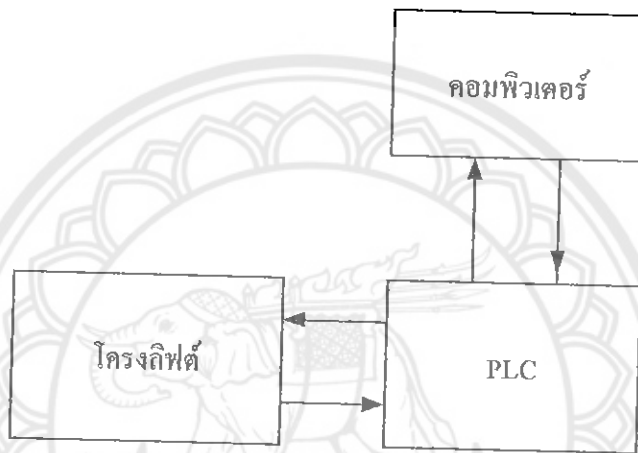

รูปที่ 5.3 ภาพมองด้านข้างของ โครงฟิล์ม

บทที่ 6

การทดสอบโปรแกรม

เมื่อสร้าง โครงงลิฟต์เสร็จแล้วจึงดำเนินการนำโครงงลิฟต์ที่ได้มาทดสอบโปรแกรมโดยต่อกับPLCดูได้จากรูปต่อไปนี้

รูปที่ 6.1 การต่อ โครงงลิฟต์เพื่อทดสอบ โปรแกรม

6.1 ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

ผลที่ได้จากโครงงานนี้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจซึ่งเมื่อทำการต่ออุปกรณ์ต่างๆเรียบร้อยแล้ว จึงทำการรันโปรแกรมที่แอลซี ผลที่ได้ก็เป็นตามแนวคิดที่ได้ตั้งใจไว้ก่อนเริ่มทำโครงงาน โดยลิฟต์สามารถ ขึ้น ลง ไปปรับชั้นที่ต้องการได้ สามารถหน่วงเวลาการรอรับ รวมทั้งทำให้สัญญาณ ไฟกระพริบทำให้รู้ตำแหน่งของลิฟต์ว่ากำลังเคลื่อนที่ได้

6.2 ปัญหาที่พบ

ในการออกแบบ โปรแกรมควบคุมเนื่องจากภาระทางค่าใช้จ่ายทำให้ต้องตัดหน่วยแสดงผลบางอย่างที่ไม่สำคัญออกไปบ้างเช่น หลอดไฟแสดงผลต่างๆ และระบบป้องกันซึ่งแยกอิสระจากโปรแกรมควบคุม นอกจากนี้ปัญหาที่พบบ่อยคือการเชื่อมต่อระหว่างสายต่างๆต้องตรวจสอบอย่างละเอียด เพื่อจะหลีกเลี่ยงความล่าช้าในการทดสอบโปรแกรม

บทที่ 7

บทสรุป

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลที่ได้จากการทำโครงการนี้ พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการนำโครงการไปพัฒนาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นไปในอนาคต

6.1 สรุปผล

จากการทำชุดแบบจำลองลิฟท์นี้สามารถทำงานได้ตามความต้องการของผู้ใช้ใกล้เคียงกับลิฟท์ที่ใช้ทั่วไป ในสถานที่ต่างๆ แต่แตกต่างกันที่ระบบควบคุมที่ใช้ซึ่งมีความง่ายและคล่องตัวกว่าแต่ข้อเสียคือเครื่องพีแอลซีมีราคาแพงเมื่อเทียบกับค่าควบคุมโดยใช้ไมโครโปรเซสเซอร์และการทำโปรแกรมชุดนี้มีข้อเสียที่สำคัญคือยังขาดระบบป้องกันซึ่งในความเป็นจริงระบบป้องกันจะถูกแยกอย่างอิสระออกจากโปรแกรมควบคุมดังนั้นในโครงการนี้จึงเน้นหนักที่โปรแกรมควบคุมมากกว่าระบบป้องกัน

6.2 แนวทางในการพัฒนาต่อ

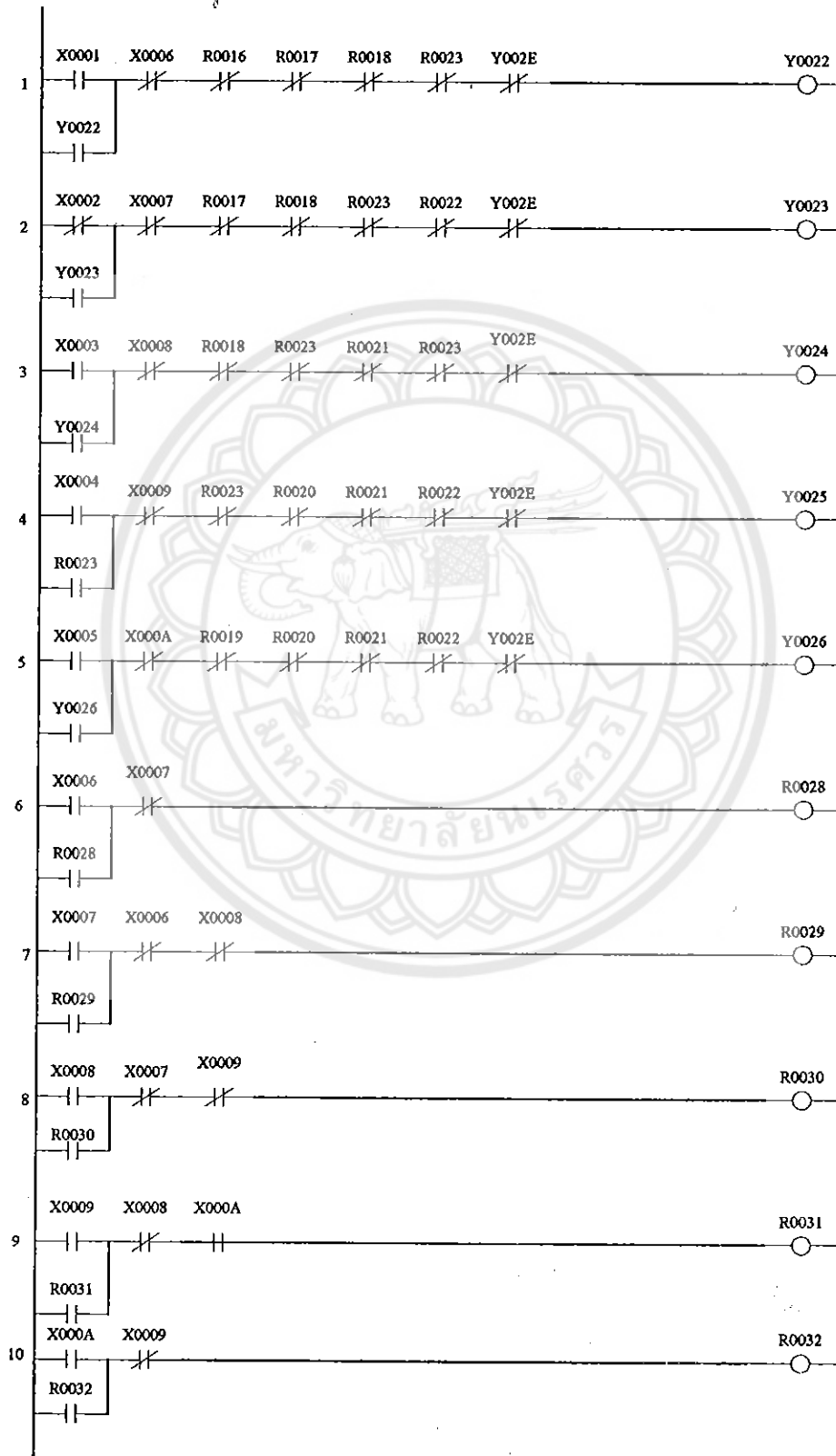
ระบบโปรแกรมยังไม่มีมารอบคอบในบางส่วนเช่นในการแสดงสัญญาณไฟต่างๆ เมื่อสวิทช์ถูกกดแต่ไม่มีสัญญาณใดเป็นตัวบอกสถานะการทำงานในเวลานั้นและขณะที่ลิฟท์เคลื่อนที่ขึ้นหรือเคลื่อนที่ลงในบางกรณีเกิดความสับสนอย่างเช่นการกดเลือกชั้นในเวลาที่ยังพร้อมกันพอดีซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก้ไขได้ด้วยโปรแกรมควบคุมที่มีความซับซ้อนดังนั้นผู้ที่นำไปพัฒนาต่อจะต้องศึกษาคำสั่งในการทำงานอย่างละเอียดที่สุด รวมทั้งโครงสร้างลิฟท์ยังมีได้สร้างประตูเปิดปิดเพื่อรองรับคนเป็นเพียงการหนดวงเวลาเท่านั้น

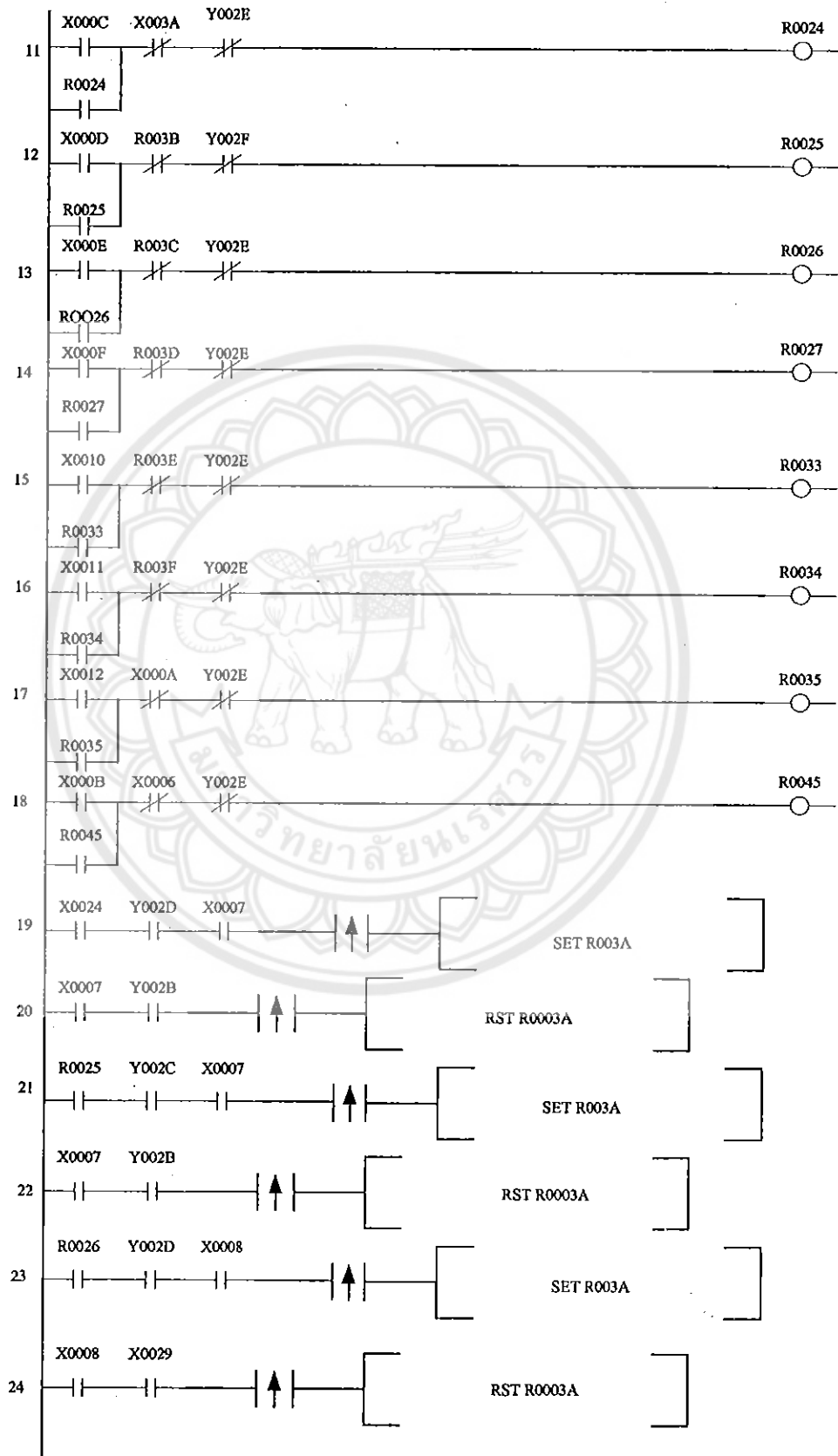

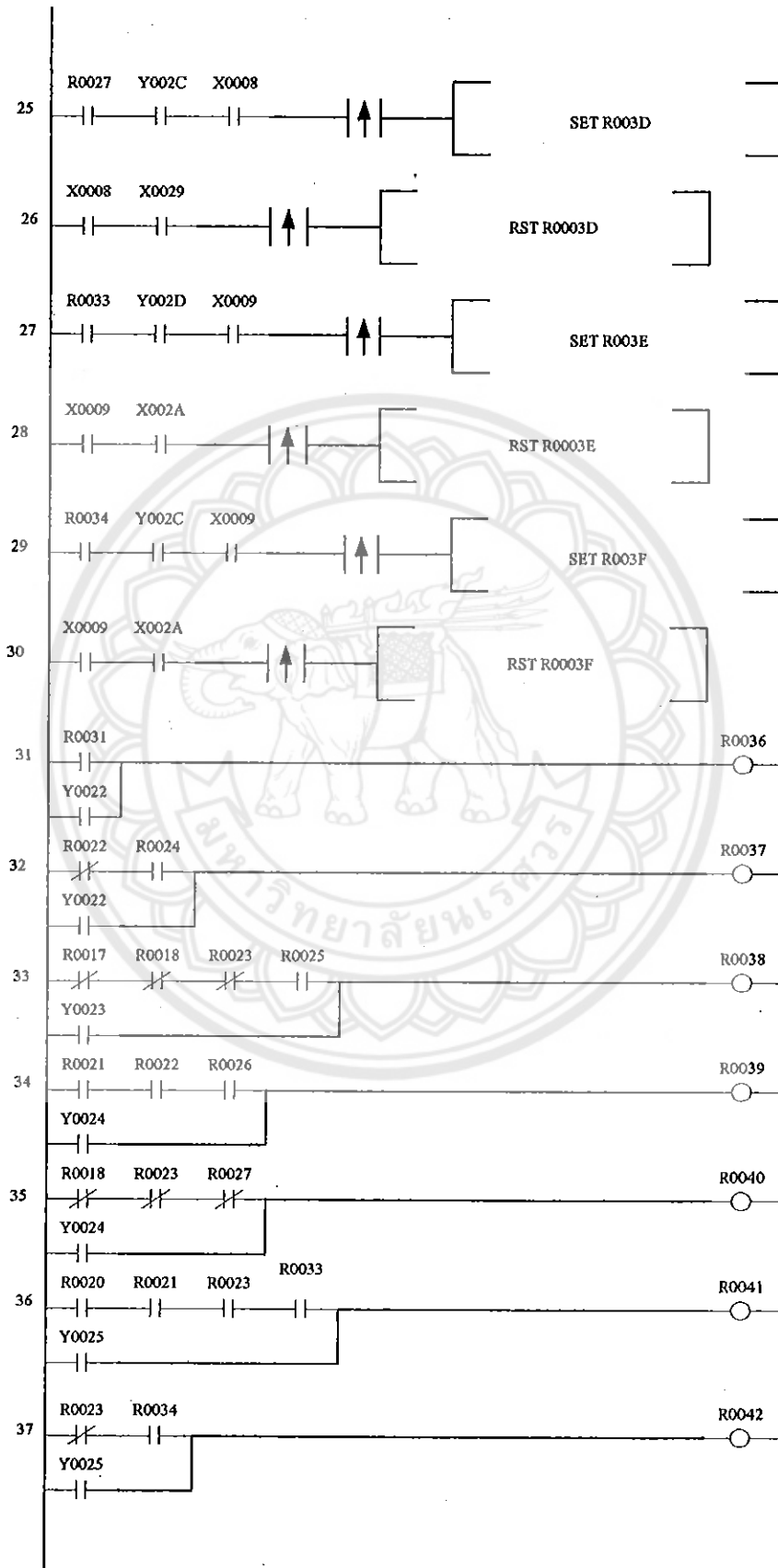

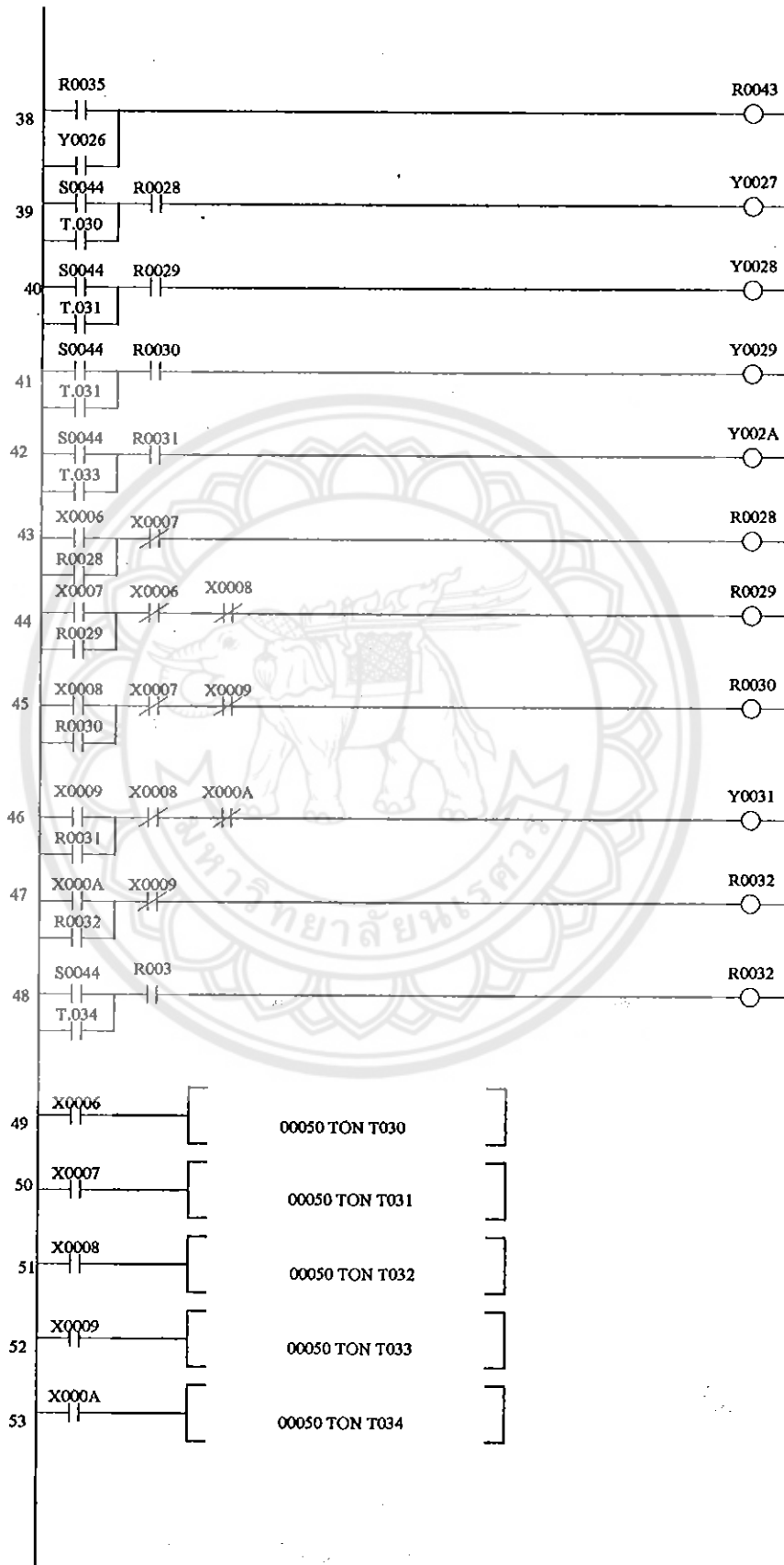
ภาคผนวก ก. โปรแกรมพีแอลซีควบคุมลิฟต์

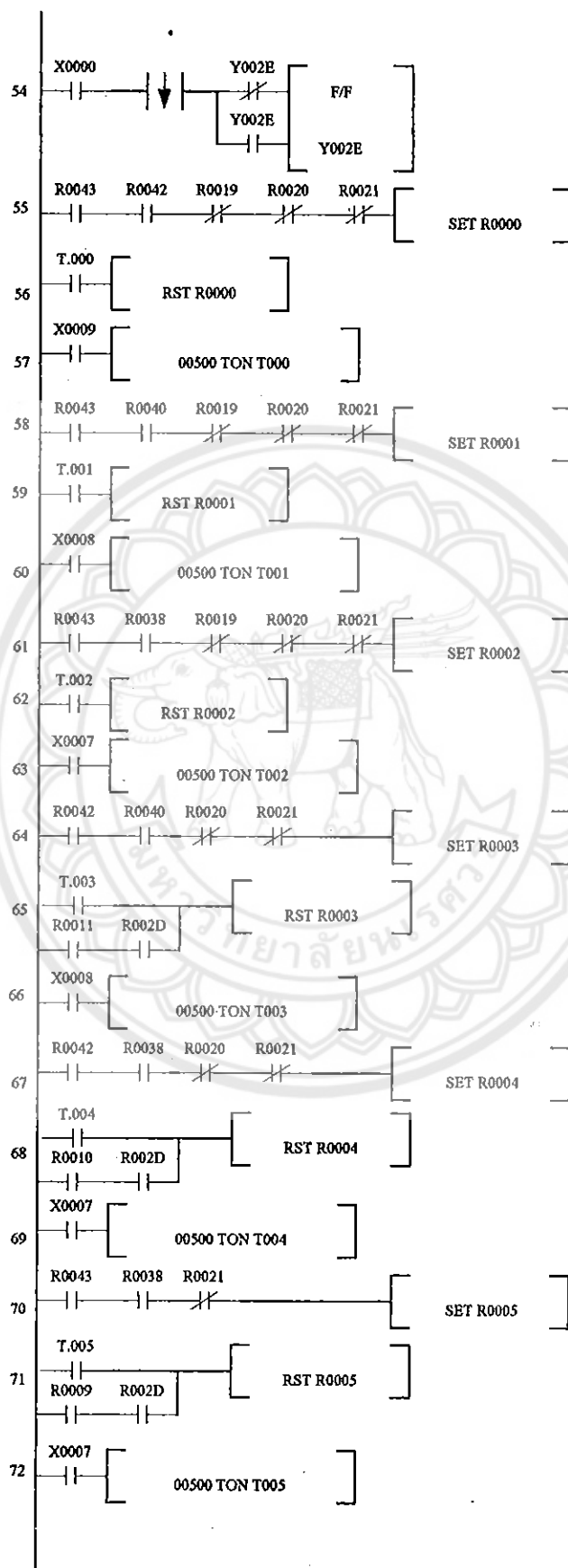
มหาวิทยาลัยนเรศวร

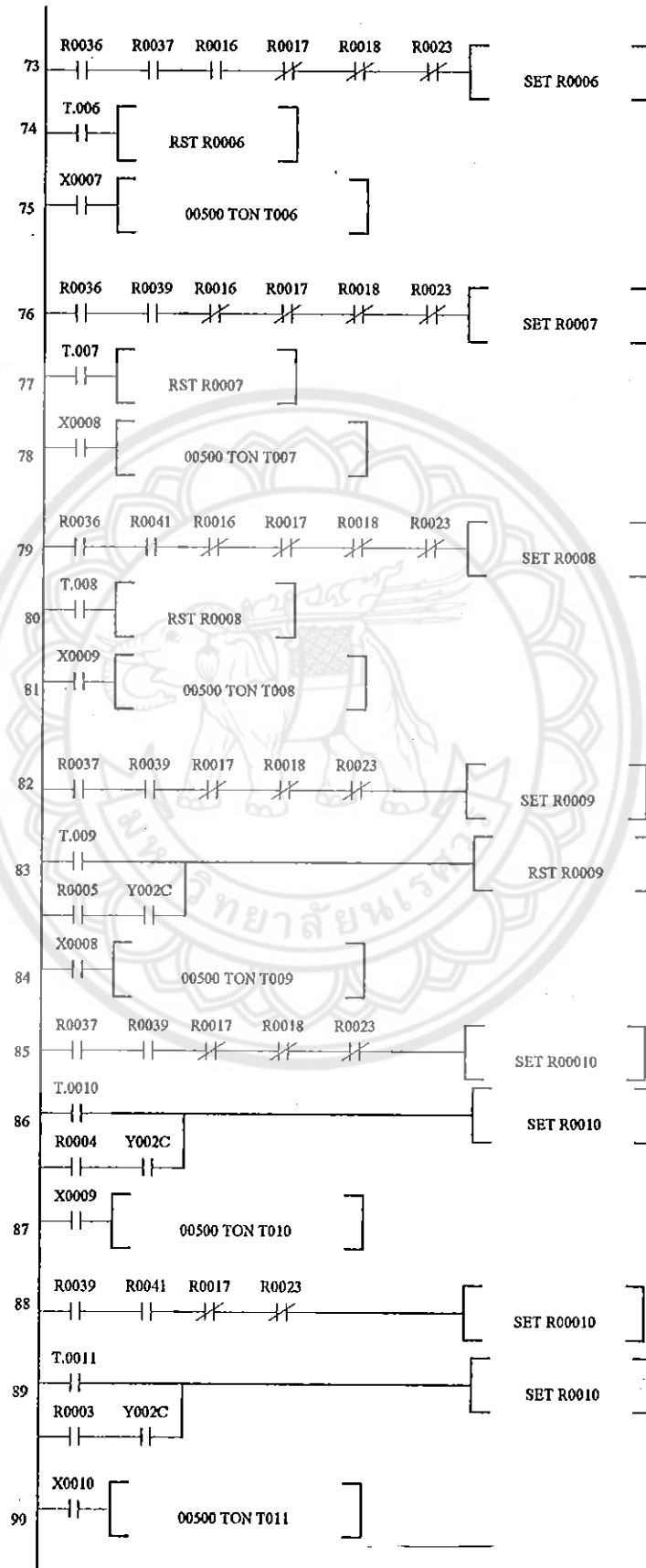

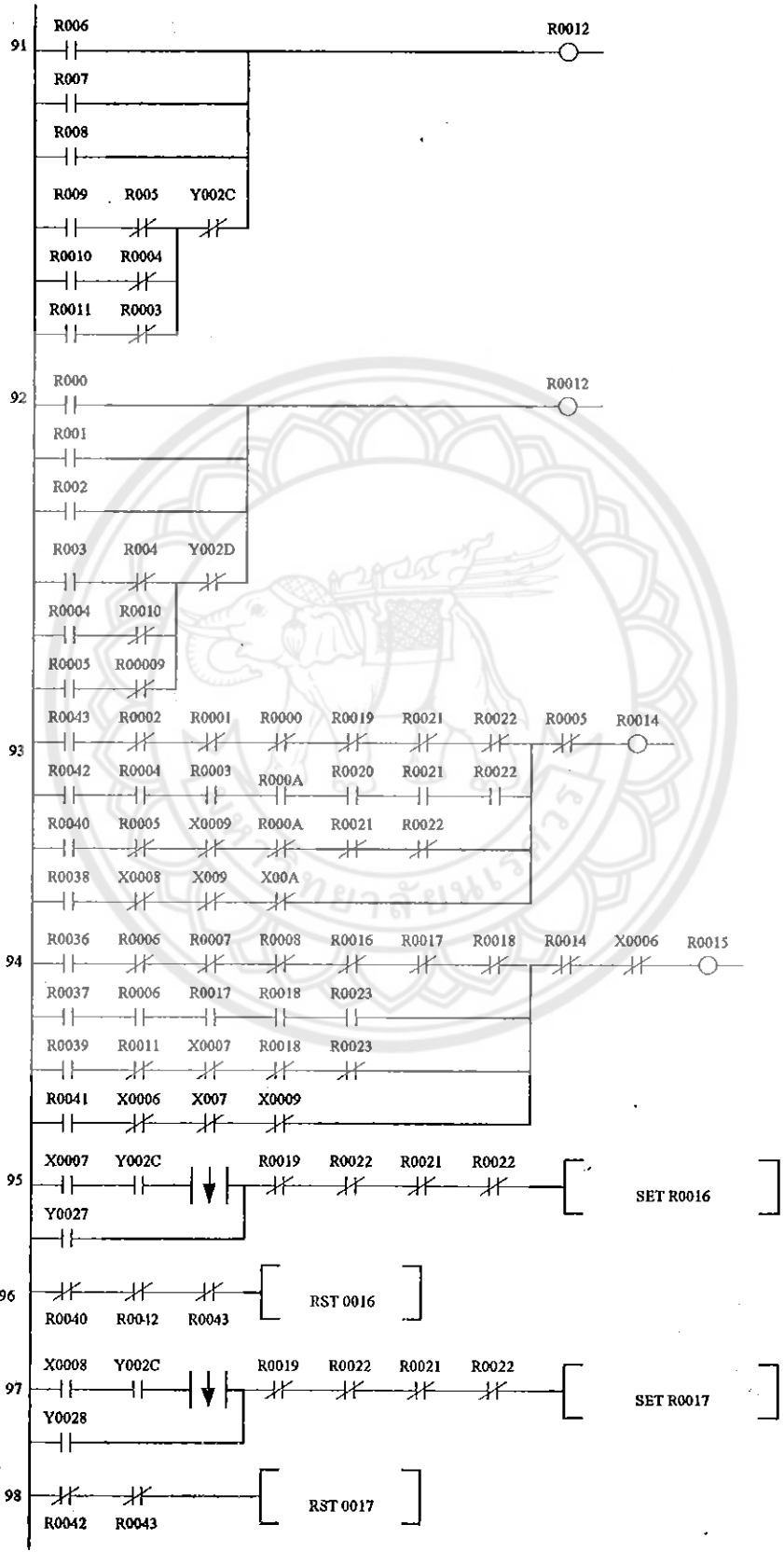

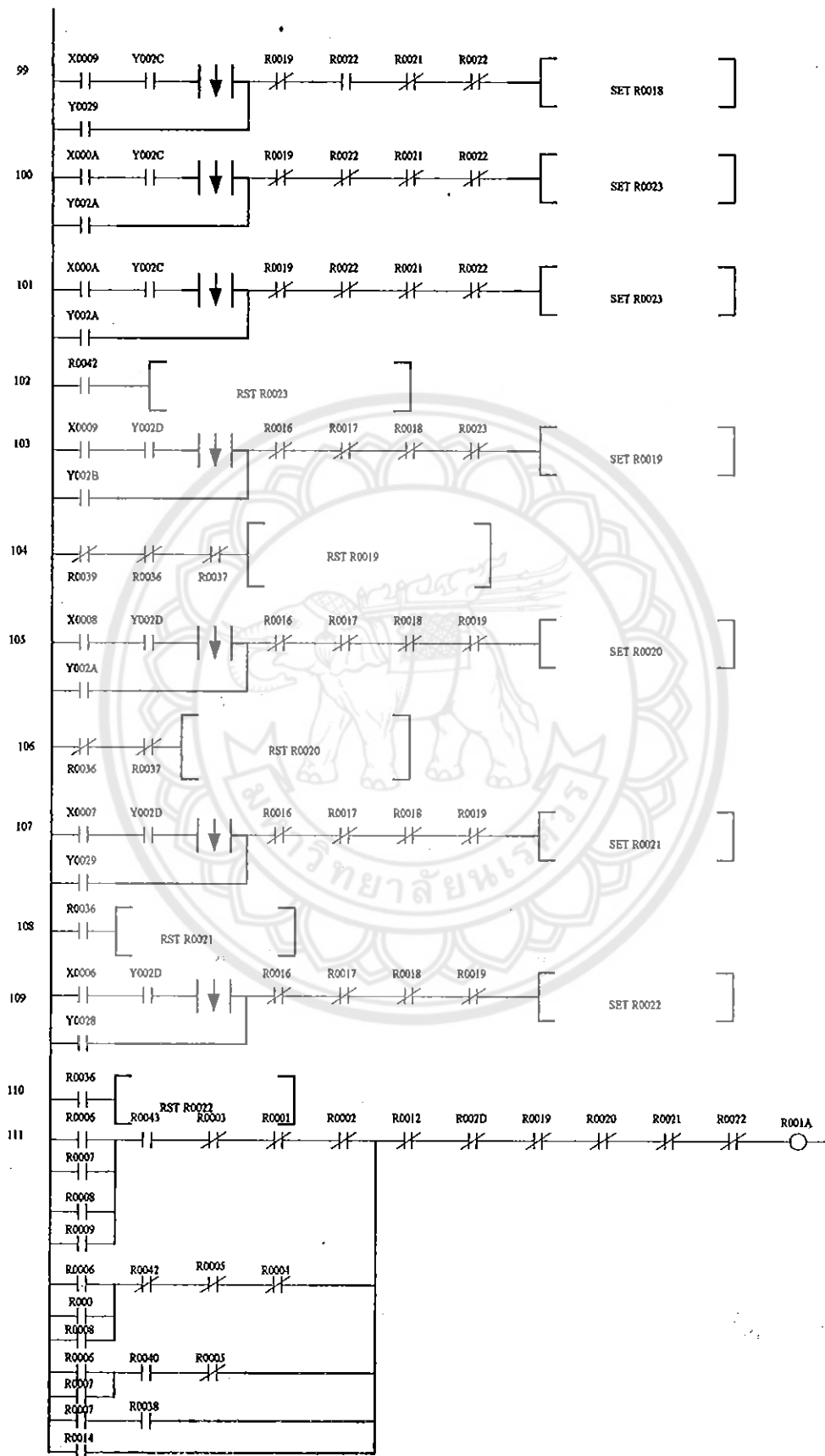

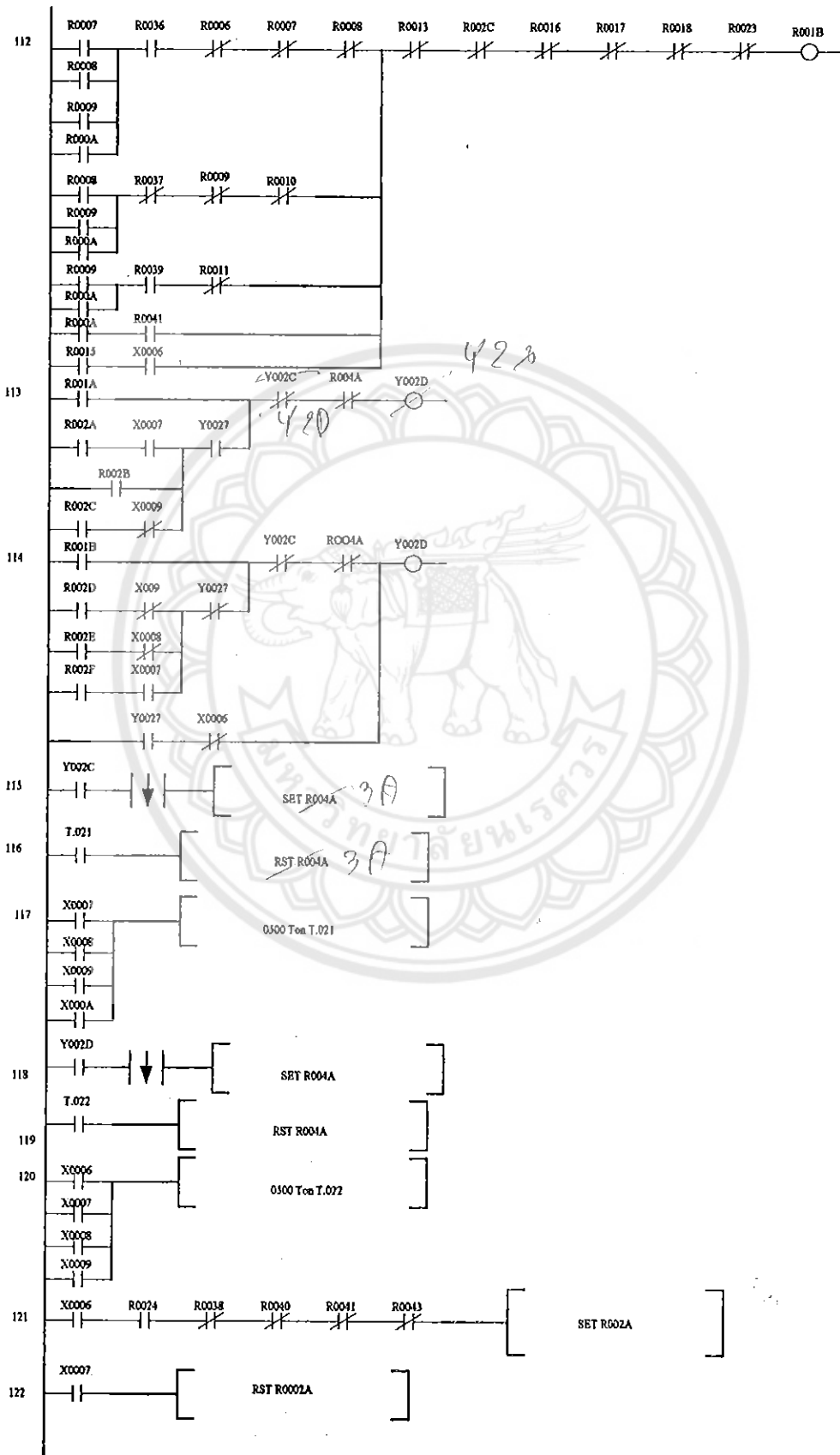

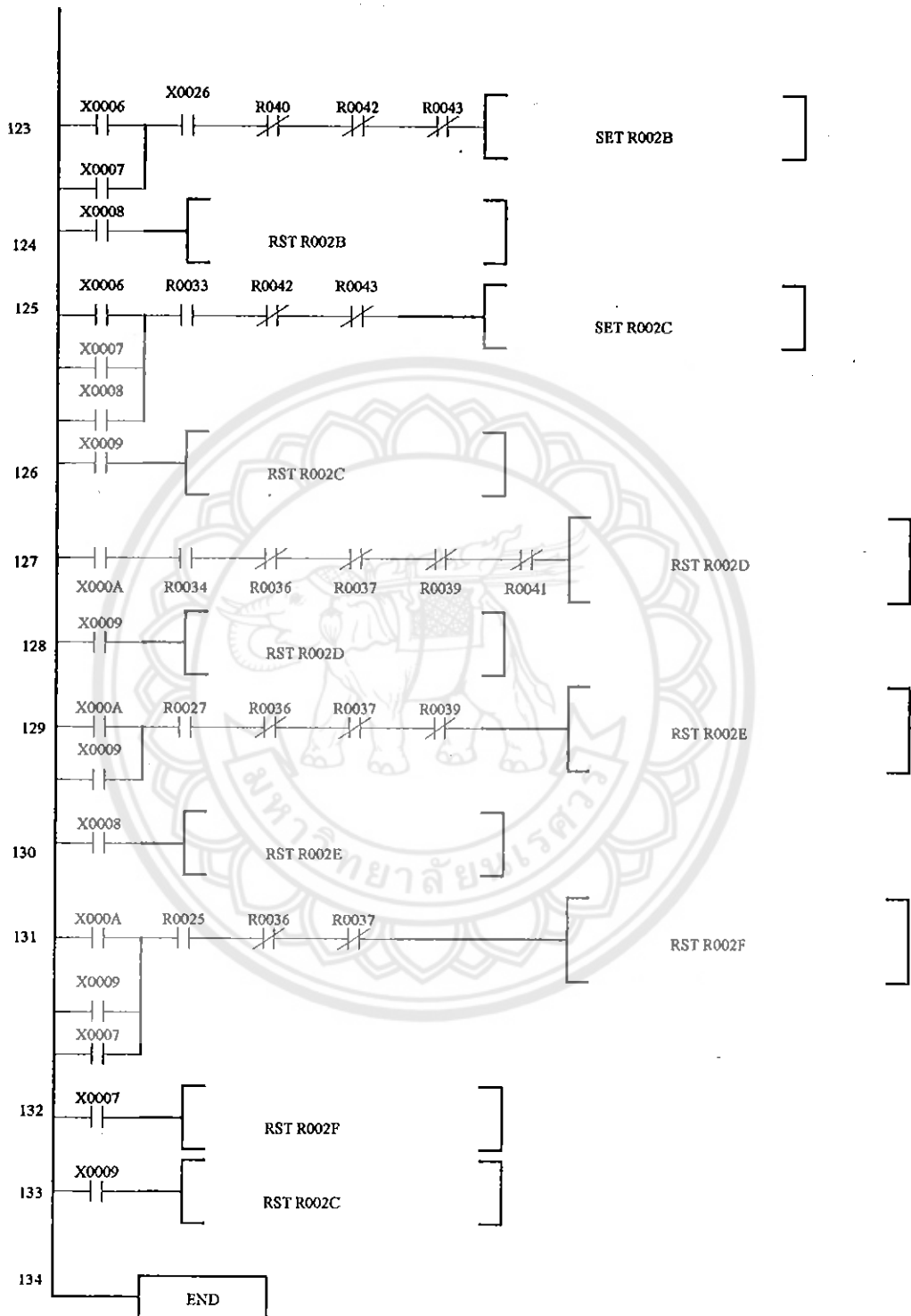

บรรณานุกรม

ณรงค์ ต้นชีวะวงศ์ ระบบPLC พิมพ์ครั้งที่3 กรุงเทพฯ : ส.ส.ท. 2542

พรจิต ประทุมสุวรรณ และคณะ ทฤษฎีและการใช้งาน PC/PLC กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อเขียน นายโตมร นันทนพิบูล
วันเดือนปีเกิด 1 ตุลาคม 2521
สถานที่เกิด จังหวัดนครสวรรค์
วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สถานที่ศึกษา โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อเขียน นายวินัด สุขเกษม
วันเดือนปีเกิด 17 กรกฎาคม 2521
สถานที่เกิด จังหวัดอุดรธานี
วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สถานที่ศึกษา โรงเรียนตรอนตรีสินธุ์

ชื่อเขียน นายณัฐพล พันธุ์บัว
วันเดือนปีเกิด 30 กรกฎาคม 2521
สถานที่เกิด จังหวัดสุโขทัย
วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สถานที่ศึกษา โรงเรียนสวรรคคอนันต์วิทยา
